

Pr 600 ULOSOTTO

Rikosasiassa annetun päätöksen täytäntöönpanosta ks. Rikosoi-
keudelliset seuraamukset ja niiden täytäntöönpano, Ri 200.

Ulosottomenettely

Pr 601 Ulosottolaki 3.12.1895/37

L 15.6.1984/461 - HE:41/1984; L 24.8.1984/636 - HE:190/1983;
L 14.12.1984/867 - HE:161/1984, L 20.12.1985/1016 - HE:200/
1985; L 13.6.1986/470 - HE:234/1985; L 10.7.1987/658 - HE:127/
1984; L 27.11.1987/897 - HE:36/1987; L 26.8.1988/773 - HE:53/
1988; L 11.11.1988/939 - HE:4/1988; L 8.2.1991/245 - HE:139/1990;
L 26.4.1991/764 - HE:102/1990; L 17.5.1991/829 - HE:104/1990; L
22.7.1991/1055 - HE:15/1990; L 22.7.1991/1066 - HE:179/1990; L
20.12.1991/1634 - HE:50/1991; L 23.10.1992/968 - HE:202/1991; L
18.12.1992/1422 - HE:131/1992; L 30.12.1992/1586 - HE:181/1992;
L 8.1.1993/13 - HE:261/1992; L 28.6.1993/600 - HE:79/1993; L
12.4.1995/551 - HE:120/1994.

Valtiosäätöjen esityksestä on säädetty:

1 luku. Ulosottoviranomaisista

Luvun otsake on muutettu näin kuuluvaksi L:lla 18.5.1973/389.

Ks. A ulosottoviranomaisten tehtävien hoitamisesta eräissä tapa-
uksissa 6.6.1947/466.

1 §. Ulosottoasioita käsittelee ja tutkii ulosoton-
haltija. Ulosotonhaltijana on lääninhallitus. (18.12.
1992/1422)

2 mom. on kumottu L:lla 14.12.1984/867.

Ulosotonhaltijana Ahvenanmaan maakunnassa on
lääninhallitus. (14.12.1979/899)

2 §. (29.6.1961/366) Toimeenpanijana ulosotto-
asioissa on, ulosotonhaltijan valvonnan alaisena, ulos-
ottomies.

Kaupungissa, jossa on raastuvanoikeus, ulosotto-
miehenä on kaupunginvouti. Muualla ulosottomiehe-
nä on nimismies. Jos kaupungissa tarvitaan useampia
kaupunginvoutteja, määrätään näiden luku asetuskel-
la. Milloin nimismiespiirissä on ulosottoitoimen tehtä-
vissä toimiva osastopäällikkö, hän huolehtii ulosotto-
miehenä ulosottoasiain toimeenpanosta ja hänellä on
sama toimivalta kuin nimismiehellä. (13.6.1986/470)

Ulosottomiehen apuna ulosottoasioissa on avustava
ulosottomies. Ulosottomies saa tarpeen vaatiessa an-
taa yksittäisen täytäntöönpanotehtävän myös muun
alaisensa virkamiehen suoritettavaksi. Virkamiehestä
on tällöin voimassa, mitä avustavasta ulosottomiehes-
tä on säädetty. Lisäksi ulosottomies voi tarvittaessa
määrätä alaisensa virkamiehen antamaan perimiskui-
tin joko ulosottomiehen tai avustavan ulosottomiehen
puolesta sekä toimimaan 10 §:ssä mainittuna todista-
jana. (20.12.1991/1634)

Ulosottoasiain toimeenpanijasta Ahvenanmaan
maakunnassa on säädetty erikseen. (14.12.1984/867)

Ks. L ja A Ahvenanmaan maakunnan maakunnanvoudinvirasto-
sta 14.12.1979/898 ja 8.2.1985/160; A Helsingin ulosottovirastosta
8.2.1985/159.

3 § on kumottu L:lla 14.12.1984/867.

4 §. (14.12.1984/867) Ulosottomies saa antaa saa-
misen perimisen tai muun täytäntöönpanotehtävän
avustavan ulosottomiehen suoritettavaksi. Avustavas-
ta ulosottomiehestä on tällöin voimassa, mitä ulosot-
tomiehestä on säädetty. Avustava ulosottomies ei kui-
tenkaan saa:

RECEIVED
21 JUN 1996 1038

Ulosottolaki 1 luku

TRIPS

1) myydä ulosmitattua kiinteää omaisuutta, alusre-
kisteriin merkittyä alusta, osuutta siihen tai sen lasti-
na olevaa tavaraa, rekisteröityä ilma-alusta, linja- tai
kuorma-autoa taikka perävaunua, huoneiston hallin-
taan oikeuttavaa asunto- tai kiinteistöosakeyhtiön
osaketta eikä muutakaan ulosmitattua omaisuutta,
jonka tiedetään olevan kiinnityksen taikka pantti- tai
pidätysoikeuden nojalla velan vakuutena;

2) jakaa 1 kohdassa mainitun omaisuuden kauppahintaa tai muun omaisuuden kauppahintaa, milloin eri jakomenettely on 6 luvun 3-5 §:n mukaan tarpeen;

3) antaa maksukieltoa saatavan ulosmittauksen pe-
rusteella toisen ulosottomiehen toimialueella olevalle,
antaa maksukieltoa palkan ulosmittauksen perusteella,
siirtää asiaa toisen paikkakunnan ulosottomiehelle
eikä pyytää tältä virka-apua; eikä

4) määrätä pakoilevaa velallista tai hänen 3 luvun
34 b §:ssä tarkoitettua edustajaansa noudettavaksi
ulosottoselvitykseen, määrätä velallista luovuttamaan
kirjanpitoa- ja -aineistoa tarkastettaviksi, asettaa
3 luvun 34 d §:ssä tarkoitettua sakon uhkaa eikä tehdä
hakemusta tämän sakon tuomitsemiseksi. (13.6.1986/
470)

Ulosottomiehen on valvottava, että avustava ulosot-
tomies täyttää 1 momentissa mainitun tehtävänsä asi-
anmukaisesti sekä noudattaa hänelle annettuja määrä-
yksiä. (27.11.1987/897)

Ks. viite 2 §:n kohdalla

5 § on kumottu L:lla 13.6.1986/470.

6 - 7 § on kumottu L:lla 14.12.1984/867.

8 §. Ulosotonhaltija olkoon samojen jäävien alai-
nen, kun oikeudenkäymiskaassa tuomarista sano-
taan.

Ks. OK 13: 1, Pr 101.

9 §. Ulosottomies älköön ryhtykö asioihin, joissa
hän on jäävillinen. Nämä ovat hänen lailliset jäävinsä:
jos hän on riitapuolen kanssa sellaisessa sukulaisuus-
udessa tai lankoudessa, joka oikeudenkäymiskaaren
13 luvun 1 §:n mukaan on tuomarin jäävi; taikka jos
hän tahi joku, joka hänen kanssaan on semmoisessa
sukulaisuudessa tahi lankoudessa, on asiassa osalli-
nen tahi muuten saattaa toimituksesta odottaa erin-
omaista hyötyä tai vahinkoa; taikka jos hän on asian-
osaisen vastapuoli. Jos ulosottomiehellä on viran puo-
lesta oikeudenkäynti jommankumman riitapuolen
kanssa, taikka jos riitapuoli, kun asia jo on vireillä, et-
sii riitaa ulosottomiehen kanssa tahi tekee hänelle sa-
noilla tai toilla jotakin, siten saattaakseen häntä jäävil-
liseksi, älköön sitä jääviksi luettako.

Ulosottomiehen on heti ilmoitettava esteellisyydes-
tään ulosotonhaltijalle, jonka on määrättävä hänen si-
jaansa toinen ulosottomies. Ulosotonhaltijan päätök-
seen esteellisyyssasiassa ei saa hakea muutosta valitta-
malla. (14.12.1984/867)

3 mom. on kumottu L:lla 14.12.1984/867.

Avustavan ulosottomiehen esteellisyydestä on voi-
massa, mitä 1 momentissa on ulosottomiehestä sää-
detty. Avustavan ulosottomiehen on heti ilmoitettava
esteellisyydestään ulosottomiehelle. Jos avustava
ulosottomies on esteellinen, ulosottomiehen on an-
nettava täytäntöönpanotehtävä esteettömän avusta-
van ulosottomiehen suoritettavaksi tai suoritettava se
itse. (27.11.1987/897)

Ks. viite 2 §:n kohdalla; UlosottoA 1 §, Pr 603.

Ulosottomiestä ei katsottu UL 1: 9:n mukaan esteelliseksi toi-
mittamaan ulosmittausta sen saatavan suorittamiseksi, jolle hän

oli KO:ssa velkojan asiamiehenä hakenut tuomion. KKO 1977 II 96.

10 §. (18.5.1973/389) Ulosottomiehellä pitää olla toimituksessa mukanaan esteetön todistaja.

2 mom. on kumottu L:lla 14.12.1984/867.

Irtaimen omaisuuden ulosmittaus saadaan velallisen läsnä ollessa toimittaa ilman todistajaa, jos velallinen antaa kirjallisen suostumuksensa siihen.

11 §. Ulosotonhaltijan luona on ulosottoasioista pidettävä eri päiväkirjaa.

Ulosottomies olkoon myös velvollinen pitämään päiväkirjaa kaikista ulosottoasioista, joissa häntä pyydetään toimimaan.

Tarkemmat määräykset päiväkirjan pitamisestä annetaan erityisellä armollisella asetuksella.

Päiväkirjan perustuksella annettakoon pyynnöstä kirjallisia todistuksia.

Ks. UlosottoA 2-3 ja 5-7 §, Pr 603.

12 §. Ulosotonhaltijan tulee valvoa, että sen alaiset ulosottoviranomaiset toimittavat tehtävänsä asianmukaisesti. (20.12.1991/1634)

Ulosottomiehen ja avustavan ulosottomiehen velvollisuudesta korvata virassaan virheellään tai laiminlyönnillään aiheuttamansa vahinko on voimassa, mitä vahingonkorvauslaissa (412/74) säädetään. (27.11.1987/897)

Ks. UlosottoA 5 §, Pr 603; VahingonkorvausL, Si 301.

13 §. (12.8.1960/363) Mitä oikeudenkäymiskäärin 14 luvun 7 §:ssä on säädetty järjestysrangaistuksen tuomitsemisesta oikeudessa, on vastaavasti sovellettava menettelyssä ulosotonhaltijan luona.

Ks. OK 14: 7, Pr 101 ja RVpA 42 §, Ri 102.

14 § on kumottu L:lla 20.12.1991/1634.

2 luku. Luku on kumottu L:lla 22.7.1991/1055.

3 luku. Yleisiä säännöksiä tuomioiden ja päätösten täytäntöönpanosta

Luvun otsake on muutettu näin kuuluvaksi L:lla 18.5.1973/389.

Ks. VeroUL 2 §, Pr 608.

1 §. (18.5.1973/389) Tässä laissa säädettyssä järjestyksessä pannaan täytäntöön:

1) tuomioistuimen tuomio tai päätös riita-asiassa, taikka muussa yksityisoikeudellisesta kysymystä koskevassa asiassa, sekä myös maksamismääräys ja tuomarin antama väliaikainen määräys, jota lain mukaan on noudatettava;

2) tuomioistuimen päätös rikosasiassa siltä osin kuin siinä on tuomittu suoritettavaksi jollekulle korvausta tai muuta;

3) sovinto, jonka tuomioistuin on vahvistanut;

4) välitystuomio, josta säädetään välimiesmenettelystä annetussa laissa tai jota muuten lain nojalla on noudatettava, sekä sellaisella välitystuomiolla vahvistettu sovinto;

5) ulosotonhaltijan päätös, jolla maksuvelvollisuus on jollekulle määrätty, ja muu ulosottoasiassa annettu päätös;

6) päätös, jonka hallintotuomioistuin, valtioneuvosto, ministeriö, keskusvirasto tai lääninhallitus on antanut, mikäli päätöksen sisältö on sellainen kuin 2, 4 tai 5 §:ssä tarkoitetaan;

7) muun kuin 6 kohdassa tarkoitettua hallintoviranomaisen sellainen päätös, jonka täytäntöönpanosta tämän lain mukaisessa järjestyksessä on muussa laissa erikseen säädetty;

8) ulkomailla annettu tuomio tai välitystuomio, joka lain mukaan pannaan täytäntöön Suomessa; sekä
9) sitoumus tai saamistodiste, jonka täytäntöönpanosta tässä laissa säädettyssä järjestyksessä on muuten laissa erikseen säädetty.

Veroja, julkisia maksuja ja muita julkisoikeudellisia tai niihin rinnastettavia rahasaamisia ulosotettaessa, sakkorangaistusta sekä eräitä muita rikosoikeudellisia seuraamuksia, pakkokeinona käytettyä uhkasakkoa ja valtiolle maksettavaksi tuomittuja korvauksia koskevassa ulosottotoimin tapahtuvassa täytäntöönpanossa samoin kuin lapsen huoltoa tai luovuttamista huoltajalleen taikka tapaamisoikeutta koskevan tuomion täytäntöönpanossa noudatetaan, mikäli erikseen ei ole toisin säädetty, soveltuvin osin tämän lain säännöksiä. (4.7.1975/525)

Täytäntöönpanossa, joka perustuu ulkomailla annettuun tuomioon tai välitystuomioon taikka kohdistuu osamaksukaupalla myytyyn irtaimeen esineeseen, on tämän lain säännösten lisäksi ja osaksi niistä poiketen noudatettava, mitä muualla laissa on erikseen säädetty.

Mitä tässä laissa säädetään tuomiosta, koskee täytäntöönpanossa soveltuvin osin myös päätöstä, väli-päätöstä ja määräystä, välitystuomiota sekä muuta 1 momentin mukaan täytäntöönpanon perusteeksi kel-paavaa asiakirjaa.

Ks. OK 7:1-3, Pr 101; SakkoTpL 3 § 2 mom. ja 6 §, Ri 216 ja SakkoTpA 1, 9, 24, 65 ja 66 §, Ri 217; L lapsen huoltoa tai tapaamisoikeutta koskevan tuomion täytäntöönpanosta, Si 219.

Ks. myös UL 3: 13, 15, 16, 17 ja 18; L valtionalouden tarkastuksesta 17 §, Va 505; OsuuskuntaL 146 §, Yr 105; L osamaksukaupasta 16 §, Si 506; L työtuomioistuimesta 36 §, Ty 210.

Ulkomaan tuomioistuimen päätöksen täytäntöönpanoon nähden ks. L Suomen ja ulkomaan viranomaisten yhteistoiminnasta oikeudenkäynnissä sekä ulkomaan tuomioistuimen päätöksen täytäntöönpanosta eräissä tapauksissa, Pr 710; L tavaran kansainvälisessä tieläkuljetuksessa käytettävästä rahtisopimuksesta Genevessä 19 päivänä toukokuuta 1956 tehdyn yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä ja sanotun yleissopimuksen soveltamisesta 1.6.1973/667, 7 §; L aluksista aiheutuvista öljyvahingoista johtuvasta vastuusta 19 §, Ym 424.

Elatusavusta tehty sopimus, jonka sosiaalilautakunta on vahvistanut, voidaan panna täytäntöön niinkuin lainvoimainen tuomio, L lapsen elatuksesta 8 §, Si 225.

Työttömyysvakuutusmaksu saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä. TyöttömyyskassaL 33 §, Ra 219.

Vakuutusmaksu ja lisämaksu ovat eräissä tapauksissa pakkotäytäntökelpoisia ilman tuomiota tai päätöstä. Vakuutuslainsäädännön L 40 §, Ra 201; VakuutusyhtiöL 10: 7, Ra 204.

Saatavan, joka velallisen konkurssissa on maksettavaksi vahvistettu, on saamamies sen nojalla oikeutettu saamaan muistakin velallisen varoista kuin konkurssipesästä. SOO p 19.11.1890, T 1891 s. 84.

Sellaisen saatavan ulosmittaus, joka ei perustu juoksevaan velkakirjaan tai muuhun siihen verrattavissa olevaan asiakirjaan, on toimitettava velallisen luona sillä paikkakunnalla, missä hänen asuntonsa on. KKO:1931-I-49.

Kun ulosotonhaltijalta pyydetään täytäntöönpantavaksi tuomiota tai päätöstä, jolla maksuvelvollisuus on jollekulle määrätty, on tuollainen pyyntö tehtävä velallisen kotipaikan ulosotonhaltijalle tai, jos ulosmitattava omaisuus on muualla, sen paikkakunnan ulosotonhaltijalle. KKO:1932-I-21.

Tuomiota, jolla takaaja on yhteisvastuullisesti velallisen kanssa tuomittu maksuvelvolliseksi ja joka sitten, takaajan suorittua sen sisällyksen velkojalle, on siirretty takaajalle, ei takaaja enää voi antaa panna täytäntöön velallista vastaan. KKO:1933-I-91.

Kolmannelle henkilölle siirretty tuomio, jolla avioliiton ulkopuolella syntyneelle lapselle on tuomittu elatusapua, ei ole täytäntöönpantavissa. Lapsen äidille tuomittujen korvausten kohdalta samaa tuomiota ei ole vanhentuneena pantu täytäntöön. KKO:1941-II-29, D 1942 s. 29.

Puoliso, joka oli avioerotuomiossa veloitettu maksamaan toiselle puolisolalle tämän huollettavaksi uskottuja lapsia varten kuu-kausittain elatusapua, ei ollut, kun tuomiossa ei ollut toisin määrätty eivätkä asianosaiset olleet muusta sopineet, vapautunut maksuvelvollisuudestaan siltäkään ajalta, jona lapset olivat väliaikai-

sesti asuneet hänen luonaan. KKO:1975-II-17.

Avioliittolain mukainen puolison elatusvelvollisuus oli ensisijainen verrattuna lapsen elatuksesta annetun lain mukaiseen vanhemman elatusvelvollisuuteen. Tuomio, jolla toinen vanhemmista oli velvoitettu suorittamaan lapselle elatusapua, menetti sen voiki täytäntöönpanokelpoisuutensa lapsen solmiessa tuomioon perustuvan elatusvelvollisuuden kestäessä avioliiton. KKO:1982-II-51.

AULapsiL:n nojalla annettu elatusaputuomio on täytäntöön pantavissa elatusvelvolliselle määrätyn elatusvelvollisuuden täyttämiseksi hänen kuolemansa jälkeiseltä ajalta. KKO:1963-II-28, Lm 1964 s. 113.

Päätöstä, jolla maksuvelvollisuus on määrätty jollekulle itsekohtaisesti, ei voida tämän kuoltua panna täytäntöön hänen oikeudenomistajiaan vastaan. KKO:1940-II-238.

2 §. Ulosottomiehellä on valta, panna täytäntöön lainvoimainen tuomio:

1) kun tappiopuoli on velvoitettu maksamaan rahaa tahi tavaraa;

2) kun joku on velvoitettu toiselle antamaan vissi irtain omaisuus;

3) kun oikeus on antanut takavarikko-määräyksen tahi hukkaamiskiellon;

4) [kun tuomio koskee palkollisen muuttamista palvelukseen tai siitä pois;]

5) kun joku on velvoitettu luovuttamaan kiinteä omaisuus taikka kun tuomio koskee majanmuuttoa; ja

6) kun tuomio muuten velvoittaa tappiopuolen jotakin täyttämään, sillä uhalla että, jos hän niskoittelee, vastapuoli saa sen toimituttua.

Miten 1 ja 3 kohdassa mainittu tuomio on pantava täytäntöön, säädetään 4, 5 ja 6 sekä 7 luvussa.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, ulosottomies voi ilman ulosotonhaltijan määräystä panna täytäntöön yleisen tuomioistuimen oikeudenkäymiskaaren 7 luvun säännösten nojalla antaman turvaamistoimipäätöksen. (22.7.1991/1066)

Kuitenkin 4 ja 5 §:ssä tarkoitettuihin toimenpiteisiin voidaan ryhtyä ainoastaan ulosotonhaltijan määräyksestä. (22.7.1991/1066)

Ks. TyösopimusL, Ty 101; PoliisiL 48 §, Ri 303 a; JakoL 278, 279 ja 281 §, Ym 102.

Ulosottomiehen oikeudesta metsäkiinnityksenhaltijan pyynnöstä toimittaa metsän ostajalle tai hakkaajalle hakkuukiello sekä panna jo hakatut puut takavarikkoon ks. MetsäkiinnitysL 4-10 §, Si 617.

Kun tuomio UL 3 luv. 2 §:n 6 kohdan mukaan pannaan täytäntöön, voi ulosottomies samalla ulosottaa niskoittelevalta täytäntöönpanokustannukset, mikäli ne ovat kohtuulliset, mikä seikka on ulosottomiehen harkittava. KKO:1938-II-507, D 1939 s. 1.

Avioerojutussa AL 81 §:n nojalla annettu määräys asumisesta yhteisessä kodissa on, vaikkei pääasia olekaan lainvoimaisesti ratkaistu, ulosottomiehen täytäntöön pantavissa. Ulosotonhaltijan ei olisi pitänyt ottaa asiaa koskevaa hakemusta tutkittavakseen. KKO:1952-II-79, D 1953 s. 46.

3 §. Jos ulosottomiehellä ei ole 2 §:n säännösten mukaista valtaa ilman erityistä määräystä panna lainvoimaista tuomiota täytäntöön, olkoon ulosotonhaltijan asia määrätä täytäntöönpano ja miten se on toimitettava, noudattaen mitä 4 ja 5 §:ssä sanotaan.

Jos täytäntöönpanosta on tuomiossa määräys taikka laissa eri säännös, noudatettakoon niitakin.

4 §. (29.7.1948/576) Jos tuomio sellaisessa tapauksessa, kuin 3 §:ssä tarkoitetaan, velvoittaa tappiopuolen jotakin täyttämään, ja jos toinenkin saattaa sen tehdä, olkoon ulosotonhaltijalla oikeus valtuuttaa voittopuoli vastapuolen kustannuksella se tekemään tahi toisella teettämään. Jos ainoastaan tappiopuoli voipi sen tehdä, pakotettakoon hänet siihen uhkasakolla taikka vankeudella.

Jos joku on velvoitettu kirjoittamaan kauppakirja tahi muu asiakirja taikka antamaan suostumus, hyväksymys tai muu senkaltainen lausuma, olkoon tuomiolla sen saatua lainvoiman, sama vaikutus, kuin jos velvoitus olisi täytetty.

Ks. UL 3: 18. Vrt. A vapaaehtoisista huutokaupoista 6 §, Si 507; MaanvuokraL 38, 56, 62 ja 76 §, Si 629; KS 106 §, Pr 506.

Osakeyhtiölle asetettiin uhkasakko. KKO 1924 p II 1065, T 1924 s. 351; KKO:1937-II-14.

Maistraatin lapsen tapaamista koskevan päätöksen täytäntöönpanoasiassa asettama uhkasakko voitiin tuomita maksettavaksi, vaikkei sitä koskeva päätös ollut lainvoimainen. Se seikka, että osapuolten välisessä, myös tapaamista koskevassa toisessa täytäntöönpanoasiassa, suoritusvelvolliselle oli sitemmin asetettu toinenkin uhkasakko, ei ollut esteenä ensiksi asetetun uhkasakon tuomitsemiselle, mutta teki tarpeettomaksi jälleen uuden uhkasakon asettamisen. KKO:1976-II-15.

Osakeyhtiön kanteesta oli sen hallitukseen aikoinaan kuuluneet henkilöt velvoitettu sakon uhalla luovuttamaan yhtiölle eräät asiakirjat. Kun tätä luovutusvelvollisuutta ei ollut täytetty, yhtiö oli uudessa kanteessa vaatinut mainittujen henkilöiden tuomitsemista asetettuun uhkasakkoon ja velvoittamista ankarammalla uhalla täyttämään sanotun velvoituksen. Koska kysymys asiakirjojen luovuttamisvelvollisuuden täyttämisestä ja vaatimus uhkasakkoon tuomitsemisesta kuuluivat ulosottoviranomaisten käsiteltäviin, kanne jätettiin tutkimatta. KKO:1958-II-63, Lm 1959 s. 214 ja D 1959 s. 30.

5 §. (29.7.1948/576) Jos tappiopuolta on tuomion kautta kielletty jotakin tekemästä taikka estämästä toista jotakin tekemästä ja jos hän kiellon rikkoo, olkoon ulosotonhaltijalla valta tuomita hänet, joka kerta kuin hän sen tekee, uhkasakkoon; määrätköön myös, jos sopivasti käy laatuun, sellaiseen toimeen ryhdyttäväksi, että kiellon rikkominen estyy.

Ellei tappiopuoli ota uhkasakosta ojentuakseen, määrätköön ulosotonhaltija hänet oikeudessa syytettäväksi; ja saakoon oikeus silloin tuomita hänet vankeuteen enintään kuudeksi kuukaudeksi.

Uhkasakkoon, josta tässä ja 4 §:ssä säädetään, tuomitaan määrämärkoin.

Ks. UL 3: 18. Vrt. L asiakirjain kuolettamisesta 9 §, Si 416; YhdL 34 §, Si 126.

6 §. Mitä ulosotonhaltija 4 ja 5 §:n mukaan on määrännyt, on ulosottomiehen kautta tappiopuolelle ilmoitettava.

Jos täytäntöönpanossa, jota voittopuoli 4 §:n mukaan toimituttaa, tehdään vastarintaa taikka jos täytäntöä muuten estetään, antakoon ulosottomies, pyynnöstä, virka-apua esteen poistamiseksi.

7 §. (18.5.1973/389) Milloin alioikeuden tai hovioikeuden ensimmäisenä oikeusasteena antamaan päätökseen tai tuomioon, jossa joku on velvoitettu toiselle jotakin maksamaan, haetaan muutosta, saa ulosottomies ilman ulosotonhaltijan määräystä toimittaa ulosmittauksen velalliselta, jollei tämä aseta panttia tai takausta maksettavaksi tuomitusta määrästä. Ulosmittattua omaisuutta ei kuitenkaan ilman velallisen suostumusta saa myydä ennen kuin tuomio on saanut lainvoiman. Mikäli omaisuus on pilaantuvaa, pian häviävää, arvossaan nopeasti alenevaa tai kovin kallishoitoista, ulosottomiehen tulee, jos velkoja pyytää ja asettaa vakuuden kuluista ja vahingosta, toimittaa omaisuuden myyminen. (28.12.1979/1075)

2 mom. on kumottu L:lla 28.12.1979/1075.

Jos kuolleen henkilön velasta on toimitettu ulosmittaus kuolinpesässä eikä velkojalla ollut pantti- tai pidätysoikeutta ulosmittattuun omaisuuteen, ei omaisuutta saa myydä, ennen kuin kuukausi on kulunut perunkirjoituksesta tai sen määräajan päättymisestä tahi, milloin pesä on pesänselvittäjän hallinnossa, ennen kuin velkojain kanssa on tehty sopimus heidän

tyydyttämisestään, ellei kuolinpesän hallinto anna myyntiin suostumustaan tai omaisuus ole sen laatuista kuin 1 momentissa sanotaan.

Kertyneiden varojen nostamisesta säädetään 6 luvussa.

Ks. L lapsen elatuksesta 16 §, Si 225; VekseliL 95 §, Si 408 ja KS 113 §, Pr 506. Vrt. UL 3: 11 ynnä viite ja 3: 17.

Alioikeuden päätöksellä tuomitun maksuvelvollisuuden täytäntöönpanon estämiseksi UL 3: 7 mukaan annettu takaussitoumus on, hovioikeuden kumottua alioikeuden päätöksen, katsottu rauenneeksi, vaikka takauskirja edelleen on ulosottomiehen hallussa silloin, kun KKO:den tuomio, jolla HO:den tuomio on kumottu ja alioikeuden päätös vahvistettu, annetaan. KKO:1933-I-47.

Hovioikeuden tutkittavaksi alistettu alioikeuden päätös, jolla syytetty on tuomittu suorittamaan vahingonkorvausta, ei ole sellainen alioikeuden päätös, jota UL 3: 7 tarkoittaa. SOO p 6.8.1915, T 1915 s. 380.

8 §. Kun joku on velvoitettu antamaan toiselle jokin irtain omaisuus, saakoon ulosottomies, vaikka muutosta tuomioon haetaankin, panna sen täytäntöön, jos voittopuoli asettaa pantin tahi takauksen tavaran takaisin antamisesta; ellei hän voi vakuutta hankkia, pankoon ulosottomies, jos voittopuoli pyytää, tavaran takavarikkoon.

2 mom. on kumottu L:lla 22.7.1991/1066.

Ks. TyösopimusL, Ty 101.

9 §. Sellaisessa riidassa annetun tuomion, joka koskee hyöryläisen majanmuuttoa taikka jonkun velvoittamista luopumaan viljelemästään toisen maasta, pankoon ulosottomies täytäntöön, vaikkei se olisi-kaan saanut lain voimaa, jos voittopuoli panee pantin tahi takauksen vahingonkorvauksesta, johon hänet ehkä velvoitetaan, jos tuomio muuttuu.

Ks L yrityksen saneerauksesta 21 §, Pr 40; L yksityishenkilön velkajärjestelystä 18 §, Pr 41.

10 §. Kun muussa asiassa paitsi niissä, jotka 7-9 §:ssä mainitaan, se, mitä tuomio koskee, on semmoista, että tuomion täytäntöönpano ei tee muutoksenhakua hyödyttömäksi, saakoon ulosotonhaltija, jos asetetaan pantti tahi takaus niinkuin viimeainitussa pykälässä on sanottu, määrätä tuomion pantavaksi täytäntöön, vaikka siihen muutosta haetaankin.

11 §. Siitä, miten päätös konkurssi-asiassa, niin myös tuomio vekseliasiaassa on pantava täytäntöön, muutoksenhaun sitä estämättä, olkoon voimassa mitä erittäin on säädetty.

Ks. KS 113 §, Pr 506 sekä VekseliL 95 §, Si 408 ja ShekkiL 73 §, Si 409.

12 §. (18.5.1973/389) Mitä 2-6 §:ssä on säädetty lainvoimaisen tuomion täytäntöönpanotavasta; noudatetaan siinäkin täytäntöönpanossa, joka saa tapahtua ennen kuin tuomio on saanut lainvoiman.

Ylempi tuomioistuin voi muutoksenhaun johdosta, joko vastapuolelle ehkä aiheutuvista kuluista ja vahingosta asetettavaa vakuutta vastaan taikka ilman vakuutta, kokonaan tai joltakin osalta kieltää lainvoimaa vailla olevan tuomion täytäntöönpanon taikka määrätä sen keskeytettäväksi.

Jos täytäntöönpano kielletään tai määrätään keskeytettäväksi, on asiassa ehkä toimitettu ulosmittaus peruutettava, milloin ylempi tuomioistuin niin määrää. Jos omaisuus on pilaantuvaa, arvoltaan alenevaa tai kallishoitoista, on täytäntöönpano peruutettava, mikäli velkoja ei ennakoita maksa hoitokuluja sekä aseta vakuutta vastapuolelle ehkä aiheutuvista kuluista ja vahingosta.

Muutoksenhakutuomioistuimella oli oikeus viran puolesta UL 3 luvun 12 §:n 2 ja 3 mom:n nojalla kieltää asumuseropäätöksessä toiselle puolisolalle myönnetyn lapsen luonapito-oikeuden täytäntöönpano sekä määrätä keskeytettäväksi vireillä olevat täytäntöön-

panotoimet ja peruutettaviksi toimitetut ulosmittaukset. KKO: 1975-II-41.

13 §. (18.5.1973/389) Oikeudenkäymiskaaren 12 luvun tai tämän lain mukaan nostettu takaisinsaantikanne ei estä täytäntöönpanoa. Tuomioistuin, jossa sellainen kanne on vireillä voi kuitenkin kieltää täytäntöönpanon tai määrätä sen keskeytettäväksi. Jollei kihlakunnanoikeus ole koolla, kihlakunnantuomari voi väliaikaisesti antaa sellaisen kiellon tai määräyksen, kunnes kihlakunnanoikeus kokoontuu ja päättää asiasta.

Hovioikeuden tuomio, johon saadaan hakea muutosta ainoastaan, jos korkein oikeus myöntää siihen luvan, pannaan niin ikään täytäntöön huolimatta siitä, että valituslupaa on pyydetty. Korkein oikeus voi kuitenkin kieltää täytäntöönpanon tai antaa määräyksen sen keskeyttämisestä. Hakijan oikeudesta nostaa ulosotossa kertyneet varat säädetään 6 luvun 1 §:n 2 momentissa. (13.6.1986/470)

Tuomion purkamista tai menetety määrääjän palauttamista koskeva hakemus taikka kantelu tuomiovirheen nojalla ei estä täytäntöönpanoa. Sellaista hakemusta tai kantelua käsitellessään voi tuomioistuin kuitenkin antaa 1 ja 2 momentissa tarkoitettua kiellon tai määräyksen.

L 13.6.1986/470 tuli voimaan 1.1.1987. Jos hakemus hovioikeuden tuomion täytäntöönpanosta on jätetty ulosottomiehelle ennen sitä, täytäntöönpanossa noudatetaan kuitenkin aikaisemman lain säännöksiä.

Ks. OK 12: 13, Pr 101; UL 5: 45 ja 6: 14.

14 §. Kun tuomio, jonka nojalla ulosmittaus, takavarikko tahi muu täytäntöönpano on tapahtunut, muutetaan tai kumotaan, on täytäntöönpano, vaikka myöhemmästä päätöksestä valitetaankin, peruutettava, jos se käy päinsä; ja korvatkoon täytäntöönpanon hakija kaiken vahingon; olkoon myös, jos hän on saanut jotakin nostaa tahi ottaa haltuunsa, velvollinen antamaan sen heti tuloiheen tai tuotteineen vastapuolelle takaisin. Jos hän on rahaa nostanut, maksakoon siitä korkoa kuusi sadalta vuodesta siitä päivästä lukien, jona rahat ulosottomiehelle tulivat.

Jos on pantu täytäntöön tuomio, jolla toisen maata viljelevä on velvoitettu siitä luopumaan, tahi joku, jolla on asumus toisen talossa, määrätty muuttamaan siitä pois, älköön kuitenkaan, myöhemmin annetun päätöksen johdosta, täytäntö peräytykö, ennenkuin päätös on saanut laillisen voiman tahi lopullinen tuomio asiasta on annettu.

Ylempi tuomioistuin voi, milloin se palauttaa jutun alempaan tuomioistuimeen uudelleen käsiteltäväksi tai siirtää sen toiseen alempaan tuomioistuimeen, määrätä, että jo tapahtunut täytäntöönpano pysyy voimassa kunnes alempi tuomioistuin on käsitellyt ja ratkaissut jutun ja uusi tuomio saatetaan täytäntöönpantavaksi. Erityisistä syistä voi alempi tuomioistuin ennen asian ratkaisemista määrätä täytäntöönpanon peruutettavaksi. Jos alempi tuomioistuin asianosaisen poissaolon tai muun syyn vuoksi jättää jutun silleensä, täytäntöönpano on peruutettava. (18.5.1973/389)

Ulosottolain 3 luvun 14 §:n 1 momentissa tarkoitettuun rahojen palautukseen sovellettiin korkolain 4 ja 6 §:n säännöksiä viivästyskorosta siitä lukien kun sanottu palautus oli viivästynyt. KKO:1987:50.

Ulosottomies ei ollut oikeutettu ilman ulosotonhaltijan määräästä peruuttamaan väliaikaista, lainvoimaa vailla olevain päätösten nojalla tapahtunutta täytäntöönpanoa, jossa velkoja oli saanut kertyneet varat haltuunsa. KKO p 7.4.1927, Lm 1928 s. 188.

Ulosmittaus, joka on toimitettu alioikeuden päätöksen nojalla, jonka hovioikeus on kumonnut, mutta korkein oikeus vahvista-

nut, ei ole hovioikeuden ratkaisun johdosta rauennut. KKO:1936-II-102.

Ulosottomies oli ulosotonhaltijan määräyksestä alioikeuden lainvoiman saaneen päätöksen perusteella ulosmittannut elatusapuun velvoitetulta alioikeuden määräämän elatusavun määrättyä ajalta ja luovuttanut sen elatusapuun oikeutetulle. Sittemmin todettiin KKO:n päätöksellä, joka oli annettu ulosmittausta koskevan valituksen johdosta, että ulosmittaukseen ei ollut ollut laillista oikeutta. Elatusmaksun suorituksen velvoitetun pyynnöstä toimitti ulosottomies sen jälkeen ulosmittauksen elatusapuun oikeutetun luona aikaisemmin toimittamansa täytäntöönpanon oikaisemiseksi. Ulosottomies ei ollut ollut oikeutettu oikaisemaan edellämainittua täytäntöönpanotointa eikä siis myöskään toimittamaan puheena olevaa ulosmittausta ilman ulosotonhaltijan määräystä. KKO:1944-I-9.

Kun KO:n valtiolle menetetyksi tuomitsemista säännöstelyriksen tuottaman taloudellisen hyödyn ja säännöstelymääräysten vastaisesti käsitellyn omaisuuden arvon määrästä, jotka oli suoritettu ulosottomiehelle tämän kehoituksesta, oli, HO:n alennettua niitä, osa suoritettu takaisin, oli takaisin maksettavalle määrälle suoritettava korkoa 6 prosenttia maksupäivästä takaisinmaksupäivään. Hakemus koron suorittamisesta oli käsiteltävä hallinnollisessa järjestyksessä ja lääninhallituksessa ilman lääninoikeusmenettelyä. KHO:1959-I-5.

15 §. Sovinto, jonka oikeus on vahvistanut, pannaan täytäntöön siinä järjestyksessä, kuin laillisen voiman saaneesta tuomiosta on säädetty.

Ks. OK 20: 2, Pr 101.

Kun asumuserojutussa, jossa ei ollut ollut kysymys puolison velvoittamisesta luovuttamaan hallussaan oleva omaisuus osituksen määräajassa toimittamista koskevan sopimuksen ottamisella RO:n pöytäkirjaan ei ollut syntynyt ulosottoteitse täytäntöön pantavissa olevaa sovintoa, puolisoa ei velvoitettu luovuttamaan hallussaan olevaa omaisuutta ositukseen. KKO:1968-II-20.

16 §. (4.2.1928/47) Suomessa annettu välitystuomio, josta säädetään välimiesmenettelystä annetussa laissa (967/92), pannaan yleisen alioikeuden määräyksestä täytäntöön niin kuin tuomioistuimen lainvoimainen tuomio, jollei välitystuomiota ole tuomioistuimen päätöksellä julistettu mitättömäksi tai kumottu, taikka ylempi viranomaisen tai tuomioistuimen, jossa on vireillä kante välistystuomion mitättömäksi julistamisesta tai kumoamisesta, toisin määrää. (23.10.1992/968)

Jos tuomioistuin on kumonnut välistystuomion, olkoon laki, niinkuin 14 §:ssä on säädetty.

Välitystuomio, jota muuten lain mukaan on noudatettava, pannaan niin ikään yleisen alioikeuden määräyksestä täytäntöön samoin kuin tuomioistuimen lainvoimainen tuomio, jollei ylempi viranomaisen toisin määrää. (23.10.1992/968)

Ks. L välimiesmenettelystä, Pr 208; VesiL 3: 13, 5: 84, 86 ja 90, Ym 601; A sovittelua sekä riitojen oikeudellista ja välitysoikeudellista ratkaisua koskevia säännöksiä sisältävän yleissopimusjärven voimaansaattamisesta 14.2.1930/89; L ulkomaisten välitystuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevan, New Yorkissa 10.6.1958 tehdyn yleissopimuksen eräiden säännösten hyväksymisestä ja sellaisten välitystuomioiden täytäntöönpanosta, Pr 727 ja A sanotun yleissopimuksen voimaansaattamisesta, Pr 728.

Kun välitystuomion täytäntöönpanoa koskevaan hakemukseen ei ollut liitetty tarpeellista selvitystä sen osoittamiseksi, ettei välitystuomio välimiesmenettelystä annetun lain 21 §:n mukaan ollut mitätön, olisi ulosotonhaltijan tullut, hakemusta välittömästi hylkäämättä, varata hakijalle tilaisuus sen täydentämiseen. Kun näin ei ollut menetetty eikä ulosotonhaltijan päätöksessä myöskään ollut mainittu, mitä lain edellyttämiä selvityksiä puuttui, asia palautettiin ulosotonhaltijan uudelleen käsiteltäväksi. KKO:1974-II-54.

Välitystuomio oli RO:n lainvoimaa vailla olevalla päätöksellä julistettu mitättömäksi. HO ei olisi saanut määrätä välitystuomiota pantavaksi täytäntöön edes siinä tuomitettujen välimiehen palkkion ja kulujen osalta. KKO:1981-II-64.

Ulkomaalainen välitystuomio, joka oli syntynyt UL 3: 16 säätmässä järjestyksessä, pantiin täytäntöön. KKO 1923 p II 8, D 1923 s. 55.

17 §. Kun on pantava täytäntöön ulosotonhaltijan päätös, jolla maksuvelvollisuus on jollekulle määrätty, noudatettakoon mitä edellä on säädetty alioikeuden sellaisessa tapauksessa antamasta tuomiosta.

Jos ulosotonhaltija on julistanut kiinteän omaisuuden ulosmitatuksi, niinkuin 2 luvun 17 §:ssä on sanottu, älköön sitä myytäväksi ennenkuin päätös on saanut laillisen voiman.

18 §. (20.12.1991/1634) Muu ulosottoasiassa annettu päätös pannaan täytäntöön valituksesta huolimatta. Päätöstä, jolla joku on tuomittu sakkoon tai uhkasakkoon, ei kuitenkaan saa panna täytäntöön ennen kuin päätös on lainvoimainen. Sen estämättä, mitä edellä on säädetty, saadaan uhkasakon perimiseksi ulosmitata omaisuutta mutta ulosmitattua omaisuutta ei saa myydä ennen kuin päätös on lainvoimainen.

Ks. UlosottoA 5 §, Pr 603 ja HolhousL 76 §, Si 121.

18a §. (18.5.1973/389) Hallintotuomioistuimen sekä valtioneuvoston, ministeriön, keskusviraston ja lääninhallituksen antama päätös, siltä osin kuin sen sisältö on sellainen kuin 2, 4 tai 5 §:ssä tarkoitetaan, sekä sellainen muun hallintoviranomaisen päätös, jonka täytäntöönpanosta tämän lain mukaisessa järjestyksessä on muussa laissa erikseen säädetty, pannaan täytäntöön ulosottoin niin kuin riita-asiassa annettu tuomio.

Milloin 1 momentissa tarkoitettuun päätökseen, jolla joku on velvoitettu maksamaan toiselle jotakin taikka antamaan pois hallustaan irtain esine, haetaan muutosta, päätös pannaan täytäntöön niin kuin riita-asiassa annettu alioikeuden tuomio, joka ei ole saanut lainvoimaa. Muunlainen 1 momentissa tarkoitettu päätös pannaan täytäntöön vasta sen saatua lainvoiman, jollei siinä ole muutoksenhausta hallintoasioissa annetun lain (154/50) 14 §:n 2 momentin nojalla määrätty, että se pannaan täytäntöön muutoksenhausta huolimatta. (13.6.1986/470)

Jos hallintotuomioistuimen tai muun 1 momentissa tarkoitettujen hallintoviranomaisen määrätynlaisessa asiassa antaman päätöksen täytäntöönpanosta on laissa eri säännös, on sitä kuitenkin noudatettava.

19 §. (20.2.1960/113) Jos ulosottomies ei ole selvillä siitä, kuinka tuomio oikeastaan on pantava täytäntöön, ilmoittakoon siitä heti ulosotonhaltijalle. Jos tämä sellaisessa tapauksessa taikka, kun tuomion täytäntöönpanoa häneltä haetaan, havaitsee tuomion niin sekavaksi tai epätäydelliseksi, ettei siitä käy selvillä, miten asiassa on tuomittu, neuvokoon asianosaisia tuomiovirheen perusteella kantelemaan tuomios-ta.

Jos ulosottomies tai ulosotonhaltija havaitsee, että tuomio sisältää kirjoitus- tai laskuvirheen, osoittakoon asianosaisen oikeudenkäymiskaaren 24 luvun 10 §:n mukaisesti pyytämään tuomion oikaisemista.

Ks. OK 24: 10 ja 31: 1, Pr 101.

20 §. (18.5.1973/389) Pantti tai takaus, joka jonnekin on tämän lain mukaan asetettava ja jota vastapuoli ei ole hyväksynyt, on ulosotonhaltijan taikka, jos vakuus on asetettava ulosottomiehelle, tämän toimesta arvioitava. Takausmiesten on taattava kunkin omasta ja toistensa puolesta. Jos takaus annetaan yhteisön tai ulkomaalaisen puolesta, kiinteistön huutokauppa-summasta taikka vastapuolelle aiheutuvien kulujen ja vahingon korvaamisesta, takausmiesten pitää ottaa vastataksensa niin kuin omasta velastaan.

Joka tarjoaa panttia, on velvollinen, jos ulosotonhaltija tai ulosottomies niin määrää, tallettamaan pantin yleisen rahalaitoksen tai luotettavan henkilön säi-

lytettäväksi ja hoidettavaksi. Takauskirja on ulosottomiehen säilytettävä.

Vakuutta ei vaadita, jos velkojana on valtio tai sen laitos, kansaneläkelaitos, Postipankki, Suomen Pankki, muu julkisen valvonnan alainen pankkilaitos, Helsingin yliopisto, kunta, kuntainliitto, Ahvenanmaan maakunta taikka evankelis-luterilainen kirkko, ortodoksinen kirkkokunta tai niihin kuuluva seurakunta.

20 a §. (18.5.1973/389) Tämän lain mukaan asetettu pantti sekä takauskirja annetaan asianomaiselle takaisin, kun se oikeus tai vaatimus, jonka turvaamiseksi vakuus on asetettu, on toteutettu taikka tuomiolla hylätty tai muutoin lakannut.

Milloin ulosottoviranomaiselta vakuutta vastaan nostettujen varojen palauttamisesta, lainvoimaa vailla olevaan tuomioon perustuvan maksuvelvollisuuden täyttämistä tai kiinteistön huutokauppasummasta on ulosottoviranomaiselle asetettu pantti eikä asianomainen ulosottomiehen kehotuksesta palauta varoja tai täytä maksuvelvollisuutta, vaikka hän tämän lain tai lainvoimaisen tuomion mukaan on siihen velvollinen, saadaan palautettava tai suoritettava määrä ulosottaa pantista. Jos sellaisessa tapauksessa on asetettu takaus, asianomaiselta perittävä määrä saadaan ulosotonhaltijan määräyksestä ulosottaa takaussitoumuksen nojalla takausmieheltä, muun kuin omavelkaisen takaussitoumuksen nojalla kuitenkin vain siltä osin kuin asianomaiselta ei ole löytynyt riidattomia ulosotokelpoisia varoja.

Jos joku on tuomiolla velvoitettu maksamaan korvausta ulosottoasiassa vastapuolelle aiheutuneista kuluista ja vahingosta ja korvauksen suorittamisen vakuudeksi on asetettu pantti, korvaus saadaan ulosottaa pantista niin kuin 2 momentissa on säädetty.

Pantin omistajalla tai takausmiehellä on oikeus kanteella vaatia takaisinsaantia yleisessä alioikeudessa sillä paikkakunnalla, missä täytäntöönpano on tapahtunut, kuudessa kuukaudessa panttauksen tai takausitoumuksen nojalla toimitetusta ulosmittauksesta lukien.

21 §. (18.5.1973/389) Täytäntöönpanoa haetaan asianomaiselta ulosottoviranomaiselta sillä paikkakunnalla, missä velallinen asuu tai missä hänellä on kotipaikka. Jos täytäntöönpano tarkoittaa määrättyä, muualla olevaa omaisuutta, jonka sijaintipaikka on tunnettu, taikka määrätystä paikassa tehtävän työn tai toimenpiteen suorittamista, on hakemus kuitenkin tehtävä siellä, missä omaisuus on taikka missä työ tai toimenpide olisi suoritettava. Täytäntöönpanoa, joka koskee määräalaa, haetaan siellä, missä määräalaan kuuluvat tilukset sijaitsevat. Pesäosuuden ulosmittaus toimitetaan siellä, missä perinnönjättäjällä on ollut asunto tai kotipaikka. Milloin velallisella ei ole tunnettua asuinpaikkaa Suomessa, saa täytäntöönpanoa hakea siellä, missä hän oleskelee tai hänet tavataan taikka hänellä on omaisuutta tai työpaikka. Jollei edellä olevien määräysten mukaan toimivaltaista ulosottoviranomaista ole, täytäntöönpanoa saa hakea siellä, missä ensimmäisen asteen tuomio on annettu.

Ulosotonhaltijalta haetaan täytäntöönpanoa kirjallisesti. Ulosottomieheltä haetaan täytäntöönpanoa suullisesti tai kirjallisesti taikka automaattista tietojenkäsittelyä käyttäen sen mukaan kuin asetuksella säädetään. Jos hakemus koskee 1 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitetun päätöksen täytäntöönpanoa, hakemuksessa on ilmoitettava, mihin säännökseen haki-

jan oikeus saada täytäntöönpano tämän lain mukaisessa järjestyksessä perustuu. Hakemukseen on liitettävä se asiakirja, johon täytäntöönpano perustuu. Hakemukset ja asiakirjat saa ulosottoasiassa lähettää ulosotonhaltijalle ja ulosottomiehelle postitse niin kuin asiakirjain lähettämisestä valtion hallintoviranomaiselle on säädetty. Voittopuolen asia on toimittaa ulosotonhaltijan antama täytäntöönpanomääräys ulosottomiehelle. (20.12.1991/1634)

Hakijalla, jolla ei ole vakinaista asuinpaikkaa Suomessa, pitää olla täällä asuva asiamies, jolla on oikeus hänen puolestaan ottaa vastaan täytäntöönpanoa koskevat tiedoksiannot ja haasteet. Jollei sellaista asiamiestä ole, ulosottoasiasta koskeva ilmoitus lähetetään hakijalle postitse, mikäli hänen osoitteensa tiedetään. Haaste saadaan toimittaa hänelle tiedoksi siten, että säädetty jäljennös haasteesta, haastehakemuksesta ja siihen liitetystä asiakirjoista annetaan ulosotonhaltijalle, joka on antanut täytäntöönpanomääräyksen, tai ulosottomiehelle, joka on toimittanut täytäntöönpanon ilman ulosotonhaltijan määräystä. Ilmoitus tuomioistuimesta, määräpäivästä sekä siitä, että jäljennös haasteasiakirjoista on mainitun viranomaisen luona vastapuolen saatavana, on haastetta pyytäneen asianosaisen toimesta julkaistava virallisessa lehdessä ja lähetettävä lisäksi postitse vastapuolelle, jos hänen osoitteensa on tunnettu. Haasteaika on kolme kuukautta siitä lukien, kun kuulutus on julkaistu ja sitä koskeva ilmoitus lähetetty, niin kuin edellä on säädetty.

4 mom. on kumottu L:lla 20.12.1985/1016.

21 a §. (20.12.1985/1016) Jos ulosottomies toteaa, että tuomio olisi pantava täytäntöön toisella paikkakunnalla, hänen on siirrettävä asia sen paikkakunnan ulosottomiehelle ja ilmoitettava tälle velallisen olinpaikasta, työpaikasta ja omaisuudesta saadut tiedot. Siirtävän ulosottomiehen on ilmoitettava siirrosta hakijalle.

Ks. UlosottoA 1 a §, Pr 603.

21 b §. (20.12.1985/1016) Jos velallisella on omaisuutta eri paikkakunnilla tai jos tuomio on pantava täytäntöön eri paikkakunnilla olevia velallisia vastaan, on sen ulosottomiehen, jolla tuomio on täytäntöön pantavana, tarvittaessa pyydettävä muiden paikkakuntien ulosottomiehiltä virka-apua samanaikaisen täytäntöönpanon aikaansaamiseksi. Virka-avun pyytäjän on liitettävä pyyntönsä oikeaksi todistamansa jäljennös siitä tuomion osasta, joka on tarpeellinen täytäntöönpanossa. Virka-avun antaja saa ryhtyä täytäntöönpanotoimiin tämän jäljennöksen perusteella ilman ulosotonhaltijan eri määräystä. Virka-avun pyytäjän on annettava ohjeet, jotka ovat tarpeen täytäntöönpanon rajoittamiseksi tuomittuun määrään.

Ks. UlosottoA 1 b §, Pr 603.

22 §. Jos tuomiota tahi päätöstä, jolla maksuvelvollisuus on jollekulle määrätty, pyydetään täytäntöön pantavaksi, ja jos siitä saamisesta on velkakirja tahi muu kirjallinen saamistodiste, on alkuperäinen todiste ulosottomiehelle annettava. Jos se todiste katoomisen tai muun syyn takia ei voi tapahtua ja jos todiste ei ole vekseli tahi juokseva sitoumus, olkoon ulosotonhaltijan määrättävä, saako täytäntöönpano kuitenkin tapahtua.

Kun ulosottomies täytäntöönpanoa varten vastaanottaa saamistodisteen, tulee hänen se asiakirjaan merkitä.

Jos saman saamistodisteen perusteella on annettu kaksi tai useampia tuomioita eri paikkakunnilla olevia velallisia vastaan ja tuomiot halutaan panna täytäntöön samanaikaisesti, hakijan on ilmoitettava muille ulosottomiehille se ulosottomies, jolle alkuperäinen saamistodiste on annettu. Muiden ulosottomiesten on noudatettava saamistodisteen vastaanottaneen ulosottomiehen ohjeita, jotka ovat tarpeen täytäntöönpanon rajoittamiseksi saamistodisteen perusteella maksettavaksi tuomittuun määrään. (20.12.1985/1016)

Ks. UlosottoA 1 c ja 12 §, Pr 603. Vekselistä tai juoksevasta sitoumuskirjasta, joka on kadonnut tai turmeltunut, säätää L asiakirjain kuolettamisesta, Si 416.

23 §. (22.7.1991/1055) Täytäntöönpano riita-asiaa tapahtuu oikeudenkäymiskaaren 24 luvun 4 a §:n 2 momentissa säädetyn käräjäoikeuden toimituskirjan tai pöytäkirjan jäljennöksen nojalla.

Jos rikosasian tuomiossa on määrätty, että täytäntöönpano saa tapahtua jäljennöksen nojalla, taikka jos täytäntöönpanavana on todistajalle tai asiantuntijalle maksettava palkkio tai korvaus, virallisen syyttäjän ajamassa rikosasiassa asianomistajalle tuleva korvaus vahingosta tai kuluista taikka oikeudenkäyntikulujen korvaus, joka on tuomittu muulle kuin kantajalle tai muutoksenhakijalle taikka joka rikosasiassa asianomistaja on velvoitettu suorittamaan vastapuolelleen, ulosottomies saa panna jäljennöksen nojalla tuomion täytäntöön, niin kuin edellä tässä luvussa on säädetty, ja samalla ulosottaa täytäntöönpanoasiakirjasta maksetun maksun.

Muussa kuin 1 ja 2 momentissa mainitussa tapauksessa ulosottomies ei saa panna tuomiota täytäntöön jäljennöksen nojalla, ellei ulosotonhaltija ole antanut siitä määräystä.

Jäljennöksen, jota tässä pykälässä tarkoitetaan, pitää olla tuomion antaneen viranomaisen luona tähän tehtävään määrätyn virkamiehen oikeaksi todistama.

24 §. Kun jonkun velkojan saaminen on ulosmittattava, ja ennenkuin siihen on ryhdytty, ulosottomiehelle annetaan asiakirja, jonka nojalla toisen velkojan saaminen on samalta velalliselta ulosmittattava; ulosmittattakoon molempien saamiset yhtäaikaan, jos se voi tapahtua toisen velkojan oikeutta viivyttämättä sellaisten esteiden takia, joita toisen saamista ulosotettaessa ehkä esiintyy.

25 §. Jos tappiopuoli ei ole läsnä silloin kun ulosottomies saapuu tuomion täytäntöönpanoon, tapaukseen se kuitenkin, mikäli ei 26 §:ssä toisin sanota; kuitenkin on hänen vaimonsa tai talonväkeänsä tai hänen omaisuutensa hoitajaa tai haltijaa kehoitettava olemaan toimituksessa läsnä. Ellei heitä ole, annettakoon sana jollekulle läheiselle naapurille, joka tavataan. Jos nämä eivät kutsumuksesta tule, ei se estä täytäntöönpanoa.

26 §. Tuomion nojalla, joka ei ole saanut laillista voimaa, älköön ulosmittausta velallisen poissa ollessa toimitettako, ellei velalliselle ole 27 §:n mukaisesti ilmoitettu, että saamista on ulosmittattavaksi pyydetty, taikka ellei ole syytä luulla, että hän ulosmittausta välttääkseen piilee tahi on matkustanut pois.

Sama olkoon laki, milloin ulosmittaus on tehtävä kuolleen miehen pesästä tahi velallisen omaisuudesta, joka on muualla kuin hänen kotipaikkakunnallaan ja jota velallinen ei ole antanut ilmi ulosmittattavaksi; ja pidettäköön edellisessä tapauksessa velallisena se,

joka lain mukaan on velvollinen pesää hoitamaan tahi joka on pesän osakas.

Ellei velallisella ole vakinaista kotoa tässä maassa eikä myöskään tietävää asiamiestä siinä paikkakunnassa, missä ulosmittaus on tehtävä; älköön tässä mainittu ilmoitus olko tarpeen.

Ks. UlosottoA 13 §, Pr 603.

Velallisen, jolle ei ollut UL 3: 26 ja 27 mukaisesti ilmoitettu ulosmittauksesta, olisi muutoksen saamiseksi ulosmittaukseen pitänyt valittaa siitä lääninhallitukseen 20 päivän kuluessa ulosmittauksesta tiedon saatuaan. KKO:1962-II-74.

27 §. (18.5.1973/389) Ulosottoasioissa tehtävät ilmoitukset ja muut tiedoksiannot annetaan asianomaiselle tiedoksi siinä järjestyksessä kuin tiedoksiannosta hallintoasioissa annetussa laissa on säädetty erityistiedoksiannosta, jollei jonkin tapauksen osalta ole toisin säädetty tai määrätty. Haastetiedoksiannon voi suorittaa myös ulosottomies. Postitse ulosottomies saa lähettää ilmoituksen tai muun tiedoksiannon myös toimialueensa ulkopuolelle. (20.12.1985/1016)

Ilmoitus ulosmittauksesta on annettava velalliselle tiedoksi viimeistään päivää ennen toimitusta. Postin välitystä käytettäessä ilmoitus on lähetettävä kirjattuna tai saantitodistusta vastaan. Sellaisessa tapauksessa, jota 26 §:n 2 momentissa tarkoitetaan, on ilmoitus sekä tieto toimituspaikasta annettava niin aikaisin, että velallinen voi toimituksessa valvoa oikeuttaan.

Ks. viite edell. §:n kohdalla; HTiedL 4 §, Yh 103.

28 §. Jos ulosmittaukseen ei voida ryhtyä heti kun ulosottomies on sitä varten tullut paikalle, ja jos on syytä pelätä, että omaisuus väliajalla kätetään; antakoon ulosottomies, kun vain velkoja edeltäpäin maksaa tarpeelliset kulut, vartioida omaisuutta, kunnes ulosmittaus saattaa tapahtua. 3 luku

29 §. Täytäntötointa älköön, elleivät erittäin pakottavat syyt vaadi, pidettäkö muulloin kuin väliajalla aamusta kello viidestä iltaan kello yhdeksään eikä myöskään sunnuntai- tahi juhlapäivänä.

30 §. (29.12.1967/622) Ulosottomiehellä on oikeus, mikäli täytäntöönpanossa tarvitaan, avauttaa lukkoja ja ovia sekä etsiä huoneita ja säilytyspaikkoja. Vastarintaa kohdatessaan ulosottomiehellä on oikeus saada poliisilta virka-apua, mutta voi hän itsekin käyttää sellaisia voimakeinoja, joita virkatehtävän laatuun ja vastarinnan vaarallisuuteen nähden sekä tilanteen muutoinkin huomioon ottaen voidaan pitää puolustettavina.

31 §. Kun sillä, joka on velvoitettu luovuttamaan kiinteistö, on siinä irtainta, jonka ei tarvitse kiinteistöä seurata, tulee ulosottomiehen, jos se helposti käy päinsä, täytäntöönpanossa toimittaa se sieltä pois ja antaa hädetylle tahi, ellei hän ole läsnä, hänen vaimollensa, talonväellensä tai asiamiehelleen. Ellei näitä ole, pankoon ulosottomies tavarain yleiseen talteen tahi luotettavan henkilön taakse; sen ohessa tulee hänen kuuluttamalla paikkakunnan [kirkossa], ja jos näkyy tarpeelliseksi, myöskin virallisissa sanomalehdissä kehottaa hädettyä määräjän kuluessa ottamaan tavarain pois ja maksamaan kulut sen säilyttämisestä, sillä uhalla, että se muuten hänen varallensa ja kulujen suorittamiseksi julkisella huutokaupalla myydään.

Ks. Kuull, Va 408 ja L virallisesta lehdestä, Va 407.

32 §. (18.5.1973/389) Ulosottomiehen tulee pitää pöytäkirjaa kaikesta toimittamastaan täytäntöönpanosta. Asianosaiselle, joka pyytää otetta pöytäkirjasta, on annettava ote viipymättä. Jos otetta pyydetään va-

lituksen tekemistä varten, se on annettava hyvissä ajoin ennen valitusajan päättymistä.

Jollei velalliselle anneta otetta ulosmittauspöytäkirjasta heti toimituksen päätyttyä, on ulosottomiehen annettava kirjallinen ulosmittausilmoitus velalliselle tai sille, joka toimituksessa on edustanut velallista tai joka muutoin 25 §:n mukaisesti on ollut toimituksessa läsnä. Milloin ulosmittaus on toimitettu muualla kuin velallisen asunnossa eikä hän itse tai hänen asiamiehensä ole ollut toimituksessa läsnä, ilmoitus on viipymättä lähetettävä velalliselle, jos hänen osoitteensa on tunnettu.

Ulosmittausilmoitukseen on merkittävä ulosmittauksen peruste, päivä, jolloin ulosmittaus on toimitettu, velan pääoma ja korko, maininta ulosottokuluista sekä ulosmitattu omaisuus.

Milloin irtaimen omaisuuden ulosmittaus velallisen suostumuksella toimitetaan ilman todistajaa, on suostumus merkittävä pöytäkirjaan ja ulosmittausilmoitukseen. Velallisen tulee nimikirjoituksellaan vahvistaa tämä merkintä joko pöytäkirjaan tai ulosmittausilmoitukseen.

33 §. (13.6.1986/470) Täytäntöönpanoa varten tarpeellisten tietojen saamiseksi ulosottomies saa tehdä ulosottoselvityksen. Ulosottoselvityksessä velallisen on annettava tiedot varoistaan, veloistaan ja tuloistaan sekä ilmoitettava osoitteensa ja työpaikkansa. Hänen on myös ilmoitettava, missä sellainen esine tai asiakirja on, joka on tuomiossa määrätty annettavaksi toiselle tai joka on lain mukaan annettava ulosottoviranomaiselle.

Ulosottoselvityksessä velallisen on annettava luovuttamastaan omaisuudesta sekä tekemistään oikeustoimista tiedot, jotka ovat tarpeen sen selvittämiseksi, voidaanko omaisuutta peräyttää ulosottoon.

Velallisen on ulosottomiehen kehotuksesta laadittava ulosottoselvityksessä luettelo varoistaan, veloistaan ja tuloistaan tai tarkastettava ulosottomiehen hänen antamiensa tietojen perusteella laatima luettelo ja vahvistettava se allekirjoituksellaan oikeaksi.

34 §. (13.6.1986/470) Velallisen on ulosottomiehen kutsusta saavuttava ulosottoselvitykseen asuin-, koti- tai oleskelupaikkakuntansa ulosottomiehen virkahuoneeseen. Jos hän ei noudata kutsua ja on todennäköistä syytä epäillä, että hänen tarkoituksenaan on pakoilla ulosottoa, poliisin on ulosottomiehen kirjallisesta pyynnöstä noudettava hänet.

34a §. (13.6.1986/470) Jos velallinen on kirjanpitovelvollinen, hänen on ulosottomiehen kehotuksesta luovutettava kirjanpitokirjat ja -aineisto tarkastettavaksi täytäntöönpanossa tarvittavien tietojen saamiseksi.

34b §. (13.6.1986/470) Jos velallinen on yhteisö tai säätiö, on sen hallituksen tai sitä vastaavan toimielimen jäsenen, yhteisön sitoumuksista henkilökohtaisesti vastuussa olevan sekä yhteisön tai säätiön palveluksessa olevan täytettävä velalliselle 33, 34 ja 34 a §:ssä säädetty velvollisuudet. Yhteisön tai säätiön palveluksessa olevalla on kuitenkin 33 §:n 3 momentissa tarkoitettut velvollisuudet vain, jos hänellä on oikeus kirjoittaa yhteisön tai säätiön nimi. Yhteisön tai säätiön nimenkirjoittajan on laadittava ja allekirjoitettava sanotun momentin mukainen luettelo yksinkin, vaikka hänellä olisi nimenkirjoitusoikeus vain yhdessä jonkun toisen kanssa.

Jos velallinen on vajaavaltainen tai jos hänelle on määrätty uskottu mies, holhooja tai uskottu mies on velvollinen vallinnassaan olevan velallisen omaisuuden osalta täyttämään sen, mitä velallisen velvollisuuksista on 33, 34 ja 34 a §:ssä säädetty.

Jos velallinen on kuolinpesä, 33, 34 ja 34 a §:ssä säädetty velvollisuudet kuuluvat sille, jolla on pesä hallussaan.

34c §. (13.6.1986/470) Ennen ulosottoselvitystä velalliselle tai hänen 34 b §:ssä tarkoitetulle edustajalleen on ilmoitettava seuraamuksista, joita hänelle voi aiheutua tiedon ilmaisematta jättämisestä tai totuudenvastaisen tiedon antamisesta.

Ulosottoselvityksestä laadittu pöytäkirja on annettava kuultavana olleen tarkastettavaksi ja siihen on tehtävä hänen pyytämänsä korjaukset ja lisäykset.

34d §. (13.6.1986/470) Jos velallinen tai hänen 34 b §:ssä tarkoitettu edustajansa ei kehotuksen saatuaan täytä 33 tai 34 a §:n mukaista velvollisuuttaan, ulosottomies saa määrätä hänet täyttämään sen määräajassa sakon uhalla. Jos hän tästä huolimatta jättää täyttämättä velvollisuutensa määräajassa, ulosotonhaltija saa tuomita hänet ulosottomiehen hakemuksesta uhkasakkoon.

Uhkasakon asettamista koskevasta ulosottomiehen päätöksestä ei saa valittaa. Ulosotonhaltijan päätös uhkasakkoon tuomitsemisesta pannaan täytäntöön valituksesta huolimatta sen estämättä, mitä 18 §:ssä on säädetty, jollei muutoksenhakutuomioistuin toisin määrää.

35 §. (26.4.1991/764) Kun velkoja on hakenut ulosottoa ja havaitaan, että velallisen omaisuutta koskeva oikeustoimi olisi voitu peräyttää konkurssipesään, jos ulosoton sijasta olisi haettu konkurssia, peräytyy oikeustoimi, jolla ulosottoa hakeneen velkojan oikeutta on loukattu, jos velkoja sitä kanteella vaatii. Mitä edellä on säädetty, koskee myös menettelyä, järjestelyä tai muuta toimenpidettä, joka on vaikutukseltaan oikeustoimeen rinnastettava.

Velkojan kanteen johdosta peräytyneeksi julistetun oikeustoimen tarkoittama omaisuus, siitä saatu tuotto tai korko sekä korvaus omaisuuden arvon alenemisesta tai omaisuudesta saadusta hyödystä on luovutettava ulosottomiehelle sikäli kuin se on tarpeen kantajan saatavan suorittamiseksi. Ulosottomiehelle luovutettavat varat ulosmitataan kantajan saatavan suorittamiseksi.

Vastaajalle on palautettava hänen peräytyneellä oikeustoimella luovutetusta omaisuudesta velalliselle maksamansa vastike.

Edellä 2 tai 3 momentin mukaan palautettavan omaisuuden arvon korvaamisesta, tuotosta ja korosta, omaisuuden arvon alenemisen, omaisuudesta saadun hyödyn ja omaisuuteen pantujen kustannusten korvaamisesta sekä oikeustoimen peräytyessä vastaajalle syntyvien velvollisuuksien sovittelemisestä on soveltuvin osin voimassa, mitä takaisinsaannista konkurssipesään annetussa laissa (758/91) säädetään.

Vastaajalle 3 ja 4 momentin mukaan ehkä tuleva määrä, jollei kantaja tai velallinen ole sitä suorittanut, otetaan päältä ulosmitatuista varoista.

L 26.4.1991/764 tuli voimaan 1.1.1992, mutta sitä ei sovelleta, jos ulosmittausta on haettu ennen sanottua päivää.

Ks. L takaisinsaannista konkurssipesään 15–18 ja 22 §, Pr 507.

[UVpA:n 29 §:ssä] tarkoitettua takaisinsaantikannetta ei voida ajaa sellaisen toimituksen johdosta, jossa ulosottomies on ulosmittannut omaisuuden, jota väitetään kolmannelle henkilölle luovu-

tetuksi. KKO:1932-I-79.

Milloin ulosmittausyrityksen on katsottava alkaneen ja milloin päätyneen, ks. KKO:1935-I-66.

Velkoja oli kuukausittain erääntyvien elatusapujen suorittamiseen veloitettavan tuomion täytäntöönpanemiseksi vaatinut velallisen suorittaman henkilöauton luovutuksen peräyttämistä UL 3: 35 mukaisesti. Velkojan takaisinsaantikanne hyväksyttiin siten, että luovutus julistettiin peräytyneeksi ja auto määrättiin luovutettavaksi ulosottomiehelle velkojan saatavan suorittamiseksi. Samalla lausuttiin, että ne autosta täytäntöönpanossa kertyvät varat, jotka eivät ole tarpeen ko. elatusaputuomion täytäntöönpanemiseksi, kuuluvat henkilölle, jolle auto oli luovutettu. KKO:1978-II-25, D 1978 s. 93.

UL 3: 35:n mukaisen takaisinsaantikanteen hyväksyvässä tuomiossa määrättiin, etteivät omaisuuden luovutukset olleet esteenä luovutetun omaisuuden käyttämiseen ulosmittausta hakeneen velkojan ulosottoyrityksen perusteena olleiden saatavien sekä hänen sellaisten sen jälkeen ulosottoiteise perittäviksi lähetettyjen saataviensa suorittamiseen, jotka kannetta nostettaessa olivat täytäntöönpanokelpoisia ja joiden osalta takaisinsaannin edellytykset silloin olivat olemassa. KKO:1978-II-51.

X:n A:ta ja B:tä vastaan ajamassa takaisinsaantia koskevassa jutussa KKO oli tuomioissaan lausunut, ettei A:n ja B:n välillä tehty tilankauppa estänyt po. tilan käyttämistä X:n A:lta olevan saatavan suorittamiseksi. Oikeudenkäynnin kestäessä A oli joutunut konkurssiin. Tilan pakkohuutokauppaa koskevassa valitusasiassa katsottiin, ettei tila KKO:n em. tuomion johdosta ollut palautunut A:n konkurssipesälle, kun X ei ollut valvonut saatavia A:n konkurssissa eikä konkurssipesä sanotussa takaisinsaantijutussa eikä muutoinkaan ollut tehnyt takaisinsaantivaatimusta. KKO:1955-II-138, D 1956 s. 29.

36 §. (18.5.1973/389) Ulosottovelkojen kanne omaisuuden luovutuksen tai muun oikeustoimen peräyttämistä 35 §:n nojalla on nostettava kuudessa kuukaudessa siitä lukien, kun velkoja sai ulosottomieheltä tiedon siitä, ettei hänen saamisensa ole tullut ulosottoyrityksessä täysin suoritetuksi, taikka, jos on kysymys osituksesta, josta osituskirjaa ei ollut annettu tuomioistuimeen, siitä päivästä lukien, jolloin osituskirja annetaan tuomioistuimeen. (26.4.1991/764)

Tuomioistuin, jossa 1 momentissa tarkoitettu kanne on vireillä, voi kieltää peräytettäväksi vaadittuun oikeustoimen kohteena olevaan omaisuuteen kohdistuvan täytäntöönpanon tai määrätä sen keskeytettäväksi. Jollei kihlakunnanoikeus ole koolla, kihlakunnan tuomari voi väliaikaisesti antaa sellaisen kiellon tai määräyksen, kunnes kihlakunnanoikeus kokoontuu ja päättää asiasta.

L 26.4.1991/764 tuli voimaan 1.1.1992, mutta sitä ei sovelleta, jos ulosmittausta on haettu ennen sanottua päivää.

Kun samasta saatavasta oli toimitettu kaksi ulosmittausyritystä, UL 3 luv. 35 ja 36 §:ssä tarkoitettu kanne, jossa vaadittiin ennen ensimmäistä ulosmittausta tapahtuneen omaisuuden luovutuksen peräyttämistä, oli nostettava 60 päivässä siitä, kun velkoja sai ulosottomieheltä tiedon ensiksi tapahtuneesta ulosottoyrityksestä. KKO:1976-II-76.

37 §. (18.5.1973/389) Kanne, joka koskee kumotusta tai peruutetusta täytäntöönpanosta aiheutuneiden kulujen ja vahingon korvaamista, käsitellään yleisessä alioikeudessa sillä paikkakunnalla, jossa täytäntöönpano on tapahtunut. Jos samaan tuomioon perustuva täytäntöönpano on tapahtunut useilla paikkakunnilla, jotka kuuluvat eri alioikeuksien tuomiopiireihin, kanne on nostettava jossakin näistä tuomioistuimista. Kanne on puhevallan menettämisen uhalla nostettava vuoden kuluessa siitä lukien, kun asiassa, jota täytäntöönpano koskee, annettu tuomio on saanut lainvoiman ja täytäntöönpano on loppuun saatettu tai peruutettu. Kanteen vireillepanosta on kantajan viipymättä annettava ulosottomiehelle todisteellinen tieto.

38 §. (20.12.1991/1634) Milloin ulosottotoimin perittävää saamista on osasuorituksen jälkeen jäljellä asetuksella säädettyä markkamäärää vähemmän, ulos-

ottomies saa jättää sen perimättä ja merkitä asian päättyneeksi.

Ks. UlosottoA 37 §, Pr 603.

4 luku. Ulosmittauksesta

Ks. VeroUL ja VeroUA, Pr 608 ja 609. Vrt. UlosottoA 13 ja 13a §, Pr 603.

1 §. Jos on pantava täytäntöön tuomio tahi päätös, jolla maksuvelvollisuus on jollekulle määrätty, mitattakoon se, mikä tuomittu on, häneltä ulos. Jos rahaa on tuomittu, ja jos sitä ei ole, niin on tarpeellinen määrä muuta omaisuutta ulosmitattava ja, niinkuin 5 luvussa sanotaan, rahaksi muutettava. Jos ulostuomittua tavaraa ei löydetä, eikä tuomioissa tahi päätöksessä myöskään ole määrätty, että se siinä tapauksessa on rahalla maksettava; jääköön muu täytäntöönpano siksensä.

Ks. RTpL 6 luku, Ri 215 sekä SakkoTpL ja SakkoTpA, Ri 216 ja 217; KS 10 §, Pr 506; VesiL 5: 65 ja 68, Ym 601.

Eloonjääneen puolison omaisuus, johon toisella puolisoilla oli avio-oikeus, voitiin toisen puolison kuoltua (ennen ositusta) ulosmitata eloonjääneen puolison velasta. KKO:1975-II-77.

Kauppayhtiön osakkaan velasta ei saa ulosmitata kauppayhtiön omaisuutta. KKO:1935-II-13.

Tuomio, jossa maksuvelvollisuus on määrätty avoimelle yhtiölle, ei ole täytäntöönpantavissa yhtiön osakasta vastaan henkilökohtaisesti sillä perusteella, että hän on avoimen yhtiön osakas. KKO:1926-I-23, Lm 1927 s. 157. Samalla kannalla avoimen yhtiön maksettavaksi pantuun veroon nähden KKO:1952-II-95, Lm 1953 s. 279 ja D 1953 s. 28 sekä KKO:1953-II-6, D 1953 s. 75.

Toisen puolison velan suorittamiseksi ei voida ulosmitata toisen puolison osuutta puolisojen yhteisestä omaisuudesta avioliittolain alaisessa avioliitossa. KKO:1956-II-58, D 1958 s. 1. Vrt. KKO:1949-II-452.

Lapsen perintöosuus isän jäämistöstä voidaan ulosmitata, vaikka äidillä testamentin nojalla on oikeus elinaikansa hallita tuota jäämistöä. KKO:1939-II-309, D 1939 s. 65.

Velallisen tunnustama, hänen omaisuuteensa kiinnitetty haltijavelkakirja, joka ei ole liikkeeseen laskettuna, ei ole ulosmitattava omaisuutta. KKO:1932-I-18.

Se seikka, että kuolinpesän konkurssi on varojen vähyysden takia jätetty sillensä, ei estä pesän omaisuuden ulosmittaamista pesän velkojen suorittamiseksi. KKO:1936-II-64.

Osaa jakamattomaan kuolinpesään kuuluvasta kiinteistöstä ei voida ulosmitata pesän osakkaan velasta. KKO:1942-II-152, Lm 1943 s. 194.

Osakeyhtiön yhtiöjärjestykseen otettu määräys, että yhtiön osakkeet voitiin vain yhtiön johtokunnan välityksellä siirtää johtokunnan hyväksymälle henkilölle ja että määrättyllä yhteisöllä oli oikeus lunastaa itselleen siten luovutetut osakkeet, ei estä osakkeiden ulosmittaamista. KKO:1941-II-49.

Avioerojutussa vaimolle ja lapsille laillisen osituksen toimittamiseen saakka maksettavaksi tuomittu elatusapu on ulosotettava mieheltä siihen asti, kun vaimo on saanut haltuunsa hänelle osituksen mukaan kuuluvan omaisuuden. Ulosottomiehen on hankittava siitä selko. KKO:1941-II-75.

2 §. Irtain omaisuus menköön ulosmittaukseen ennenkuin kiinteätä omaisuutta saa ulosmitata, elleivät velkoja ja velallinen toisin sovi; jos saaminen, josta ulosmittaus on tehtävä, on kiinnitetty velallisen kiinteään omaisuuteen, mitattakoon tämä ensin ulos, ellei velkoja mieluummin tahdo ottaa maksua irtaimistosta. Jos ulosmittaus on samalla tehtävä kiinnitetystä saamisesta ja toisen velkojan kiinnittämättömästä saamisesta, älköön kiinnityksen haltijalla olko valtaa toisen vahingoksi ottaa irtaimistosta maksua siitä, mikä kiinteistöstä voipi lähteä.

Ks. viite UL 4: 21 kohdalla.

3 §. Oikeutta elinkorkoon tahi muuhun velallisen elinaikana tai muuten määräämättömänä aikana suoritettavaan etuun tahi tuloon, oikeutta henkivakuutussummaan, niin myös omaisuutta, joka ilmeisesti ainoastaan vaivoin tahi polkuhintaan voidaan rahaksi muuttaa, älköön mitattako ulos, niin kauan kuin mui- ta riidattomia varoja on.

Ks. VakuutusopimusL 7 luku, Ra 201.

4 §. Irtaimistosta on se, mitä velallinen elinkeinoonsa tai muuten kipeimmin tarvitsee, viimeksi ulosmitattava. Kun velallinen ilmiantaa määrätyn omaisuuden ulosmitattavaksi, pitää tämän etupäässä otettaman, jos se sopivasti sekä velkojaa haittaamatta voipi tapahtua ja muuta järjestystä ei ole säädetty.

5 §. (8.4.1932/98) Ulosmittauksesta on erotettava: 1) velalliselle ja hänen perheellensä tarpeelliset pito- ja makuuvaatteet sekä sängyt, niin myös välttämättömät huone- ja talouskalut; 2) velallisen ja hänen perheensä hartauskirjat ja muut hartauden harjoitukseen aiottu esineet sekä oppi-, ammatti- ja sivistyskirjat; 3) velallisen ja hänen vaimonsa vihki- ja kihlasormukset; 4) tarpeelliset työvälineet sekä, papeilta, virkamiehiltä, sotilailta, lääkäreiltä ja kättilöiltä ulosmittaessa, mitä he virkansa tai ammattinsa harjoittamiseen tarvitsevat; niin myös 5) jos se katsotaan velallisen toimeentulolle välttämättömäksi, talossa olevista varoista, mitä yhden kuukauden elatukseksi on tarpeen.

Jos 4 kohdassa mainitun omaisuuden arvo ei nouse [viiteentoistatuhanteen] taikka, kun velallisella on perhe elätettävänä, [kolmeenkymmeneentuhanteen markkaan], on ero otettava muusta velallisen osoittamasta irtaimistosta. Velallinen saa 4 kohdassa mainitun omaisuuden sijaan taikka sellaisen omaisuuden puuttuessa erottaa muutakin irtaimistoa näihin määriin. Irtainta omaisuutta, joka on panttina taikka jota toinen hallitsee ja jota hänellä on oikeus pitää saamisen vakuutena, ei saa erottaa, kun ulosmittaus tapahtuu siitä velasta, jonka vakuutena omaisuus on. (29.6.1961/366)

Ks. RahaL 18 §, Ra 101; SakkoTpL 9 §, Ri 216; KS 45 ja 85 §, Pr 506.

Velalliselta, joka oli jalkineliikkeen omistaja, oli ulosmitattu viimeistelykone moottoreineen ja pohjanneulomakone. Velallinen vaati ulosmittauksen kumoamista näiden esineiden kohdalta, koska sanottu esineet olivat hänelle tarpeellisia hänen elinkeinonsa harjoittamista varten. Valitus hylättiin, koskeivat ko. koneet ja moottori olleet velalliselle suutarinammatin harjoittamiseen tarpeellisia välineitä. KKO:1945-II-78.

Kirjoituskone katsottiin eläinlääkärille hänen ammattinsa harjoittamiseen tarpeelliseksi työvälineeksi. Sensijaan ilmapuntaria ei sellaisena pidetty. KKO:1950-II-157, D 1950 s. 64.

Iso-Tietosanakirja ja Kansallinen Elämäkerrasto katsottiin sellaisiksi sivistyskirjoiksi, jotka UL 4 luvun 5 §:n 1 mom. nojalla on oikeus saada ulosmittauksesta erotetuiksi. KKO:1951-II-16, D 1951 s. 59 ja Lm 1951 s. 375.

Autoa ei ollut siinäkin tapauksessa, että sen omistaja käytti sitä ammattimaisen autoliikenteen harjoittamiseen, pidettävä sellaisena hänen tarpeellisena työvälineenään, jonka hän UL 4: 5 mukaan oli oikeutettu ulosmittauksessa itselleen erottamaan. KKO:1951-II-40, D 1952 s. 41.

Kunnallisuuhoojan moottoripyörä ei ollut sellainen ammatinharjoittamiseen tarvittava työväline, jota ei saanut UL 4: 5 nojalla ulosmitata. KKO:1956-II-80.

Koska 80 %:n liikuntavammainen sahateknikko ei voinut asianmukaisesti hoitaa työtään käyttämättä henkilöautoa eri paikkakunnilla sijainneiden toimintapisteiden välisiin matkoihin eikä työnantaja ollut asettanut autoa hänen käytettäväkseen, pidettiin henkilöautoa hänen tarpeellisena työvälineenään. KKO:1978-I-4.

Niittokonetta ei pidetty sellaisena tarpeellisena työvälineenään, joka saatiin erottaa ulosmittauksesta. KKO:1953-II-100, D 1954 s. 36.

Puhelinosaake siihen liittyvine puhelimeineen ei kauppaedustajalla ole sellaista omaisuutta, jota UL 4: 5:n nojalla ei voida ulosmitata. KKO:1954-II-103, Lm 1954 s. 877 ja D 1955 s. 30.

Tavanomainen jääkaappi-pakastin-yhdistelmä oli ruokatavaroitten kylmäsäilytystilan puuttuessa huoneistosta UL 4: 5:ssä tarkoitettu ulosmittauksesta erotettava talouskalu. KKO:1982-II-58.

6 §. (18.5.1973/394) Velallisen palkasta tai, jos hän sen jo on nostanut, hänen hallustaan olevasta taikka postiin tai rahalaitokseen hänelle toimitetta-

vaksi tai hänen lukuunsa maksetusta rahasta on jätettävä ulosmittaamatta kaksi kolmasosaa siitä, mitä palkasta tulee ulosmittauksen ja seuraavan palkanmaksupäivän väliselle ajalle. Velalliselta ei kuitenkaan saa ulosmitata enempää kuin kolme neljäsosaa siitä palkan osasta, joka ylittää 3 momentissa tarkoitettua rahamäärän. Kun ulosmittaus toimitetaan palkasta, jonka maksuaikojia ei ole ennalta määrätty, on ulosmittaamatta jätettävä kaksi kolmasosaa kustakin palkkaerästä. (11.11.1988/939)

Jos ulosmittaus palkasta toimitetaan velallisen puolisolalle tai lapselle tai vahingonkorvauksena lapselle maksettavan, yhtä palkanmaksukautta vastaavan elatusavun perimiseksi, taikka jos palkasta ulosmitataan tällaista elatusapua ja muuta saatavaa, saadaan ulosmittaamatta jätettävä palkan osa määrätä 1 momentissa tarkoitettua osaa pienemmäksi. Jos ulosmittaus tässä momentissa tarkoitettua elatusavun perimiseksi toimitetaan palkasta, jonka maksuaikojia ei ole ennalta määrätty, on ulosmittaamatta jätettävä vähintään kolmasosa kustakin palkkaerästä. (11.11.1988/939)

Kun ulosmittaus toimitetaan palkasta, joka maksetaan tietyin väliajoin, on kuitenkin aina jätettävä ulosmittaamatta vähintään niin paljon kuin velallisen, sen mukaan kuin asetuksella määrätään, katsotaan seuraavaan palkanmaksupäivään asti tarvitsevan omaan elatukseensa ja hänen elatuksensa varassa olevien aviopuolisonsa sekä omien ja puolisonsa lasten ja otolasten elatukseen.

Ulosmittausta palkasta ei kuitenkaan saa toimittaa sellaisen 2 momentissa tarkoitettua lapselle tulevan elatusavun perimiseksi, jonka erääntymisestä on kulunut enemmän kuin kolme vuotta. (5.9.1975/709)

Jos velallinen saa palkkaa eri palkanmaksajilta, palkoista on jätettävä ulosmittaamatta yhteensä edellä tässä pykälässä tarkoitettu määrä. Yksittäisestä palkasta saadaan tällöin ulosmitata tässä pykälässä tarkoitettua suurempikin osa. (11.11.1988/939)

Ks. UL 4: 9a ja A suojaosuudesta palkan ulosmittauksessa, Pr 604.

Ks. myös UL 4: 18 sekä UL 4: 18b, 18c ja 18d.

6a §. (18.5.1973/394) Milloin velallisen maksukyky on sairauden, työttömyyden tai muun erityisen syyn takia olennaisesti vähentynyt, saadaan ulosmittaamatta jätettävä palkan osa määrätä toistaiseksi tai määrättynä aikana maksettavien palkkaerien osalta suuremmaksi kuin mitä 6 §:n säännösten mukaan on jätettävä ulosmittaamatta. Määräyksen perusteesta on tehtävä merkintä ulosmittauspöytäkirjaan tai tällaisen määräyksen antamiseksi erikseen pidettävässä toimituksessa laadittavaan pöytäkirjaan. Jos määräys on annettu toistaiseksi, on sen perusteena olevan erityisen syyn muuttuminen tai lakkaaminen todettava erillisessä toimituksessa ja samalla uudelleen määrättävä ulosmittaamatta jätettävän palkan osan suuruus.

6b §. (18.5.1973/394) Tässä laissa tarkoitetaan palkalla kaikenlaatuista palkkaa, palkkiota, osapalkkiota ja muuta etuutta, joka suoritetaan virasta tai toimesta taikka sellaisesta työstä, tehtävästä tai palveluksesta, joka työn tai tehtävän antajalle tehdään korvauksena vastaan. Palkan määrää laskettaessa on otettava huomioon myös siihen kuuluvien luontoisetujen arvo paikkakunnalla yleisesti käyvän hinnan mukaan. Palkkana ei pidetä työntekijän omien työvälineiden käytöstä taikka työ- tai virkamatkan aiheuttamista kustannuksista tahi muista niihin rinnastettavista,

työstä työntekijälle aiheutuvista kustannuksista maksettavaa kohtuullista korvausta, vaikka se suoritettaisiin palkan yhteydessä.

Ulosmittaamatta jätettävä palkan osa lasketaan siitä määrästä, joka on jäänyt jäljelle, kun laissa säädetty pidätys veron ennakkoperintää varten on toimitettu.

Virkamiehellä ei ole oikeutta määrätä palkastansa siirtämällä sen toiselle ennenkuin palkka on erääntynyt maksettavaksi, joten palkka sellaisesta siirrosta huolimatta voidaan ulosmitata palkan-saajan velasta. KKO:1935-1-26.

Ulosmittaus, jossa oli ulosmitattu osa (1/3) urakkamiehelle rakennustyöstä tulevasta vastikkeesta työnantajan pidettäväksi sitä myöten kuin vastike urakkasopimuksen mukaan joutui maksettavaksi, on kumottu, koskei urakkamiehellä ulosmittauksen tapahtuessa ollut urakkasopimukseen perustuvaa ulosmittauskelpoista saatavaa. KKO:1938-1-6.

Työsuhteen laittomasta purkamisesta työntekijälle tuomittua vahingonkorvausta pidettiin palkkasaamisena, jota työnantaja ei saanut kuitata vastasäämisellään siltä osalta kuin palkka lain mukaan oli jätettävä ulosmittaamatta. KKO:1994:76. Vrt. KHO:1969-1-52 ja KHO:1986-II-585.

6c §. (13.6.1986/470) Tämän luvun palkkaa koskevia säännöksiä, lukuun ottamatta 6 §:n 3 momenttia, sovelletaan patenttia koskevan oikeuden, tekijänoikeuden ja muun niihin rinnastettavan oikeuden luovutuksesta luonnolliselle henkilölle maksettavan korvauksen ulosmittaukseen.

7 §. (11.11.1988/939) Tämän luvun palkkaa koskevia säännöksiä on sovellettava myös eläkkeeseen, elinkorkoon, sairauspäivärahaan, äitiys-, isyys- ja vanhempainrahaan, tulojen tai elätyksen vähentymisestä maksettavaan korvaukseen sekä muihin toimeentuloetuksiin, jollei niitä ole laissa kielletty ulosmittaamasta.

Jos velallinen saa palkan taikka ulosmittauskelpoisen eläkkeen tai toimeentuloetuuden ohella sellaista eläkettä tai toimeentuloetuutta, jota ei saa ulosmitata, velalliselle on aina jätettävä 6 §:n 1-3 momentin perusteella määräytyvä osa palkan sekä kaikkien eläkkeiden ja toimeentuloetuksien yhteenlasketusta määrästä. Palkasta sekä ulosmittauskelpoisesta eläkkeestä ja toimeentuloetuudesta saa tällöin ulosmitata säännönmukaista suuremman osan.

Eläke- tai sosiaalilainsäädännön nojalla määräytyvän tarkoitukseen suoritettavaa avustusta tai kustannusten korvausta ei saa ulosmitata. Ulosmittaamatta on jätettävä myös korvaus, joka suoritetaan kivusta ja särystä, viasta tai muusta pysyvästä haitasta taikka sairaanhoitokustannuksista, hautaamiskustannuksista tai muista henkilövahingosta aiheutuneista kuluista.

Ks. 7a ja 7b §; RTpL 3: 14, Ri 215. Ulosmittauskiellosta, ks. KEL 79 §, So 101; ÄitiysavustusL 15 §, So 116; LapsilisäL 17 §, So 118; L lasten kotihoidon tuesta 22 §, So 205; LiikennevakuutusL 22 §, Vi 203; TapaturmavakuutusL 63 §, El 201; ToiminimiL 17 §, Yr 116; Sotilasvammal 33 §, El 220; L valtion osanotosta eräiden maa- ja vesirakennustöiden kustannuksiin 34 §, Ym 611; L työvoimapoliittisesta aikuiskoulutuksesta 28 §, Ty 603; L yksityisistä teistä 98 §, Ym 207; ElätusturvaL 44 §, Si 227; SairausvakuutusL 69 §, So 111; TyöeläkeL 19a §, El 101; L TyöeläkeL 1 § 1 mom., El 103; MerimieseläkeL 63 §, El 122; Asumistukil 24 §, So 122; TyöttömyysturvaL 45 §, Ty 126; KuntoutusrahaL 30 §, So 407; L yrityksen saneerausesta 21 §, Pr 501; L yksityishenkilön velkajärjestelystä 17 §, Pr 504.

7a §. (11.11.1988/939) Milloin määrättyä ajalta laskettavaa tai toistuvasti määräajoin suoritettavaa saatavaa ei lain mukaan saa ulosmitata, on ulosmittaamatta jätettävä myös asianomaisen siitä nostamat, hänen hallussaan olevat tai hänen lukuunsa rahalaitokseen maksetut rahat siltä osin kuin ne vastaavat edellä tarkoitettua ajasta jäljellä olevaa osaa tai ulosmittauspäivän ja toistuvan suorituksen seuraavan maksupäivän välistä aikaa.

7b § on kumottu L:lla 11.11.1988/939.

8 §. (18.5.1973/394) Omaisuuden erottamista koskevia 5 §:n 1 momentin 2 ja 5 kohdan sekä 2 momentin säännöksiä ei sovelleta 6 §:n 2 momentissa tarkoitettua elatusapua ulosotettaessa, ellei velallinen ole perheenhuoltaja.

8a §. (13.6.1986/470) Yksityisen elinkeinonharjoittajan urakkasopimuksen, hankintasopimuksen, kuljetussopimuksen tai muun vastaavan sopimuksen perusteella saamasta tulosta (elinkeinotulo) on jätettävä ulosmittaamatta viisi kuudesosaa.

Ulosmittaamatta jätettävä elinkeinotulon osa saadaan määrätä viittä kuudesosaa suuremmaksi, jos säännönmukaisen osan ulosmittaaminen vaarantaa velallisen mahdollisuuden täyttää oman suoritusvelvollisuutensa tai hänen maksukykynsä on huoltovelvollisuuden, sairauden tai muun erityisen syyn vuoksi olennaisesti vähentynyt.

Ulosmittaamatta jätettävä elinkeinotulon osa saadaan määrätä viittä kuudesosaa pienemmäksi velallisen suostumuksella tai kun sitä voidaan pitää kohtuullisena ottaen huomioon velallisen varallisuusasema ja muut maksuvelvollisuudet.

Elinkeinotulon ulosmittauksesta on soveltuvin osin voimassa, mitä palkan ulosmittauksesta on 6 §:n 3 momentissa sekä 7 a, 9 a ja 18 b-18 e §:ssä säädetty.

Pinta-alaisia ja peltoalan perusteella maksettava tuki olivat ulosottolain 4 luvun 8a §:ssä tarkoitettua elinkeinotuloa, josta oli jätettävä ulosmittaamatta viisi kuudesosaa. KKO:1993:155.

9 §. Velallisen pesästä älköön ulosmitattako mitään, joka havaitaan toisen omaksi, älköönkä ulosmitausta tehtäkö toisen haitaksi, jolla on oikeus velallisen tavaraan.

Omaisuutta, jota [fideikomissin] ehdolla hallitaan, niin myös muuta omaisuutta tahi oikeutta, jota ei voi luovuttaa, älköön ulosmitattako.

Muualla laissa on lisäksi säännöksiä omaisuudesta, jota ei saa ulosmitata. (18.5.1973/394)

Ks. L osamaksukaupasta 18 §, Si 506; KS 10 §, Pr 506; PK 9: 2, Si 235; TekijänoikeusL 42 §, Yr 401; TavaramerkkiL 35 §, Yr 418; Kaavoitusalueiden jakol 83 ja 129 §, Ym 104; L eräiden kruununluontoisten tilojen ja tilanosien järjestelystä 6 §, Si 634.

Koska ulosmitattujen rahojen oli selvitetty olevan osa velallisen eräältä henkilöltä itselleen peijaamista rahoista, niin ulosmittaus on tuon henkilön hakemuksesta kumottu. KKO:1938-II-412.

Toimitus, jossa eräs kiinteistö, jonka saannolle velallinen oli saanut lainhuudon, oli ulosmitattu, kumottu sen nojalla, että sopimuskirja, jolla kiinteistö oli vaihdettu toiseen kiinteistöön, ei ollut julkisen kaupanvahvistajan oikeaksi todistama eikä sopimukseen, vaikka siinä oli luovutettu myöskin alaikäisten osuuksia ulosmitatusta kiinteistöstä, ollut hankittu oikeuden hyväksymistä. KKO:1938-II-546.

A oli ostanut neljä tilaa perustettavan yhtiön lukuun. Tilat voitiin ulosmitata A:n velasta ennen kuin yhtiö oli merkitty kaupparekisteriin ja yhtiökokous oli hyväksynyt kaupan. KKO:1980-II-101.

Myyjä oli pidättänyt kiinteistönkaupassa itselleen eliniäkseen kiinteistön hallinta-, käyttö- ja nautintaoikeuden, jota ei saanut ilman ostajan suostumusta luovuttaa. Sanottu oikeus katsottiin voitavan ulosmitata ostajan saatavasta. KKO:1963-II-45.

Sopimusehto, jolla myyjä pidättää itselleen omistusoikeuden myytyyn, ostajan haltuun luovutettuun tavaraan, voidaan ostajan velkojia sitovasti ottaa kauppasopimukseen ainoastaan myyjän kauppahintasaatavan ja myyjällä hänen kustannuksellaan tapahtuvien myyntä esinettä koskevien toimien perusteella olevan saatavan vakuudeksi. KKO:1977-I-1.

Sopimusehto, jolla myyjä oli pidättänyt itselleen omistusoikeuden myytyyn, ostajan haltuun luovutettuun autoon, oli myyjän ja ostajan kesken sitova myös sellaisen takautumissaatavan vakuutena, joka myyjällä oli ostajalta jouduttuaan takaajana maksamaan ostajan kauppahinnan maksamiseksi otaman pankkilainan. Kun ostaja oli myös palauttanut auton hallinnan myyjälle, ei ostajalla enää ollut autoon mitään oikeutta, eikä autoa sen jälkeen voinut ulosmitata ostajan velasta. KKO:1984-I-3.

Ks. KKO:1937-I-17, painettuna UL 10: 1 kohdalla.

9a §. (18.5.1973/394) Milloin ulosmittaus palkasta on toimitettu 6 §:n 2 momentissa tarkoitetun, määräjain suoritettavan elatusavun perimiseksi, ulosmittaus on voimassa ilman eri toimitusta kunnes velkoja pyytää ulosmittauksen peruuttamista tai velallinen on suorittanut jo erääntyneet maksuerät sekä lähinnä seuraavan kuukauden elatusapua vastaavan määrän tai muulla tavalla saattaa uskottavaksi, että hän vastaisuudessa tulee täyttämään elatusvelvollisuutensa.

Kun elatusavun määrää on korotettu eräiden elatusapujen sitomisesta elinkustannusindeksiin annetun lain (660/66) nojalla, palkan ulosmittaus on voimassa ilman eri toimitusta myös korotetun määrän osalta. (20.12.1985/1016)

9b §. (18.5.1973/394) Milloin velallinen, joka on tuomiolla velvoitettu tai asianmukaisesti vahvistetussa kirjallisessa sopimuksessa sitoutunut maksamaan elatusapua puolisolleen tai lapselleen taikka avioliiton ulkopuolella syntyneelle lapselle tahti joka on velvoitettu suorittamaan elatusapua vahingonkorvauksena lapselle, ilmeisesti välttääkseen elatusavun perimisen ulosottoimin tekee työtä puolisonsa tai sukulaisensa omistamassa taikka muussa toiselle kuuluvassa yrityksessä palkatta tahti selvästi pienempää korvausta vastaan kuin mitä paikkakunnalla yleisesti sellaisesta työstä maksetaan, eikä elatusapua saada häneltä täysimääräisenä perityksi, ulosotonhaltija voi elatusavun saamiseen oikeutetun taikka tälle sellaisessa asiassa kuuluvaa puhevaltaa käyttävän viranomaisen hakeuksesta antamallaan päätöksellä ratkaista, mitä rahamäärää on pidettävä velallisen kohtuullisena työpalkkana. Ulosmittaus toimitetaan tästä määrästä noudattamalla vastaavasti, mitä tässä laissa on säädetty palkan ulosmittauksesta. Työnantaja on velvollinen vähintään kerran kuukaudessa, hänelle tiedoksi annetun maksukiellon mukaisesti, ulosottomiehelle suorittamaan ulosmitatun määrän, kunnes hän ulosottomiehelle saattaa uskottavaksi, ettei enää ole edellytyksiä ulosotonhaltijan päätökseen perustuvan perinnän jatkamiseen.

Ennen asian ratkaisemista ulosotonhaltijan on kuultava elatusvelvollista ja hänen työnantajaansa sekä ulosottomiestä. Jos ulosotonhaltija katsoo asian riittäiseksi, on hakija osoitettava ajamaan vaatimustaan tuomioistuimessa. Ulosotonhaltijan päätökseen tässä pykälässä tarkoitetussa asiassa ei saa hakea muutosta valittamalla.

9c §. (18.5.1973/394) Milloin ulosotonhaltija on 9b §:ssä tarkoitetussa tapauksessa katsonut asian riittäiseksi taikka kokonaan tai osaksi hylännyt velkojan vaatimukset, on velkojalla oikeus ajaa vaatimustaan tuomioistuimessa haasteen nojalla, joka on annettava tiedoksi elatusvelvolliselle ja hänen työnantajalleen kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun velkoja on saanut tiedon ulosotonhaltijan päätöksestä.

Jos ulosotonhaltija on vahvistanut elatusvelvollisen palkkana pidettävän määrän, on työnantajalla oikeus hakea haasteen nojalla takaisinsaantia velkojalta. Haaste on annettava velkojalle tiedoksi kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun työnantaja sai tiedon ulosotonhaltijan päätöksestä. Jos tuomioistuin on takaisinsaantikanteen johdosta joko kokonaan tai osaksi vapauttanut työnantajan hänelle 9b §:n mukaisesti asetetusta velvollisuudesta, tulee tuomioistuimen samalla harkita, onko työnantaja saava takaisin, mitä hän jo on suorittanut, tai osan siitä.

Alioikeuden päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava. Hovioikeuden tuomioon tässä pykälässä tarkoitetussa asiassa ei saa hakea muutosta.

10 §. Jos toinen sanoo olevansa jonkin, velallisen pesässä olevan irtaimen omaisuuden omistaja, vaan ei voi heti näyttää oikeuttansa toteen, älköön se estäkö omaisuuden ulosmittaamista. Jos hän ulosmittauksessa esittää todennäköisiä perusteita vaatimukseensa, neuvokoon ulosottomies häntä ajamaan kannettansa haasteen nojalla, ja keskeyttäköön täytäntöönpano toistaiseksi; haastattakoon kuitenkin se, joka omaisuutta tahtoo varjella, velkojan ja velallisen sen paikkakunnan oikeuteen, missä omaisuus on, ja tuokoon siitä ulosottomiehelle todistuksen kolmessa kuukaudessa ulosmittauksen jälkeen; muuten käytettäköön ulosmitattu omaisuus velkojan saamisen maksamiseksi. (13.6.1929/239)

Jos joku ulosmittauksen jälkeen tuo esiin nyt sanotun vaatimuksen, älköön se estäkö täytäntöönpanon loppuun saattamista, ellei ulosotonhaltija toisin määrää. Jos ulosotonhaltija on neuvonut vaatimuksen tekijää ajamaan kannettansa haasteen nojalla, tulee hänen, ennen mainitulla uhalla, kolmessa kuukaudessa ulosotonhaltijan päätöksen tiedoksisaamisesta antaa haaste ja toimittaa siitä tieto ulosottomiehelle. (18.10.1929/321)

Jos velkoja tahtoo itse haastattaa, olkoon hänellä siihen valta. (13.6.1929/239)

Milloin velkoja oikeudenkäynnissä, jossa sivullinen vaatii omistusoikeutta ulosmitattuun irtaimeen omaisuuteen, osoittaa, että sivullisen oikeus ulosmitattuun omaisuuteen perustuu oikeustoimeen, joka 3 luvun 35 §:n nojalla peräytyy, sivullisen oikeus ei estä täytäntöönpanon loppuun saattamista. Jos tuomioistuin on määrännyt, ettei sivullisen oikeus estä täytäntöönpanon loppuun saattamista, tai jos sivullisen vaatimus on hylätty täytäntöönpano on saatettava loppuun, vaikka tuomioon haetaan muutosta, ja velkojalla on oikeus panttia tai takausta vastaan nostaa kertyneet varat. (18.5.1973/389)

Mitä täten on säädetty, sovellettakoon myöskin, kun ulosmittauksen tapahtuessa velallisen pesässä tämän puoliso tahtoo hänelle kuuluvana ottaa erilleen määrättyä irtainta omaisuutta. (13.6.1929/239)

L 13.6.1929/239 tuli voimaan 1.1.1930. Kuitenkin on, mitä ulosmittauksesta puolisoloiden pesässä on ollut säädettyinä, edelleen noudatettava puolisoihin nähden, joiden varallisuussuhteisiin on sovellettava ennen sanottua päivää voimassa ollutta lakia.

Vrt. UL 10: 1.

Vaasan HO:n kiertokillä 4.3.1905 on, koska usein oli tapahtunut, että ulosotonhaltija, jolle valituksen ulosmittauksesta oli tehnyt sivullinen, joka oli ilmoittanut olevansa ulosmitatun irtaimen omaisuuden omistaja ja esittänyt todennäköisiä perusteita väitöksensä, oli lykännyt itse ulosottoasian tuomioistuimeen, joka silloin tavallisesti oli ottanut sen käsiteltäväkseen ja antanut siitä lausunnon, kaikkia Hovioikeuden alaisia alioikeuksia ja ulosotonhaltijoita muistutettu, että sellainen menettely ei ole UL 4: 10 säännöksen mukainen, kun tämän lainpaikan mukaan tuomioistuimen tulee tällaisissa tapauksissa ratkaista ainoastaan ulosmitatun omaisuuden omistusoikeudesta syntynyt riita.

Sivullinen oli nostanut ulosmitatun irtaimen omaisuuden omistusoikeudesta velkojaa ja velallista vastaan ilman ulosotonhaltijan tähän antamaa osoitusta. Kun ulosotonhaltija sivullisen valituksen johdosta myöhemmin oli määrännyt, että ulosottotoimitus oli keskeytettävä, kunnes saottu riita oli lainvoimaisesti ratkaistu, ja kannetta ajettaessa muutoin oli noudatettu UL 4: 10:ssä olevia määräyksiä, katsottiin edellytysten kanteen tutkimiseen olevan olemassa. KKO:1955-II-122, Lm 1956 s. 90.

Ulosotonhaltijan osoitettua UL 4: 10 nojalla sivullisen eri oikeudenkäynnissä toteuttamaan omistusoikeutensa velallisen omaisuutena ulosmitattuun autoon on omistusoikeuden toteuttamista koskevassa jutussa, samalla kun sivullisen vaatimus auton omis-

tusoikeuden vahvistamisesta hänelle kuuluvaksi hylättiin, vahvistettu auton olleen ulosmittauksen tapahtuessa sivullisella panttina tämän saatavista velalliselta. KKO:1965-II-86.

Pakkolunastuskorvauksen ulosmittauksesta tehdyn valituksen johdosta valittaja osoitettu asianomaisessa oikeudessa näyttämään toteen oikeutensa sanottuun korvaukseen. KKO:1952-II-81, Lm 1953 s. 611.

Viranomaisen lainvastaisesti liian lyhyeksi asettaman määräjän noudattamatta jättäminen ulosottoasiassa ei aiheuta puhevalan menetystä. KKO:1927-I-32.

SOO p 12.12.1902, T 1903 s. 154 on selitetty että, kun siviilisen ulosotonhaltijalle tekemä vaatimus omaisuuteen, joka on panttu hukkaamiskiellon alaiseksi, lykätään oikeuteen, ei ole laillista aihetta panna määräaika, jonka kuluessa hänen pitää haastattaa asianomaiset ja jättää siitä todistus ulosottomiehelle.

Nimismiehelle lähetettyä haasteen tiedoksi antamista koskevaa pyyntöä ei voitu pitää sellaisena tiedon toimittamisena ulosottomiehelle, josta UL 4 luv. 10 §:n 2 mom:ssa säädetään. KKO:1976-II-13.

Tuomioistuimen on viran puolesta tutkittava, onko vastapuolelle toimitetusta haasteesta annettu tieto ulosottomiehelle ulosotonhaltijan määräämässä ajassa. KKO 1919 p II 1289, Lm 1920s. 34.

UL 4 luv. 10 §:n säätämä kolmen kuukauden aika on laskettava kalenterikuukausittain. KKO 1924 p I 19, T 1925 s. 210. – Sanottu määräaika voidaan palauttaa OK 31: 2 nojalla. KKO:1951-I-13, Lm 1952 s. 82.

Parempaa oikeutta ulosmitattuun omaisuuteen koskevassa oikeudenkäynnissä tulee velallisen ja velkojan, jos he haluavat väittää, ettei heitä ole laillisesti haastettu, tehdä väitteensä ennen pääasiaan vastaamista. KKO 1919 p II 944.

Ulosottoasian yhteydessä ei voitu antaa osoitusta sen näyttämiseksi eri oikeudenkäynnissä, mitä ulosmittauksen alaisesta saatavasta oli suoritettu. KKO:1953-II-75, D 1954 s. 31.

Ratkaistessaan UL 4 luv. 10 §:ssä tarkoitettua kysymyksen omistusoikeudesta ulosmitattuun omaisuuteen KO:n tuli olla lausumatta mitään itse ulosmittauksen kumoamisesta. KKO:1950-II-438, D 1951 s. 57.

UL 4: 10:n mukaan tuomioistuimen ratkaistavaksi saatetussa omistusoikeutta ulosmitattuun omaisuuteen koskevassa jutussa ei ollut annettava lausuntoa ulosmitatun omaisuuden käyttämisestä ulosmittauksen perusteena olevan saatavan suoritukseksi eli lausuntoa ulosmittaukseen liittyvistä kysymyksistä. KKO:1978-II-77.

KKO:1929-II-826, D 1930 s. 50, on selitetty, että perillisen oikeus jakamattomassa pesässä, vaikka jälkeenjääneellä leskellä ehkä olikin oikeus hallita jäämistöä jakamattomana, oli sellaista omaisuutta, johon ulosmittaus saattoi kohdistua.

KKO:1926-II-177, Lm 1927 s. 303, on selitetty, että UL 4: 10 määräystä ulosottomiehelle annettavasta tiedosta on noudatettava siitä huolimatta, että ulosmitattu omaisuus pilaantumisen vuoksi on rahaksi muutettu.

Puolisot olivat sopineet, että miehen omistama teollisuushalli koneineen ja laitteineen siirtyi vaimon omistukseen sitä vastaan, että tämä otti yksin vastattavakseen kauppahintaa vastaavasta osasta pankkilainoja, joista kumpikin puoliso oli sitoutunut pankille velallisen vastuuseen. Kun vaimo ei ollut näyttänyt, että hänen vastattavakseen ottama osa lainoista olisi ollut sellaista miehen velkaa, josta hän puolisoiden välisessä suhteessa ei olisi ollut vastuussa, kaupan muotoon tehty oikeustoimi julistettiin miehen velkojan kanteesta puolisoiden välisenä lahjana mitättömäksi. KKO:1978-II-77.

Miehen maksettavaksi pannuista veroista ei voida ulosmitata vaimon omaisuutta, kun avioliitto on päätetty 1.1.1930 jälkeen. KKO:1938-I-11.

Se seikka, että velkoja lainvoimaisessa ulosotossa on saatavsaan saanut maksun siten, että saatavan suoritukseksi on velallisen omaisuutena ulosmitattu ja myyty sivulliselle kuuluvaa omaisuutta, ei perusta sivulliselle velkojaan kohdistuvaa korvausvaadetta. KKO:1935-I-63.

UL 4 luv. 10 §:ä voidaan soveltaa myös kun on ulosmitattu kolmen henkilön yhteisesti omistamat varat, ja yhteisomistajat, jotka eivät ole velasta vastuussa, tahtovat ulosmitatusta omaisuudesta erottaa osansa. KKO:1957-II-65, D 1958 s. 33 ja Lm 1958 s. 74.

Sivullisomistajaksi ilmoittautuneen irtaimen omaisuuden ulosmittauksesta tekemän valituksen jälkeen omaisuus oli myyty pakkohuutokaupalla ja myynnistä kertyneet varat oli luovutettu velallisen konkurssipesälle. Sivullinen oli tukenut omistusoikeuttaan todennäköisin syin. Koska omistusoikeutta varoihin ei voitu vahvistaa ulosottomenettelyssä, kysymys siirrettiin ratkaistavaksi eri oikeudenkäynnissä. KKO:1994:20 (ään.).

A:n irtainta omaisuutta oli ulosmitattu hänen veloistaan ja myyty pakkohuutokaupassa B:lle. C, joka katsoi omistavansa mainitun omaisuuden, ei ollut käyttänyt omistajalle ulosottolain 4 luvun 10§:ssä säädettyjä oikeussuojakeinoja ennen pakkohuuto-

kauppaa. C:tä ei voitu enää ulosottoasiassa osoittaa riitelemään paremmasta oikeudesta itse omaisuuteen vaan ainoastaan sen sijaan tulleeseen, jakamatta olevaan kauppahintaan. KKO:1995:2.

11 §. (5.2.1965/46) Milloin velallisena on kuolinpesän osakas, voidaan hänen pesäosuutensa ulosmitata velasta. Pesäosuutta ei kuitenkaan tällöin ole lupa myydä, vaan on velkojalla oikeus saada suoritus siitä omaisuudesta, joka velallisen osalle tulee pesänjaossa.

Ks. PK 19: 2 ja 23: 12, Si 235; AL, II osa, Si 201 ja ALVL 1–4 §, Si 202; Meril 4:1 ja 22:5, Vi 301.

11 a §. (26.4.1991/764) Velallisen oikeutta perintöön tai testamenttiin ei voida häneltä ulosmitata, jos velallinen perittävän kuoleman jälkeen ennen ulosmittausta luopuu oikeudestaan perintökaaren 17 luvun 2 a §:n mukaisesti.

L 26.4.1991/764 tuli voimaan 1.1.1992, mutta sitä ei sovelleta, jos ulosmittaus on toimitettu ennen sanottua päivää.

Ks. PK 17: 2 a, Si 235.

12 §. (24.8.1984/636) Yrityskiinnitykseen perustuva panttioikeus tai muu panttioikeus velallisen irtaimen omaisuuteen tai oikeus pitää hallussaan sellaista omaisuutta saamiensa vakuutena ei estä omaisuuden ulosmittaamista ja myymistä muusta velallisen velasta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua panttioikeuden ja pidätysoikeuden haltija saa maksun omaisuuden myyntihinnasta, jos hän on sitä ulosottomieheltä ennen huutoa vaatinut. Yrityskiinnityksen haltijan, jolta ulosottomies on 5 luvun 7 a §:n mukaisesti tiedustellut, tuleeko hän tätä oikeuttaan käyttämään, on kuitenkin oikeutensa säilyttääkseen määrääjässä vastattava tiedusteluun. Yrityskiinnityksen haltija voi ennakolta sitovasti luopua oikeutensa käyttämisestä ilmoittamalla siitä kirjallisesti ulosottomiehelle.

Jos velkojalla on omaisuus panttioikeuden nojalla hallussaan, on myyminen toimitettava säilyttämällä pantinhaltijan oikeus, jollei tämä tyydy ottamaan saamistansa myyntihinnasta eikä pantista myöskään anetta täyttä lunastusta. Pantinhaltija ei tällöin ole velvollinen antamaan panttia hallustaan. Pantinhaltija ei saa kieltäytyä ottamasta lunastusta, milloin sitä hänelle edellä tarkoitetuissa tapauksissa tai myymisen jälkeen tarjotaan, vaikkei hänen saamisensa vielä olekaan erääntynyt.

Ks. YrityskiinnitysL 38 §, Si 421.

Se seikka, että velallinen oli luovuttanut niille henkilöille, jotka valittivat ulosmittauksesta, oikeuden pitää heidän nimiinsä pankkiin talletettuja rahoja heillä velalliselta olevan saamisen vakuutena, ei UL 4: 12 mukaan estänyt noiden varojen ulosmittaamista toisen saatavan suorittamiseksi. KKO:1938-II-552. –Vrt. velallisen antamaan ja pantiksi luovuttamaan, kiinteistöön kiinnitettyyn haltijavelkakirjaan nähden KKO:1953-II-5, D 1953 s. 61, UL 7: 1 kohdalla.

13 §. Jos joku, jolla ei ole sellaista oikeutta, kuin 12 §:ssä on sanottu, väittää itsellensä olevan etuoikeuden maksun saantiin velallisen omaisuudesta, alkoon se estäkö omaisuuden ulosmittaamista muusta velasta. Alkoon ulosmittaamista estäkö sekään, että omaisuus on takavarikon tahi hukkaamiskiellon alaisena; kuitenkin on, jos muuta tavaraa on saatavissa, tämä etupäässä ulosmitattava, jos se sopivasti ja ulosmittauksen hakijaa haittaamatta voipi tapahtua.

14 §. (18.5.1973/389) Ulosottomiehen on laadittava luettelo ulosmitatusta irtaimesta omaisuudesta sekä, jollei omaisuus ole rahaa tai tuomioissa täytännönpanon hakijalle luovutettavaksi määrättyä tavaraa, arvioitava se. Ulosottomies saa tarvittaessa kutsua asiantuntijoita olemaan arvioinnissa apuna.

Kun alusrekisteriin merkitty alus, sen lastina olevaa tavaraa tai rekisteröity ilma-alus ulosmitataan, ulosottomiehen on vaadittava aluksen päälliköltä tai ilma-aluksen omistajalta ne asiakirjat, jotka selvittävät omistusoikeuden ulosmitattavaan omaisuuteen, sekä tiedot niistä saatavista, jotka lain mukaan otetaan siitä panttioikeuden nojalla. Jos rahtia on maksamatta tahi aluksen päällikön tai laivanisännän asiamiehen (agentin) hallussa taikka jos laivanisännällä tai lastin omistajalla on oikeus saada sellaista korvausta, johon velkojalla on meripanttioikeus, on rahti tai korvaus, milloin velkoja vaatii, ulosottomiehen tai hänen määräämänsä toimitsijan kannettava. Sama on laki jos ulosmitatun ilma-aluksen, linja- tai kuorma-auton taikka perävaunun omistaja on vakuutuksen nojalla tai muutoin oikeutettu saamaan alusta, autoa tai perävaunua kohdanneen vahingon johdosta korvausta, johon alukseen, autoon tai perävaunuun vahvistettu kiinnitys tuottaa panttioikeuden. Ulosottomiehen on viipymättä annettava sille, joka on velvollinen suorittamaan tai tilittämään rahtia tai korvausta, kieltä maksaa muulle kuin ulosottomiehelle tai toimitsijalle.

Ks. MeriL 3:3 ja 3:13, Vi 301; L kiinnityksestä ilma-aluksiin 4 §, Si 425; AutokiinnitysL 5 §, Si 423.

15 §. Jos silloin, kun ulosmittaus olisi tehtävä, havaitaan, että ulosmittauksen alaisista varoista ei ole odotettavissa mitään jäännöstä päälle täytäntöönpanokulujen, älköön ulosmittaukseen ryhdyttäkö.

16 §. Jos ulosmitattavana on rahaa tahi ulostuomittua tavaraa tahi sellaiseen asiakirjaan perustuva saaminen, joka on asetettu haltijalle tahi nimitetylle miehelle, jolle on myönnetty lupa siirtää se toiselle, taikka jos ulosmitataan muu oikeus, joka on vissin asiakirjan varassa; ottakoon ulosottomies rahan, tavarain tahi asiakirjan haltuunsa.

Sellaisen saatavan ulosmittausta, joka ei perustu juoksevaan velkakirjaan tai muuhun siihen verrattavissa olevaan asiakirjaan, on toimitettava velallisen luona sillä paikkakunnalla, missä hänen asuntonsa on. KKO:1931-I-49.

Haltijavelkakirjain ulosmittaus kumottu, kun ulosottomies, merkittäessään ulosmittauspöytäkirjaan velkakirjat ulosmitatuiksi, ei ollut ottanut niitä haltuunsa. KKO:1960-II-116, Lm 1960 s. 1012.

17 §. Irtaimet tavarat, jotka ulosmitataan, ovat, ellei niitä, sen mukaan kuin jäljempänä sanotaan, viedä paikalta pois, pantavat sinne talteen ja ulosottomiehen sinetillä lukittavat, taikka, jollei hän, kelvollisten säilytyspaikkojen puutteen tahi muun syyn takia, katso sen voivan sopivasti tapahtua, hänen sinetillensä tahi kirjallisella julkipanolla tahi muulla tavoin niin merkittävät, että omaisuus ilmeisesti nähdään ulosmitatuksi. Jos ei katsota ulosmitatun tavarain jättämisestä paikalle velallisen vartioitavaksi olevan varmuutta, pankoon ulosottomies jonkun muun sitä siellä hoitamaan tahi vieköön sen muualle, jos se käy päinsä ja velkoja edeltä maksaa tavarain hoitoon tahi muuttamiseen tarvittavat kulut.

Ks. RL 16: 17, Ri 101.

18 §. (20.12.1985/1016) Kun muu kuin 16 §:ssä mainittu saatava on ulosmitattu, ulosottomiehen on annettava sille, jonka on suoritettava saatava, kirjallinen maksukielto, jossa kielletään maksamasta mitään saatavasta muulle kuin maksukiellossa mainitulle ulosottomiehelle tai sille, jolle velallisen oikeus ulosoton johdosta ehkä siirtyy. Ulosottomiehen on annettava maksukielto tiedoksi postitse saantitodistusta vastaan tai haastetiedoksiannolla. Maksukielto saadaan kuitenkin toimittaa postitse virkakirjeenä, jollei

täytäntöönpanon varmuuden voida olettaa siitä kärsivän. Jos se, jolle maksukielto on annettava, oleskelee ulkomailla, velkojan on huolehdittava sen tiedoksiantamisesta. Ulosottomiehen on otettava haltuunsa saatavan perusteena oleva asiakirja, jos sellainen on saatavissa.

Jos ulosmitattu saatava kuuluu sellaiseen omaisuuteen, johon saattaa olla vahvistettu yritys kiinnitys, ulosottomiehen on ennen saatavasta kertyneiden varojen tilittämistä velkojille hankittava 5 luvun 7 a §:n 1 momentin mukaisesti tiedot mahdollisista yritys kiinnityksistä ja niiden etuoikeuksista sekä selvitettävä, haluaako yritys kiinnityksen haltija käyttää yritys kiinnityslain 14 §:n mukaista etuoikeuttaan maksun saamiseen kertyneistä varoista.

Mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty saatavasta, koskee vastaavasti muutakin 16 §:ssä mainitsematonta oikeutta, jonka nojalla velalliselle on jotain suoritettava.

Vakioitu optio ja termiini ulosmitataan ilmoittamalla ulosmittauksesta kirjallisesti sille välittäjälle, jonka hoidossa olevalle johdannaistilille sopimus on kirjattu, tai jos johdannaistili ei ole välittäjän hoidossa, asianomaiselle optioyhteisölle. Ulosmittaus ilmoituksen saanut välittäjä tai optioyhteisö on velvollinen välittömästi muuttamaan ulosmitatut optiot ja termiinit rahaksi asianomaisilla johdannaistoimilla ja tilittämään näin saadut varat ulosottomiehelle. (26.8.1988/773)

Ks. Yritys kiinnitysL 14 §, Si 421; UlosottoA 13 ja 13a §, Pr 603.

18a §. (17.5.1991/829) Arvo-osuus tai arvo-osuuteen perustuva tai kohdistuva oikeus ulosmitataan ilmoittamalla ulosmittauksesta kirjallisesti sille arvo-osuusrekisterille, jolla pidettävälle arvo-osuustilille ulosmitattava osuus tai oikeus on kirjattu.

Edellä 1 momentissa mainitussa ulosmittaus ilmoituksessa on mainittava velallinen ja velkoja, heidän henkilötunnuksensa tai heistä arvo-osuusjärjestelmässä käytettävät yksilöintitunnukset, sen saatavan määrä, josta ulosmittaus on tehty, sekä täytäntöönpanon peruste. Ilmoituksessa on samaten yksilöitävä ulosmittauksen kohde. Jos ulosmitattavaa osuutta tai oikeutta ei ole kirjattu velallisen nimiin, on velallisen saantomiehestä tai oikeuden haltijasta ilmoitettava vastaavat tiedot kuin velallisesta. Ulosmittauksen peruutus ja kumoaminen on vastaavasti ilmoitettava.

Asetuksella voidaan säätää, että 1 ja 2 momentissa tarkoitettu ilmoitus voidaan toimittaa arvo-osuusrekisterin pitäjälle automaattisen tietojenkäsittelyn avulla.

18b §. Kun ulosmittaus on toimitettu velallisen palkasta, ulosottomiehen on annettava palkan maksajalle kirjallinen maksukielto, jossa määrätään pidettäväksi ulosottoon menevä osa palkasta ja kielletään maksamasta sanottua osaa kenellekään muulle kuin maksukiellossa mainitulle ulosottomiehelle. Milloin ulosmittaus toimitetaan tietyin väliajoin maksettavasta palkasta, on ulosmittauspöytäkirjaan ja maksukieltoon merkittävä se kutakin palkanmaksukauden päivää kohti laskettu rahamäärä, joka vähintään on jätettävä palkansaajan ja hänen 6 §:n 3 momentissa tarkoitettujen perheenjäsentensä elatukseen. Maksukielto on annettava palkan maksajalle tiedoksi postitse saantitodistusta vastaan tai haastetiedoksiannolla. Maksukielto saadaan kuitenkin toimittaa postitse virkakirjeenä julkiselle yhteisölle tai laitokselle taikka muulle

palkan maksajalle, jollei täytäntöönpanon varmuuden voida olettaa siitä kärsivän. (20.12.1985/1016)

Maksukielto on voimassa määrätyn ajan taikka toistaiseksi ja kunnes ulosottomies palkan maksajalle kirjallisesti ilmoittaa, että kielto on lakannut olemasta voimassa. Jos maksukieltoa on muutettava uuden ulosmittauksen, elinkustannusindeksin nousun johdosta tapahtuneen elatusarvon määrän korotuksen, palkan saajan ja hänen perheenjäsentensä elatukseen jätettävän rahamäärän korotuksen tai muun syyn johdosta, ulosottomiehen on ilmoitettava siitä kirjallisesti palkan maksajalle. (20.12.1985/1016)

Maksukiellon perusteella velallisen palkasta pidätyt erät on, milloin ulosottomies on niin määrännyt, palkan maksajan määräajoin suoritettava ulosottomiehen virkavarain tilille. Tilillepanosta suoritettava maksu saadaan vähentää tilille maksettavasta määrästä. (13.6.1986/470)

Ulosmittaus katsotaan kunkin palkkaerän osalta toimitetuksi, kun ulosottomies on saanut ulosottoon menevän osan haltuunsa tai se on hänelle 33 §:n mukaisesti maksettu. (13.6.1986/470)

18c §. (20.12.1985/1016) Eri aikoina toimitettujen ulosmittausten perusteella ulosottomies antaa palkan maksajalle yhteisen maksukiellon.

Jos palkan maksaja saa maksukiellon ollessa voimassa maksukiellon toiselta ulosottomieheltä, hänen on noudatettava uutta maksukieltoa. Palkan maksajan on palautettava aikaisempi maksukielto sen antajalle ja samalla ilmoitettava uuden maksukiellon antanut ulosottomies. Aikaisemman maksukiellon antaneen ulosottomiehen on saatuaan tiedon uudesta maksukiellosta viipymättä ryhdyttävä toimenpiteisiin asioiden keskittämiseksi toimivaltaiselle ulosottomiehelle. Aikaisemman maksukiellon perusteena oleva ulosmittaus pysyy voimassa siirrosta huolimatta.

18d §. (20.12.1985/1016) Jos pidätettäväksi määrätty rahamäärä todisteellisesti annetun maksukiellon vastaisesti maksetaan muulle kuin ulosottomiehelle tai jos palkan maksaja laiminlyö velvollisuutensa pidättää palkasta ja suorittaa ulosottomiehelle pidätettäväksi määrätyn osan velallisen palkasta, voidaan pidättämättä tai suorittamatta jätetty määrä välittömästi ulosmitata palkkaa maksavalta työnantajalta taikka julkiselta yhteisöltä tai laitokselta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ulosmittaus saadaan toimittaa palkan ulosmittauksesta laaditun pöytäkirjan nojalla. Pöytäkirjaan on merkittävä, miten maksukielto on annettu tiedoksi ja miten kiellon vastainen maksaminen tai laiminlyönti on tapahtunut.

Ulosottomies saa pyytää 1 ja 2 momentissa tarkoitettussa täytäntöönpanossa virka-apua palkan maksajan asuin- tai kotipaikan ulosottomieheltä.

18e §. (18.5.1973/394) Toimivaltainen ulosottomies saa toimittaa palkan ulosmittauksen myös virka-huoneessaan. Velalliselle on tällöin ennakolta annettava kirjallinen ilmoitus perittävänä olevasta saatavasta, toimituksen ajasta ja paikasta sekä niistä perusteista, joilla ulosmittaamatta jätettävä palkan osa määrätään. Ilmoituksessa on myös mainittava, että velallinen voi esittää ulosmitattavaksi muuta omaisuutta sekä antaa ulosmittausta varten tarpeelliseksi katsomansa tiedot ja selvitykset. Jollei ilmoitusta ole voitu antaa velalliselle tiedoksi siinä järjestyksessä kuin 3 luvun 27 §:n 1 momentissa säädetään, se saadaan lä-

hettää hänelle virkakirjeessä palkanmaksajan osoitteella.

Mitä 1 momentissa on säädetty menettelystä palkan ulosmittauksessa, koskee soveltuvin osin veron ennakon palautuksen ulosmittausta.

Työnantajan ja viranomaisen on, sikäli kuin toisin ei ole säädetty, annettava ulosottomiehelle palkan ulosmittausta varten tarpeellisia tietoja.

19 §. Jos ulosmitataan velallisen omaisuutta, joka on toisen hallussa, kiellettäköön haltijaa antamasta omaisuutta pois sen haitaksi, jolle velallisen oikeus ulosmittauksen johdosta ehkä siirtyy.

Ks. RL 16: 18, Ri 101 ja UlosottoA 13 ja 13a §, Pr 603.

20 §. Jos saamisesta ulosmitataan omaisuutta, joka jo on toisesta saamisesta ulosmitattu, niin ei sitä jälkimmäisessä ulosmittauksessa tarvitse uudestaan panna kirjaan, arvioida eikä sinitillä lukita.

Mitä tässä on sanottu, noudatettakoon sitäkin omaisuutta ulosmitattaessa, joka ennaltaan on saamisesta takavarikossa.

21 §. (14.12.1984/867) Kiinteä omaisuus on julistettava ulosmittaustilaisuudessa ulosmitatuksi. Ulosmitattu omaisuus on arvioitava, kukin kiinteistö erikseen. Arvioinnissa saadaan tarvittaessa käyttää apuna asiantuntijoita.

Metsänmyynnistä syntynyttä saamista ei ollut pidettävä tilan vuotuisena tuottona, joten kiellosta eräissä tapauksissa käyttää maatalouskiinteistöä velan maksuun 18.12.1936 ann. lain säännökset eivät estäneet saamisen ulosmittausta. KKO:1944-II-36.

Pakkohuutokaupassa ostetun kiinteistön ulosmittaus kiinteistöön kohdistuvasta sen aikaisemman omistajan maksettavaksi pannusta huutokaupan jälkeen erääntyneestä omaisuudenluovutusverosta on hyväksytty. KKO:1943-II-94.

Oikeutta erottamattomaan määräalaan on ulosmittauksessa käsiteltävä irtaimena omaisuutena. KKO 1923 p II 507, Lm 1923 s. 120.

22 §. (22.7.1991/1055) Jos tuomiossa määrätään saaminen maksettavaksi sen vakuutena olevasta kiinteästä omaisuudesta, katsotaan omaisuus välittömästi ulosmitatuksi.

Tuomioistuimen on viipymättä ilmoitettava 1 momentissa tarkoitettua tuomiosta asianomaiselle ulosottomiehelle ja kirjaamisviranomaiselle.

Jos 1 momentissa tarkoitettua omaisuuden myyntiä ei pyydetä ulosottomieheltä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun 1 momentissa tarkoitettu tuomio on tullut lainvoimaiseksi, ulosmittaus raukeaa. Omaisuuden myyntiä koskeva pyyntö tehdään sille ulosottomiehelle, joka 3 luvun 21 §:n perusteella on toimivaltainen.

23 §. (17.12.1948/963) Kun ulosottomies ulosmittaa kiinteää omaisuutta, hänen on samalla tarvittaessa vaadittava velalliselta ne asiakirjat, jotka todistavat tämän omistusoikeuden taikka antavat selvitystä rasitteesta (servituutista), nautinto-oikeudesta tai oikeudesta tuloon tai muuhun etuun, mikä omaisuudesta on suoritettava. Hänen on otettava haltuunsa velallisen hallussa mahdollisesti olevat, ulosmitattuun omaisuuteen kiinnitetyt velkakirjat. (22.7.1991/1055)

[Jos kiinteistöllä on sähköasema, joka kuuluu velalliselle, hankkikoon ulosottomies 1 momentissa mainittujen asiakirjojen lisäksi kauppa- ja teollisuusministeriöltä todistuksen siitä, onko kiinteistö rekisteröity sähkölaitoskiinteistöksi tai asema sähkölaitoskiinteistön tarpeistoksi, sekä, jos kiinteistö on rekisteröity sähkölaitoskiinteistöksi, myös sitä koskevan otteen rekisteristä.]

Ks. UlosottoA 23 §, Pr 603; Vesil 11: 11 ja 18 ynnä 12: 5, Ym

601; YrityskiinnitysL 38 §, Si 421.

24 §. Kun kiinteä omaisuus on ulosmitattu, niin on siitä sen myymiseen asti tuleva vuokra, hyöry tahi vero, jos velkoja vaatii, ulosottomiehen tahi hänen määräämänsä toimitsijan kannettava. Ulosottomies julistakoon viipymättä maksuvelvolliselle kiellon antamasta mitään pois muille kuin ulosottomiehelle tahi toimitsijalle.

Kun tuomioistuimien määrännyt saamisen maksettavaksi kiinteästä omaisuudesta, ulosottomiehen on asetettava, jos velkoja vaatii, toimitsija tuloja kantamaan ja julistettava kielto, niinkuin tässä edellä on sanottu. (22.7.1991/1055)

Ulosottomiehellä tahi toimitsijalla, jonka kannettava omaisuudesta lähtevä tulo on, olkoon, jos tulo jätetään suorittamatta, sama kannevalta kuin mihin velallinen itse siinä tapauksessa olisi oikeutettu.

Ks. UlosottoA 13 ja 15 §, Pr 603.

Velkoja ei ole oikeutettu moittimaan UL 4 luv. 24 §:n nojalla määrätyn toimitsijan huutokaupan toimittajalle toimestaan antamaa tiliä. KKO:1943-I-1.

25 §. Ulosmitatusta kiinteästä omaisuudesta alkoon omistaja käyttäkö metsää tahi muuta etua päälle kotitarpeen.

Kun on vaara tarjona, että omistaja huonolla hoidolla tahi muulla tavoin hävittää omaisuutta, olkoon ulosotonhaltijalta, jos velkoja vaatii, määrätä toimitsija ottamaan omaisuus haltuunsa ja sitä hoitamaan; kuitenkin olkoon velkoja siinä tapauksessa velvollinen edeltä maksamaan ne kulut, joita omaisuuden hoitamiseen ehkä tarvitaan.

Ks. UlosottoA 16 §, Pr 603.

26 §. Jos joku luovuttaa kiinteän omaisuutensa toiselle, alkoon se luovutus olko esteenä omaisuuden ulosmittaamiselle edellisen omistajan velasta, ennenkuin uusi omistaja on hakenut lainhuudatusta.

Jos luovutukselle, joka ennen ulosmittausta on tapahtunut, haetaan lainhuudatusta viimeistäänkin ensimmäisissä käräjissä tahi, kaupungissa, ensimmäisenä yleisenä lainhuudatusasiain käsittelypäivänä ulosmittauksen jälkeisten kolmenkymmenen päivän perästä; silloin peräytykseen ulosmittaus, ellei saaminen, jota haetaan ulos, ole omaisuuteen kiinnitetty tahi muuten sellainen että, sen mukaan kuin laissa muutoin säädetään, omaisuus on siitä vastaava, vaikka se onkin joutunut pois velallisen hallusta; olkoon kuitenkin uusi omistaja velvollinen antamaan ilmoituksen luovutuksesta sille, jonka toimitettava omaisuuden huutokauppa on, ja näyttämään hänelle saantokirjansa alkuperäisenä tai oikeaksi todistettuna kopiona. Jos ilmoitus on tapahtunut tahi luovutus muuten tullut huutokaupan toimittajan tietoon ennen kuin lainhuudatuksen hakemisaika on päättynyt, jättäkään hän täytäntöönpanon jatkamisen kunnes on saatu nähdä, haetaanko lainhuudatusta.

Jos uusi omistaja ilmoittaa luovutuksen vasta sitten kuin omaisuus jo on myyty, olkoon myyminen häntä kohtaan voimassa, vaikka lainhuudatusta onkin haettu tahi haetaan edellään otun ajan kuluessa; ja neuvokoon huutokaupan toimittaja häntä kauppasummaa jaettaessa valvomaan oikeuttansa siihen.

Lilla 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997, tämä § on muutettu kuulumaan seuraavasti:

Jos velallisella on lainhuuto kiinteistöön, kiinteistö saadaan ulosmitata hänen velastaan, jollei se ilmeisesti kuulu jollekin toiselle. Jos sivullinen väittää omistavansa kiinteistön, on soveltuvin osin noudatettava, mitä 10 §:ssä säädetään. Kiinteistö saadaan väitteistä huolimatta ulosmitata saamisesta, jonka vakuutena on kiinteistöpannio-

keus.

Mitä 1 momentissa säädetään, on noudatettava myös silloin, kun sivullinen väittää omistavansa jotakin, joka hänen omaisuutenaan ei kuulu kiinteistöön sen ainesosana tai tarpeistona.

Kiinteistön ulosmittausta ei saa kohdistaa ennen ulosmittausta kiinteistöstä luovutettuun määräälaan tai määräraosaan. Panttisaamisen perimiseksi saadaan kiinteistön ohella ulosmitata myös siitä luovutettu panttioikeuden kohteena oleva määrääla tai määräraosa, jolloin kiinteistö sekä määrääla tai määräraosa on ulosmittattava jokainen erikseen.

Ks. Maakaari 1995 3:10, Si 601.

Ks. MK 11: 2; 17: 3 ynnä viite, Si 602; KiinA 22 §, Si 614 ja L lainhuudatuksesta ja kiinteistönsaannon moittimisajasta, Si 607; Maaseutuelinkeinol 37 §, Ma 101.

Kun hakijat olivat UL:n 4 luv. 26 § 2 mom:n määräämässä ajassa, esittäen täydelliset saantokirjat, anoneet saannolleen lainhuutoa, ei se seikka, että heidän anomuksensa oli heistä riippumattomista syistä hylätty, estänyt kiinteistön ulosmittauksen peruuttamista. KKO 1920 p II 368.

Kun kiinteistöstä on ennen sen ulosmittausta myyty määrääla, joka ennen pakkohuutokauppaa on lohottu itsenäiseksi tilaksi, on ulosmittauksen katsottu rauenneen määräälan osalta. KKO:1932-I-137.

Kun sivullinen valittaa kiinteän omaisuuden ulosmittauksesta sillä perusteella, että hän on ulosmittauksen jälkeen tuomioistuimessa pannut vireille velallista vastaan oikeudenkäynnin omistusoikeudesta ulosmitattuun omaisuuteen, voidaan ulosmittauksen loppuunsaattaminen keskeyttää, kunnes sanottu riitajuttu on lopullisesti ratkaistu. KKO:1937-I-17.

Sittemmin rauenneen asumuseron johdosta toimitettu pesänsäntö on katsottu valeoikeustoimeksi, johon puoliso ei voinut vedota estääkseen toiselta puolisolta osituksessa saamansa kiinteän omaisuuden ulosmittaamisen viimeksi mainitun puolison ennen asumuseroa syntyneen velan suorittamiseksi. KKO:1959-II-53, D 1960 s. 6.

Pakkohuutokaupassa myytiin vain vaimon osuus kiinteistä mutta pakkohuutokauppapöytäkirjaan ja sen perusteella laadittuun kaupakirjaan merkittiin virheellisesti koko tila myydyksi. Huutokauppaostaja sai lainhuudon koko tilaan. Myyntöomien osan omistajan vaatimuksesta julistettiin lainhuuto hänen omistamaansa murto-osaa koskevalta osalta mitättömäksi. KKO:1941-II-46.

Lilla 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997, tähän lukuun on lisätty uusi 27 §, joka kuuluu seuraavasti:

27 §. Kiinteistö saadaan ulosmitata luovutuksensaajan velasta, vaikka kiinteistön luovutus tai sen voimassa pysyminen on sopimuksen mukaan ehdollinen. Jos saanto purkautuu, ulosmittaus koskee luovutuksensaajan oikeuksia kiinteistön luovuttajaa kohtaan.

Jollei velkojalla ole kiinteistöpannioikeutta, kiinteistön luovuttajan velasta saadaan 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa ulosmitata vain kauppahintasaatava ja muu hänen oikeutensa luovutuksensaajalta.

28 §. (18.5.1973/389) Jos kiinteistö tai määrääla on ulosmitattu, on ulosottomies velvollinen heti lähettämään ulosmittauksesta asianomaiselle kihlakunnan- tai kiinteistötuomarille kirjallisen ilmoituksen, jossa on mainittava velallisen ja velkojan nimi ja kotipaikka, sen saatavan määrä, josta ulosmittaus on tehty, sekä kenen antama ja milloin annettu se asiakirja on, johon täytäntöönpano perustuu. Lisäksi on ilmoitettava ulosmitatun kiinteistön nimi ja numero. Milloin määrääla on ulosmitattu, on ilmoitettava kantatilan nimi ja numero, saadut tiedot määräälan koosta ja päivä, jolloin määrääla on kiinteistöstä luovutettu sekä julkinen kaupanvahvistaja, joka on todistanut määräälan luovutuskirjan oikeaksi.

Jos sähköasema tai johto taikka kiinteistö, johon kuuluu sähköasema, on ulosmitattu, on ulosottomies velvollinen viivytyksettä lähettämään ulosmittauksesta ilmoituksen kauppa- ja teollisuusministeriölle.

Alusrekisteriin merkityn suomalaisen aluksen tai sen osuuden, rekisteröidyn ilma-aluksen, linja- tai kuorma-auton taikka perävaunun sekä patentin, tavaramerkkioikeuden ja mallioikeuden ulosmittauksesta sekä ulosmittauksesta sellaisen saatavan perimiseksi, jonka vakuudeksi on vahvistettu yritysikiinnitys, on

viipymättä ilmoitettava asianomaiselle rekisteriviranomaiselle. (24.8.1984/636)

Jos ulosmittaus kumotaan tai peruutetaan tai jos ulosmittaus raukeaa 22 §:n 3 momentin perusteella, on siitäkin ilmoitettava edellä mainitulle viranomaiselle. (22.7.1991/1055)

Ks. UlosottoA 13 a §, Pr 603; PakkokeinoL 3:3, Ri 302.

29 §. Huoneesta, talonasemaa, maata tai vesilaitosta, taikka sen nautinto-oikeutta ulosmittattaessa älköön toista toisesta niin erotettako, että jäljelle jääpä tulee velalliselle hyödyttömäksi.

Oikeutta vuokraan, hyyryyn tahi veroon, kasvavaa vihantaa, kasvavaa metsää tai muuta kiinteään omaisuuteen kuuluvaa älköön pantako ulosmittaukseen muulla tavoin kuin että tila taikka, jos velallisella on siihen ainoastaan nautinto-oikeus, jonka saa ulosmittaukseen panna, tämä oikeus ulosmitataan. Jos vihanto on kypsynyt ja velallinen laiminlyö sen korjaamisen, menköön se kuitenkin ulosmittaukseen; ja toimittakoon ulosottomies korjaamisen. Maksettavaksi langennut vuokra, hyyry tahi vero mitattakoon ulos samoin kuin muu saaminen.

Puiden ulosmittauksesta yhteismetsästä on säädetty erikseen. (14.7.1969/486)

Ks. VesiL 11: 11 ja 18 ynnä 12: 5, Ym 601; JakoL 160 §, Ym 102; Yhteismetsäl 52 §, Ma 604.

Sellaisella vuokramaalla, jonka vuokraoikeutta ilman maanomistajan suostumusta ei voida kolmannelle henkilölle siirtää, olevia rakennuksia ei voida ulosmitata, jos vuokra-alue ilman niitä rakennuksia tulisi vuokranottajalle hyödyttömäksi. KKO:1929-I-24, D 1929 s. 78.

Vaikka velallisen hallinto-oikeutta maa-alueeseen, jolla hänen asuin- ja ulkoaluerakennuksensa olivat, ei voitu maanomistajan suostumuksesta siirtää toiselle eikä siis ulosmitata, ei UL 4 luvun 29 §:n säännös, kun velallisella ei ollut muita riidattomia varoja, estänyt rakennusten erikseen ulosmittaamista. KKO:1939-I-13.

30 §. Kun irtaimen omaisuuden ulosmittaus on toimitettu niin kuin 14 §:ssä ja 16–18, 18 a, 19 tai 20 §:ssä säädetään, velallinen ei saa velkojan vahingoksi luovuttaa eikä pantata ulosmitattua omaisuutta tai muutoin määrätä siitä. Kiellon vastainen toimi on tehoton. Luovutuksensaaja tai pantinsaaja taikka se, johon määräämistoimi kohdistuu, voi kuitenkin saada vilpittömän mielen suojan sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään. (30.12.1992/1586)

Kun kiinteä omaisuus on ulosmitattu tai kun tuomioistuin on määrännyt saamisen maksettavaksi kiinteästä omaisuudesta, on tämän omaisuuden osalta soveltuvin osin noudatettava, mitä 7 luvun 3 §:n 2 momentissa säädetään kiinteän omaisuuden takavarikosta. (28.6.1993/600)

Jos täytäntöönpanoa, sen vuoksi että velallisen pesä on luovutettu velkojain tyydyttämiseksi, ei voida loppuun saattaa, noudatettakoon mitä sellaista tapausta varten on säädetty.

L:lla 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997, tämän §:n 1 ja 2 mom. on muutettu kuulumaan seuraavasti:

Velallinen ei saa hävittää taikka velkojan vahingoksi luovuttaa eikä pantata ulosmitattua omaisuutta tai muutoin määrätä siitä. Kiellon vastainen toimi on tehoton. Luovutuksensaaja tai pantinsaaja taikka se, johon määräämistoimi kohdistuu, voi kuitenkin saada vilpittömän mielen suojan sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee myös kiinteistöä, josta tuomioistuin on määrännyt saamisen maksettavaksi. Ulosmitatun kiinteistön tai muun omaisuuden kiinnittämisestä ja siihen kohdistuvan oikeuden kirjaamisesta säädetään erikseen.

L 30.12.1992/1586 tuli voimaan 1.1.1993. Aikaisempaa lakia sovelletaan, jos ulosmittaus on toimitettu ennen sanotun lain voimaantuloa.

Ks. KS 10 §, Pr 506; L yrityksen saneerauksesta 29 §, Pr 501.

31 §. Jos oikeus elinkorkoon tahi muuhun velallisen elinaikana taikka muuten määräämättömänä aikana suoritettavaan etuun tai tuloon on ulosmitattu, eikä sitä myymällä tahi muulla tavoin rahaksi muuteta, olkoon ulosmittaus voimassa kaikkeen siihen nähden, mitä mainittu oikeus sen jälkeen ja kunnes saaminen on tullut maksetuksi tuottaa. Jos velkoja on saapa korkoa, pantakoon se korkomäärä, mikä ensimmäiseen maksuun asti on kasvanut, pääomaan, älköönkä koronlaskua jatkettako; se mikä korosta puutuu, sittenkuin ensinmainittu korko ynnä pääoma on maksettu, on niinkään velkojalle korvattava ulosmitatuista varoista.

2 mom. on kumottu L:lla 30.12.1992/1586. Ks. voimaantulosäännöstä edellä 30 §:n kohdalla.

32 §. (18.5.1973/389) Tämän lain kiinteätä omaisuutta koskevia säännöksiä sovelletaan myös maanvuokraoikeuteen ja vuokramiehelle kuuluviin, vuokra-alueella oleviin rakennuksiin, jotka voidaan kiinnityksestä kiinteään omaisuuteen annetun asetuksen 2 §:n mukaan kiinnittää, jos omaisuutta rasittaa kiinnitys. Tämän luvun 26 §:n säännöstä omaisuuden ulosmittaamisesta aikaisemman omistajan velasta ei kuitenkaan sovelleta sellaiseen omaisuuteen.

Tontinvuokraoikeuteen sovelletaan tämän lain kiinteätä omaisuutta koskevia säännöksiä siitä riippumatta, rasittaako sitä kiinnitys vai ei. Muuhunkin 1 momentissa tarkoitettuun omaisuuteen sovelletaan niin ikään kiinnityksistä riippumatta tämän luvun 28 §:n kiinteistöä koskevia säännöksiä. (14.12.1984/867)

L:lla 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997, tämä § on muutettu kulumaan seuraavasti:

Tämän lain kiinteistöä koskevia säännöksiä sovelletaan myös kiinteistön määräälaan ja määräraosaan. Mitä säädetään pantatusta kiinteistöä muodostetun lohkokiinteistön vastuusta, koskee myös siitä luovutettua määräälaa.

Sellaisen maavuokraoikeuden tai muun käyttöoikeuden, joka voidaan maakaaren (540/95) 19 luvun 1 §:n mukaan kiinnittää, ulosotossa noudatetaan soveltuvin osin, mitä kiinteistöä säädetään. Käyttöoikeuden kirjauksella on 26 §:ää sovellettaessa sama vaikutus kuin lainhuudolla.

Jos lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin kirjattu erityinen oikeus ulosmitataan, ulosottomiehen ilmoitusvelvollisuudesta on voimassa, mitä 28 §:ssä säädetään.

Ks. KiinA 2 §, Si 614.

33 §. (13.6.1986/470) Maksu ulosottomiehelle katsotaan suoritetuksi sinä päivänä, jona se on maksettu Postipankkiin, postisiirtoliikettä välittävään postitoimipaikkaan tai rahalaitokseen, tilisiirto on veloitettu maksajan tililtä taikka postisiirtoliikkeen tililtä-ottokortti on leimattu postisiirron käsittelyleimalla. Rahalaitoksen velvollisuudesta suorittaa kertyneet varat ulosottomiehen virkavarain tilille ja suorituksen viivästymisen aiheuttamista seuraamuksista säädetään asetuksella.

Postiosoituksena maksettu suoritus katsotaan maksetuksi sinä päivänä, jona postiosoitus on annettu postin kuljetettavaksi.

5 luku. Ulosmitatun omaisuuden rahaksi muuttamisesta

1 §. Jos muuta omaisuutta kuin rahaa tahi ulos tuomittua tavaraa on ulosmitattu, eikä ulosmittaus väliin tulleen maksun takia tai muusta syystä peräydy; on ulosmitattu omaisuus julkisella huutokaupalla myytävä, ellei alempana toisin sanota.

Kaupunginvouti saa antaa ulosmitatun irtaimen omaisuuden myymisen sellaisen huutokaupantoyhtymän tehtäväksi, joka harjoittaa huutokauppojen toimittamista erityisessä huoneistossa. Myymisessä on noudatettava, mitä tässä luvussa säädetään. Myymisestä kertyneiden varojen tilityksestä säädetään asetuksella. (27.11.1987/897)

Miten ulosmitattuun omaisuuteen nähden on meneteltävä, jos velallisen pesässä on konkurssi syntynyt, siitä on erittäin säädetty. (27.11.1987/897)

Ks. KS 10 §, Pr 506; UlosottoA 13b ja 18 §, Pr 603; L suojametsistä 12 §, Ma 606.

2 §. Ulosmitattuja kulta- ja hopeakaluja, joiden metalliarvo helposti voidaan saada selville, älköön alle sen arvon huutokaupalla myytävä, jos ne muutoin ilman suurehkoja kuluja saadaan sillä paikkakunnalla siitä hinnasta myydyksi.

3 §. (17.5.1991/829) Julkisen kaupankäynnin kohteena olevat arvopaperit ja arvo-osuudet saadaan myydä arvopaperinvälittäjän välityksin arvopaperipörssissä tai arvopaperimarkkinalain (495/89) 3 luvun 13 §:ssä tarkoitetussa menettelyssä. Huutokaupalla myytävää ei niitä saa myydä alle myyntipäivää lähinnä edeltäneen julkistetun ostonoteerauksen.

4 §. Jos oikeus elinkorkoon tahi muuhun velallisen elinaikana tai muuten määräämättömänä aikana suoritettavaan etuun tahi tuloon on ulosmitattu, eivätkä velkoja ja velallinen ole sopineet, että se oikeus myydään huutokaupalla tahi muulla tavoin rahaksi muutetaan; määrätköön ulosottomies toimitsijan, sillä aikaa kuin ulosmittaus 4 luvun 31 §:n mukaan on voimassa, kantamaan korkoa tahi tuloa, mikäli sitä lähtee, sekä antamaan sen velkojalle.

Ks. UlosottoA 17 §, Pr 603.

5 §. Jos oikeus henkivakuutussummaan on ulosmitattu, älköön sitä myytävä, mutta velkojalle maksuksi käytettävään, sillä etuoikeudella, minkä ulosmittaus tuottaa, niitä määriä, jotka vakuutuksesta kolmen vuoden ajalla ehkä lähtevät. Ellei vakuutussumma lankea maksettavaksi taikka takaisinosto tapahdu mainitussa ajassa, lakatkoon ulosmittauksen vaikutus kokonaan.

Velallista älköön kiellettävä mainitulla ajalla vaihtamasta vakuutussummaa maksuttomaan vakuutukseen.

6 §. (18.5.1973/389) Irtaimen omaisuuden huutokaupasta on ulosottomiehen toimesta julkaistava paikkakunnalla leviävässä sanomalehdessä kuulutus, jossa on mainittava huutokaupan aika ja paikka sekä omaisuuden laatu. Velallisen tai velkojan pyynnöstä taikka jos olosuhteet muutoin vaativat, on huutokaupasta lisäksi ilmoitettava muulla sopivalla tavalla.

Jos myytävä omaisuus on sen laatuista, ettei se pilaantumatta tai tuntuvasti huononematta säily, kunnes huutokauppa 1 momentissa säädettyssä järjestyksessä voidaan kuuluttaa, ulosottomies saa ilmoittaa huutokaupasta yleisölle muulla sopivalla tavalla.

7 §. (18.5.1973/389) Kuulutus irtaimen omaisuuden myymisestä huutokaupalla on julkaistava vähintään viikkoa ennen huutokaupan pitämistä, jollei 6 §:n 2 momentissa tarkoitetussa tapauksessa lyhyempää kuulutusajaa katsota tarpeelliseksi.

Saamisen ja muun oikeuden sekä määrääjän myyminen on kuulutettava vähintään kahta viikkoa ennen huutokaupaa. Milloin ulosmittauksen johdosta on annettava 4 luvun 18 §:ssä tarkoitettu kielto, kuulu-

tusta ei saa julkaista ennen kuin kiellon tiedoksianto on toimitettu.

L:lla 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997, tämän §:n 2 mom. on muutettu kuulumaan seuraavasti:

Saamisen ja muun oikeuden myymisestä on kuulutettava vähintään kahta viikkoa ennen huutokaupaa. Milloin ulosmittauksen johdosta on annettava 4 luvun 18 §:ssä tarkoitettu kielto, kuulutusta ei saa julkaista ennen kuin kiellon tiedoksianto on toimitettu.

7a §. (24.8.1984/636) Kun on myytävä sellaista ulosmitattua irtainta omaisuutta, johon saattaa olla vahvistettu yritysikiinnitys, ulosottomiehen on hankittava patentti- ja rekisterihallitukselta tiedot omaisuuden mahdollisesti vahvistetuista yritysikiinnityksistä ja niiden etuoikeuksista. Ennen kuulutuksen julkaisemista hänen on selvitettävä, tuleeko yritysikiinnityksen haltija, joka käy ilmi yritysikiinnitysrekisteristä tai on muuten ulosottomiehen tiedossa, käyttämään yritysikiinnityslain 14 §:ään perustuvaa oikeuttaan maksun saamiseen myyntihinnasta. Tätä varten ulosottomiehen on lähetettävä saantitiedustusta vastaan tai haastetiedoksiantona tiedustelu tiedossa oleville kiinnityksenhaltijoille ja kehoitettava näitä kahden viikon kuluessa tiedustelusta tiedon saatuaan oikeuden menettämisen uhalla ilmoittamaan vaatimuksensa sekä saatavansa määrä korkoineen. Tiedustelussa on mainittava mitä omaisuutta on ulosmitattu, kenen saamisen perimiseksi tämä on tapahtunut sekä saamisen määrä. Tiedustelua ei tarvitse tehdä, jos ulosottomies yritysikiinnityslain 14 §:ssä tarkoitetulla tavalla arvioi jäljelle jäävän kiinnitetyn omaisuuden ilmeisesti riittävän täydeksi vakuudeksi yritysikiinnityksen haltijalle tai kertyvien varojen menevän kokonaan velkojille, joiden saamiset on maksettava paremmalla etuoikeudella kuin yritysikiinnityksen haltijan saatava tai kun yritysikiinnityksen haltija on ennakolta sitovasti luopunut oikeutensa käyttämisestä.

Mitä 1 momentissa on säädetty, on noudatettava soveltuvin kohdin myös silloin, kun on ulosmitattu rahaa tai kun omaisuuden rahaksi muuttaminen tapahtuu muulla tavoin kuin julkisella huutokaupalla.

Ks. YritysikiinnitysL 14 ja 38 §, Si 421.

8 §. (18.5.1973/389) Ulosmitattu irtain omaisuus on myytävä nostohuudolla. Kun omaisuutta on myyty niin paljon, että siitä kertyvä rahamäärä riittää sen velan, josta ulosmittaus on toimitettu, sekä täytäntöönpanokulujen täyteen suoritukseen, myyminen on lopetettava.

Jos myytävänä on huoneiston hallintaan oikeuttava asunto- tai kiinteistöosakeyhtiön osake, tarjouksen hylkäämisestä ja uuden huutokaupan toimittamisesta on soveltuvin osin noudatettava, mitä 41 §:n 3 momentissa, 42 ja 43 §:ssä säädetään. Mitä säädetään huutokaupan hakijasta, koskee ulosottovelkojaa, jolla on osake panttioikeuden nojalla hallussaan. (12.4.1995/551)

8a §. (24.8.1984/636) Jos on myytävä sellaista elinkeinotoimintaan kuuluvaa ulosmitattua irtainta omaisuutta, johon on vahvistettu yritysikiinnitys ja omaisuus on ulosmitattu yritysikiinnityksen haltijan saatavan perimiseksi tai tämä on vaatinut 4 luvun 12 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla maksua omaisuuden myyntihinnasta, ulosmitattu omaisuus saadaan panna myytäväksi yhtenä kokonaisuutena, jollei velallinen taikka yritysikiinnityksen haltija tai ulosottoa vaatinut velkoja viimeistään huutokauppatilaisuudessa sitä kiellä.

Ulosottomies saa hylätä yhtenä kokonaisuutena myytäväksi pannusta omaisuudesta huutokaupassa tehdyt tarjoukset ja panna omaisuuden myyntiin muulla sopivalla tavalla, jos hän arvioi myyntihinnan siten nousevan korkeammaksi.

Jos yrityksen koko omaisuus myydään yhtenä kokonaisuutena, ostaja voi ottaa vastatakseen myytyyn omaisuuteen kiinnitetystä saatavasta yritys kiinnityslain 10 §:ssä säädetyin edellytyksin ja vaikutuksin, jos kiinnityksen haltija ennen kauppahinnan jakamista ilmoittaa tähän suostuvansa. (8.2.1991/245)

Jos yhtenä kokonaisuutena myytävää omaisuutta on eri ulosottomiesten toimialueilla, huutokaupan toimittaa kiinnitetyn omaisuuden omistajan asuin- tai kotipaikan ulosottomies. Jos omistajan asuin- tai kotipaikalla ei kuitenkaan ole ulosmitattua omaisuutta, huutokauppa pidetään siellä, missä arvokkaimmaksi arvioitu omaisuus on. Ulosottomiehen, joka ei saa toimittaa huutokauppaa, on lähetettävä ulosmittauspöytäkirja ja muut tarvittavat asiakirjat huutokaupan toimittajalle. Jos omaisuuden myyminen yhtenä kokonaisuutena kielletään huutokaupan kuuluttamisen jälkeen tai tarjous yhtenä kokonaisuutena myytäväksi pannusta omaisuudesta hylätään, omaisuus myydään siellä, missä se on. (20.12.1985/1016)

9 §. (27.11.1987/897) Huutokaupalla myydyin irtaimen omaisuuden kauppahinta on maksettava heti, jollei 2 momentista muuta johdu. Jos ostaja ei maksa kauppahintaa, omaisuus on pantava heti uudestaan myyntiin.

Huutokaupan toimittava ulosottomies saa myöntää maksuaikaa maksukykyiseksi arvioimalleen ostajalle enintään huutokauppaa seuraavaan ensimmäiseen päivään, jona rahalaitokset pidetään avoinna. Ostajan velvollisuudesta maksaa korkoa on voimassa, mitä 47 §:ssä on säädetty. Jos ostaja ei määräpäivänä maksa kauppahintaa, toimitetaan uusi huutokauppa.

Aikaisemman ostajan maksettavasta korvauksesta on voimassa ja sen pöytäkirjaan merkitsemisessä ja ulosottamisessa noudatetaan soveltuvin osin, mitä 45 §:ssä on säädetty. Korvausta koskeva takaisinsaantikanne käsitellään sen paikkakunnan yleisessä alioikeudessa, missä täytäntöönpano on tapahtunut.

Huutokaupalla myytyä omaisuutta ei saa luovuttaa ostajalle, ennen kuin tämä on maksanut kauppahinnan kokonaisuudessaan.

Kun irtaimen omaisuuden pakkohuutokauppa on sen johdosta, ettei ostaja ollut täyttänyt maksuvelvollisuuttaan, rauennut, perustetta on katsottu puuttuvan huutokauppavelkojan vaatimuksetta saada ostajalta korvausta huutokaupan raukeamisen hänelle aiheuttamasta vahingosta. KKO:1945-1-6.

10 §. (18.5.1973/389) 1 mom. on kumottu L:lla 14.12.1984/867.

Aluksen ja ilma-aluksen myymisestä on kuulutettava kerran virallisessa lehdessä ja jossakin yleisesti leviävässä sanomalehdessä sekä kunnan ilmoitustaululla vähintään kahta viikkoa ennen huutokauppaa sekä kaksi kertaa, ensimmäinen kerta vähintään kahta viikkoa ja toinen kerta vähintään viikkoa ennen huutokauppaa paikkakunnalla leviävässä sanomalehdessä. Jos myytävänä on osuus alukseen, aluksen lastina olevaa tavaraa tahi linja- tai kuorma-auto taikka perävauunu, kuulutus julkaistaan niinkuin irtaimen omaisuuden huutokaupasta on säädetty. Kuulutusaika on kuitenkin vähintään kaksi viikkoa.

Huutokaupan toimittajan tulee asianomaiselta rekisteriviranomaiselta hankkia tiedot voimassa olevista

kiinnityksistä sekä niiden etuoikeudesta. Kiinnityksen haltijoille sekä velkojille, joilla tiedetään olevan panttioikeus myytävään omaisuuteen, on vähintään viikkoa ennen huutokauppaa ilmoitettava myymisestä, mikäli heidän asuinpaikkansa tai osoitteensa on tunnettu. Huutokauppakuulutuksessa on mainittava, että niiden velkojain, joilla on oikeus maksun saantiin ulosmitatusta omaisuudesta, vaikka heidän saatavansa vakuudeksi ei ole vahvistettu kiinnitystä eikä toimitettu ulosmittausta, on viimeistään velkojain keskustelussa ilmoitettava vaatimuksensa huutokaupan toimittajalle.

Ks. KS 10 §, Pr 506.

Velkoja, joka aluksen pakkohuutokaupassa oli valvonut saatavansa, haki muutosta maistraatin vahvistamaan velkojainluetteloon sillä perusteella, että velkoja itse oli tehnyt virheen valvontaan saatavan laskemisessa ja siten valvonut sen todellista pienempänä. Koska velkoja ei ollut viimeistään pakkohuutokauppaa edeltäneessä velkojain keskustelussa oikaissut valvontaansa, virhe ei ollut korjattavissa muutoksenhakuteitse. KKO:1984-II-124.

10a §. (8.2.1991/245) Kun sellaisen irtaimen omaisuuden huutokauppa, johon on vahvistettu yritys kiinnitys, on saanut lainvoiman ja kauppasumman jako on toimitettu, huutokaupan toimittajan on ilmoitettava patentti- ja rekisterihallitukselle myymisestä ja siitä mitä kauppasumman jaossa on kertynyt kiinnityksen haltijoille. Huutokaupan toimittajan tulee tehdä kiinnitettyyn panttivelkakirjaan merkintä suorituksesta. Kun kiinnityksen haltijan saatava tulee suoritukseksi panttivelkakirjan täyteen määrään, huutokaupan toimittajan on liitettävä ilmoitukseen panttivelkakirja kiinnityksen kuolettamiseksi.

Kun ostaja ottaa vastatakseen kiinnitetystä saatavasta 8 a §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla, huutokaupan toimittajan on ilmoitettava tästä patentti- ja rekisterihallitukselle yritys kiinnitysrekisteriin merkitsemistä varten. Huutokaupan toimittajan on tehtävä panttivelkakirjaan merkintä vastattavaksi ottamisesta.

Huutokaupan toimittajan on tehtävä ilmoitus sellaisen saatavan perimiseksi toimitetun ulosmittauksen perääntymisestä, jonka vakuudeksi on vahvistettu yritys kiinnitys.

11 §. (18.5.1973/389) Velkojain keskustelu 10 §:ssä mainittua omaisuutta myytäessä pidetään huutokauppatilaisuudessa ennen huutoa. Milloin myytävänä on alusrekisteriin merkitty alus, rekisteröity ilma-alus, linja- tai kuorma-auto taikka perävauunu, huutokaupan toimittaja voi, jos siihen on syytä, määrätä velkojain keskustelun pidettäväksi eri aikana vastaavasti soveltaen 19 ja 24 §:ssä olevia säännöksiä.

Huutokaupan toimittajan tulee velkojain keskustelussa lukea julki huutokauppakuulutus sekä ilmoittaa myytävään omaisuuteen kohdistuvat voimassa olevat ulosmittaukset ja kiinnitykset sekä asiassa panttioikeuden nojalla esitetyt vaatimukset. Sen jälkeen hänen tulee antaa asianosaisten lausua, mitä he oikeutensa valvomiseksi pitävät tarpeellisena. Jos maksua on vaadittu panttioikeuden tuottamalla etuoikeudella taikka jos alukseen, ilma-alukseen, linja- tai kuorma-autoon tahi perävauunuun on vahvistettu kiinnitys, toimitusmiehen on, soveltuvin osin noudattaen, mitä 26 §:ssä on säädetty, laadittava luettelo kaikista saatavista, jotka on suoritettava kauppasummasta, sikäli kuin sitä riittää. Tästä velkojainluettelosta pitää ilmetä saatavien keskinäinen etuoikeus. Saatavista, joiden osalta lainvanisännän vastuu on merilain 2 luvussa olevien sään-

nöksien mukaan rajoitettu, velkojainluetteloon merkitään sekä saatavan täysi määrä että se määrä, mistä laivanisäntä on vastuussa. Toimitusmiehen on päivätävä ja allekirjoitettava velkojainluettelo.

Ennen huutoa on velkojainluettelo julki luettava ja myyntiehdot yleisölle ilmoitettava. Jos useampia aluksia tai ilma-aluksia on ulosmitattu samasta saatavasta, noudatetaan niiden myymisessä soveltuvin osin 36 ja 37 §:ssä olevia säännöksiä. Osuus alukseen on myytävä sellaisin ehdoin, että koko alukseen ehkä kohdistuvat panttioikeudet pysyvät voimassa.

Kun alus tai ilma-alus on myyty, ostajan on heti maksettava kuudennes kauppahinnasta, ei kuitenkaan enempää kuin mitä velkojainluettelon mukaan on maksettava rahana, mutta aina vähintään kauppahinnasta maksettavat kulut. Ostaja voi antaa pantin tai omavelkaisen takauksen siitä heti maksettavan kauppahinnan osasta, joka ylittää mainitut kulut. Jos ostaja ei edelläsanotulla tavalla maksa tai anna vakuutta, alus tai ilma-alus pannaan heti uudestaan myyntiin. Loppuosa kauppahinnasta on maksettava kolmenkymmenen päivän kuluessa huutokaupasta. Kiinnityksenhaltija saa kuitenkin jättää jako-osuuttaan vastaavan saatavan pääoman alukseen tai ilma-alukseen kiinnitetyksi, jos hän samassa ajassa, jossa kauppahinta on maksettava, ilmoittaa siitä huutokaupan toimittajalle ja ostaja ottaa vastatakseen saatavasta. Jos ostaja ei maksa loppuosaa kauppahinnasta, toimitetaan hänen vastuullaan uusi huutokauppa, jota koskevasta kuulutuksesta on voimassa, mitä 10 §:ssä on säädetty. Aikaisemman ostajan maksettavasta korvauksesta on voimassa ja sen pöytäkirjaan merkitsemisessä ja ulosottamisessa noudatetaan soveltuvin osin, mitä 45 §:ssä on säädetty. Korvausta koskeva takaisinsantikanne käsitellään sen paikkakunnan yleisessä alioikeudessa, missä täytäntöönpano on tapahtunut. Ostajan velvollisuudesta maksaa korkoa on voimassa, mitä 47 §:ssä on säädetty. (15.6.1984/461)

Kun aluksen, ilma-aluksen, linja- tai kuorma-auton taikka perävaunun huutokauppa on saanut lainvoiman ja kauppasumman jako on toimitettu taikka ulosmittaus on perääntynyt, huutokaupan toimittajan on ilmoitettava myymisestä sekä, jos myytyyn esineeseen on vahvistettu kiinnitys, huutokaupassa pysytetyistä ja rauenneista kiinnityksistä taikka ulosmittauksen peräytymisestä asianomaiselle rekisteriviranomaiselle. Ilmoitukseen on liitettävä ote luettelosta, jonka mukaan kauppasumma on jaettu, sekä kauppasummasta rahana maksettujen kiinnitettyjen velkojen ja huutokaupassa muutoin rauenneiden kiinnitysten kohdalta, mikäli mahdollista, kunkin kiinnityksen perusteena oleva alkuperäinen asiakirja.

Ks. UlosottoA 20 ja 21 §, Pr 603.

12 §. (14.12.1984/867) Kiinteistön omistaja ja se, jolla on käyttöoikeus kiinteistöön, ovat velvollisia sallimaan kiinteistön esittelyn sopivana aikana ennen huutokauppaa.

Mitä 1 momentissa on säädetty, sovelletaan myös huoneistoon, jonka hallintaan asunto- tai kiinteistö-osakeyhtiön osakkeet oikeuttavat.

13 §. (14.12.1984/867) Kiinteistön pakkohuutokauppa pidetään huutokaupan toimittajan virkahuoneessa, myytävällä kiinteistöllä tai huutokaupan toimittajan erikseen määräämässä paikassa kiinteistön sijaintipaikkakunnalla.

14 § on kumottu L:lla 14.12.1984/867.

15 §. (14.12.1984/867) Jos useita eri ulosotomiesten toimialueilla olevia kiinteistöjä on 36 §:n mukaan myytävä samalla kertaa, huutokauppa pidetään siellä, missä arvokkaimmaksi arvioitu kiinteistö on.

16 §. (14.12.1984/867) Jos kiinteän omaisuuden ulosmitannut ei saa myydä omaisuutta, hänen on toimitettava ulosmittauspöytäkirja ja velalliselta 4 luvun 23 §:n nojalla saadut asiakirjat huutokaupan toimittajalle.

17 §. (14.12.1984/867) Huutokaupan toimittajan on hankittava rasiustodistus kiinteistöstä sekä velallisen omistusoikeuden taikka kiinteistöön kiinnitetyn tai rekisteröidyn oikeuden selvittämiseksi tarpeelliset asiakirjat tuomioistuimelta tai 4 luvun 23 §:n 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa kauppa- ja teollisuusministeriöltä sekä maalaiskiinteistöstä ote [maarekisteristä]. Ulosotomiehellä on oikeus vaatia huutokaupan hakijalta ennakoita varat pakkohuutokaupassa tarvittavien asiakirjojen hankkimista, huutokaupan kuuluttamista ja toimittamista varten.

L:lla 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997 tähän §:ään on lisätty uusi 2 mom., joka kuuluu seuraavasti:

Jos velalliselta on ulosmitattu useita kiinteistöjä tai jos huutokaupan toimittaja arvioi, että ulosmitattua kiinteistöä voidaan 36 a §:n nojalla myydä jokin alue erikseen, huutokaupan toimittajan on ennen kuulutuksen julkaisemista selvitettävä, esittääkö kiinteistön omistaja vaatimuksen ulosmitattujen kiinteistöjen myyntijärjestyksestä taikka kiinteistöjen tai alueiden tarjoamisesta myytäväksi erikseen. Kiinteistön omistajalle on tällöin selostettava hänen oikeutensa ja kehotettava häntä esittämään määräajassa vaatimuksensa huutokaupan toimittajalle uhalla, että hän muutoin menettää oikeutensa. Kehotus voidaan lähettää myös postitse tavallisen virkakirjeenä.

L 551/95 voimaantulosäännöksen 3 mom. kuuluu:

Jos saman omistajan kiinteistöihin on vahvistettu niihin yhdessä ja erikseen kohdistuvia kiinnityksiä, eikä kiinnityksiä ole muutettu uuden maakaaren mukaisiksi kiinnityksiksi, kiinteistöjen myymisessä noudatetaan aikaisempia [31.12.1996 saakka voimassa olleita] säännöksiä.

Ks. Maakaari 1995 7:1 - 2, Si 601.

Ks. UlosottoA 19 ja 23 §, Pr 603; A kiinteistön rasiustodistuksesta, Si 616.

18 §. (27.10.1933/267) Huutokaupan ajan määrätkään huutokaupan toimittaja ja ilmoittakoon siitä ja huutokaupapaikasta ynnä kiinteistön laadusta ja, jos arvioiminen on 4 luvun mukaan toimitettu tai kiinteistön arvo on muutoin saatu selville, sen arvosta samoin kuin myös siitä, kenen hakemuksesta ja minkä saamisen maksuksi huutokauppa toimitetaan, kuulutuksella, joka on julkaistava kerran, vähintään neljää viikkoa ennen huutokaupapäivää, virallisessa lehdessä ja kaksi kertaa, ensimmäisen kerran vähintään neljää viikkoa ja toisen kerran enintään kahta ja vähintään yhtä viikkoa ennen huutokaupapäivää, jossakin muussa sanomalehdessä, jolla on yleistä levikkiä paikkakunnalla, sekä pantava vähintään neljää viikkoa ennen huutokaupapäivää sen kunnan ilmoitustaululle, missä kiinteistö on.

Jos velallinen tai velkoja hyvissä ajoin ennen kuulutuksen julkaisemisaikaa sitä pyytää, julkaistakoon kuulutus edellä mainittuina aikoina lisäksi kerran tai kaksi muussa hänen ilmoittamassaan sanomalehdessä.

A ulosottolain 5 luv. 18 §:n soveltamisesta 4.5.1934/189 säätää:

1 §. Paikkakuntana, jolla leviävässä sanomalehdessä ulosottolain 5 luvun 18 §:n 1 momentissa tarkoitettu kuulutus on julkaistava, pidettävään sitä kuntaa tai erityisen, laajahkon asutuskeskuksen muodostavaa aluetta, jossa myytävä kiinteistö sijaitsee tai johon se pääasiallisesti on liikenneyhteydessä.

Kun eri ulosotonhaltijain piireihin kuuluvia kiinteistöjä tai maala- ja kaupungissa olevia kiinteistöjä, jotka kuuluvat saman ulosotonhaltijan piiriin, taikka muutoin useampia kiinteistöjä ulosottolain 5 luvun 36 §:n mukaan on myytävä samalla kertaa, sovellettakoon 1

momentissa mainittuja säännöksiä silmälläpitäen sitä, missä pääatalo tai, ellei sellaista ole, kalliimmaksi arvioitu kiinteistö sijaitsee.

2 §. Milloin kahdella tai useammalla sanomalehdellä on yleistä levikkiä paikkakunnalla tai jos on epätietoista, millä sanomalehdellä on tällainen levikki, määrätäkään huutokaupan toimittaja, myytävän kiinteistön mahdollista ostajapiiriä silmälläpitäen sekä huomioonottaen velkojan ja velallisen ehkä esittämät toivomukset, missä lehdessä kuulutus on julkaistava.

3 §. Ulosotonhaltijain tulee, ulosottolain 1 luvun 12 §:ssä olevien säännösten mukaisesti, valvoa tämän asetuksen noudattamista.

Ks. KuulL, Va 408; A julkisista kuulutuksista annetun lain soveltamisesta, Va 409; L virallisesta lehdestä, Va 407.

Kun kiinteistön pakkohuutokauppaa koskevassa kuulutuksessa olisi pitänyt mainita, että ao. tilasta oli aikaisemmin myyty määrää, jonka erottamis oikeuden vakuudeksi oli vahvistettu kiinnitys tilaan, ja kun kuulutus huomioon ottaen määrään suuruuden näin ollen ei sisältänyt sellaista ilmoitusta myytävän kiinteistön laadusta kuin UL 5 luvun 18 §:n 1 mom:ssa tarkoitetaan, pakkohuutokauppa kumottiin. KKO:1969-II-107, D 1970 s. 30.

Kun myytyjen tilojen peltopinta-alojen oli osoitettu olleen peltonraivauksen johdosta kuulutuksessa mainittuja maarekisterin mukaisia pinta-aloja olennaisesti suuremmat, kuulutuksen ei katsottu sisältäneen sellaista ilmoitusta kiinteistöjen laadusta kuin UL 5 luv. 18 §:n 1 mom:ssa tarkoitetaan, minkä vuoksi pakkohuutokauppa kumottiin. KKO:1975-II-18.

19 §. Jos harkitaan, että se keskustelu velkojain vaatimuksista ja myyntiehdosta, mikä 24 §:n mukaan on pidettävä, ei sopivasti voi tapahtua huutokaupan yhteydessä, määrätäkään huutokaupan toimittaja sen pidettäväksi eri aikana, ei kuitenkaan varhemmin kuin kahta päivää ennen huutokauppaa; ja mainittakoon se aika myöskin kuulutuksessa.

Ks. UlosottoA 20 §, Pr 603.

20 §. Jos myyminen on tapahtuva 2 luvun 17 §:ssä sanotun määräyksen nojalla, älköön kuulutusta huutokaupasta toimitettako ennenkuin se velkakirja, johon velkoja saamisensa perustaa, on alkuperäisenä huutokaupan toimittajalle annettu.

21 §. (12.3.1909) Kuulutuksessa, jolla kiinteistön huutokauppa ilmoitetaan, pitää myös mainita, että kaikkien asianomistajain tulee huutokaupassa taikka, jos 19 §:n mukaan eri kokous keskustelua varten on määrätty, tässä kokouksessa oikeutensa valvoa; että saaminen tai vuokraoikeus, joka 26 ja 32 §:n mukaan on ilmoitettava, pitää huutokaupan toimittajalle viimeistään keskustelussa ilmoitettaman sekä että vuokraoikeuden haltijan samalla myös tulee näyttää vuokra kirjansa tai oikeaksi todistettu jäljennös siitä.

Niille, jotka ovat kiinteistöön saaneet ulosmittauksen tahi kiinnityksen tai saaneet siihen vuokraoikeuden rekisteröidyksi, taikka joilla on saaminen tai muu oikeus, josta omaisuus maksamattoman kauppasumman oikeutta koskevain säännösten mukaan tai muuten on vastaava taikka jotka ovat oikeutetut saamaan kiinteistöstä etuoikeudellista veroa tai muuta maksettavaa, pitää sen ohessa, jos he ja heidän asuinpaikkansa tiedetään, huutokauppakeskustelusta ja huutokaupasta annettaman tieto eri kutsumuskirjeillä. Sellainen tieto on, ellei sitä ole saaduksi erittäin tunnustettu, katsottava asianmukaisesti annetuksi, jos kirje vähintään neljää viikkoa ennen huutokauppaa on pantu postiin sisäänkirjoitettuna kuljetettavaksi.

L:lla 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997, tämä § on muutettu kuulumaan seuraavasti:

Huutokauppakuulutuksessa velkojia on kehoitettava 19 §:ssä tarkoitettussa asianosaiskeskustelussa tai sitä ennen kirjallisesti ilmoittamaan saamisensa sekä esittämään velkakirja tai muu saamistodiste ja saamisen vakuudeksi annettu panttikirja huutokaupan toimittajalle. Kiinteistöön kohdistuvien erityisten oikeuksien haltijoita on kehoitettava ilmoittamaan oikeutensa sekä esittämään sen perusteena olevat asiakirjat.

Asianosaiskeskustelusta ja huutokaupasta on ilmoitettava kiinteistön omistajalle, velalliselle, ulosottovelkojalle sekä tiedossa olevil-

le panttioikeuden ja erityisen oikeuden haltijoille, joiden oikeus kiinteistöön on kirjattu lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin. Ilmoitus on toimitettava myös sille, jolla on eläkeoikeus taikka vuokra- tai muu käyttöoikeus, jos oikeudenhaltija on ottanut kiinteistön tai sen osan hallintaansa ennen ulosmittausta. Ilmoitus voidaan lähettää myös postitse tavallisena virkakirjeenä, jolloin se on annettava postin kuljetettavaksi vähintään neljää viikkoa ennen huutokauppapäivää.

22 §. (25.4.1930/148) Ellei huutokauppaa ole niin kuulutettu, kuin 18 ja 21 §:ssä on säädetty, peräytettäkään se, ja huutokaupan toimittaja määrätäkään sitä varten toisen ajan.

23 §. (25.4.1930/148) Kun kuulutettu kiinteistön huutokauppa laillisen esteen takia peräytetään, pantakoon, jos se käy pänsä, kuulutus siitä ennen määrääpäivää paikkakunnalla tai läheisessä kaupungissa ilmestyvään sanomalehteen ja kunnan ilmoitustaululle.

Ks. KuulL, Va 408 sekä A julkisista kuulutuksista annetun lain soveltamisesta, Va 409.

24 §. (12.3.1909) Kun kiinteistö on myytävä, lukekoon huutokaupan toimittaja julki ulosmittauspöytäkirjan tahi sen päätöksen, jolla ulosotonhaltija on julistanut kiinteistön ulosmitatuksi, niin myös rasi-tustodistuksen ja muut 16, 17 ja 21 §:ssä mainitut asiakirjat, sekä kehottakoon niitä, joilla on saaminen tahi muu oikeus, mikä on kiinteistöstä suoritettava tahi muuten myymisessä huomioon otettava, sen ilmoittamaan; antakoon myös läsnä oleville velkojille sekä velalliselle, jos hän on saapuvilla, tilaisuuden lausua mielipiteensä niistä saamisvaatimuksista, jotka ovat ilmoitetut tahi äsken sanotuista asiakirjoista käyvät ilmi, niin myös myyntiehdostakin.

Jos nyt puheena ollutta keskustelua varten 19 §:n mukaan eri kokous on määrätty pidettäväksi, noudatettakoon siinä mitä tässä on säädetty; ja toimitettakoon silloin huutokaupassa ainoastaan asiakirjain julkilukeminen.

Ks. UlosottoA 20 §; Pr 603.

Sivullista, joka tilan pakkohuutokauppaa edeltäneessä velkojainkeskustelussa oli väittänyt omistavansa tilalla olevat rakennukset ja vaatinut niiden erottamista huutokaupasta, ei katsottu oikeutetuksi saamaan ulosottoasian yhteydessä tutkimuksi riita-asian luontoista kysymystä kuuluvivatko rakennukset myytyyn kiinteistöön ja koskiko huutokauppa siis niitäkin. KKO:1936-II-280. Sen sijaan on katsottu, että sivullisella on erillisessä riitajutussa mahdollisuus saada ratkaisu edellä mainittuihin kysymyksiin. KKO:1978-II-36.

25 §. Sittenkuin keskustelu on julistettu päättyneeksi, tehkään huutokaupan toimittaja, noudattaen mitä tässä jäljempänä sanotaan, keskinäisen etuuden mukaan järjestetyn luettelon niistä saamisista ja maksamääristä, jotka ovat suoritettavat kauppasummasta niin pitkälle kuin sitä riittää, ja ilmoittakoon myös luettelossa, mitkä määrät ovat puhtaalla rahalla maksettavat ja mitkä ostajan vastattavakseen otettavat sekä mitä summaa suuremmaksi tarjouksen pitää nousta, ennenkuin kiinteistön myyminen 28 §:n mukaan saa tapahtua.

Nyt mainittu velkojainluettelo on huutokaupan toimittajan allekirjoituksella vahvistettava; ja antakoon hän asianomistajain, jotka luetteloon tyytyvät, siihen kirjoittaa hyväksymisensä.

Ks. UlosottoA 20 ja 21 §, Pr 603.

26 §. Velkojain luetteloon merkittäkään seuraavat saamiset ulosmitatun kiinteistön kauppasummasta maksettaviksi sillä keskinäisellä etuudella, mikä niille lain mukaan tulee: saaminen, jonka maksamiseksi omaisuus myydään, ynnä ulosmittaus- ja muut kulut; saaminen, josta kiinteistö 16 ja 17 §:ssä mainittujen asiakirjain mukaan on kiinnitetty tahi muuten panttina; sekä muu saaminen, joka on ulosmitatusta

kiinteistöstä etuoikeudella maksettava ja on keskustelussa tai kirjallisesti sitä ennen huutokaupan toimitajalle ilmoitettu. Korko ja vuotuinen tulo tai muu sellainen etu, mikä on myönnetty tilasta suoritettavaksi, laskettakoon silloin huutokauppapäivään asti.

Saaminen, joka pitää merkitä velkojainluetteloon ilman edelläkäypää ilmoitusta, on, jos saamistodistusta ei tuoda esiin, luetteloon pantava sen suuruisena, kuin edellämaitut asiakirjat osottavat. Sen korko, niin myös vuotuinen tulo tai muu etu lasketaan yhdeltä vuodelta, ellei ole ilmoitettu, että ne muulta ajalta ovat maksamatta.

L:lla 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997, tämä § on muutettu kuulumaan seuraavasti:

Kiinteistön huutokaupassa saamisilla ja erityisillä oikeuksilla on etusija seuraavassa järjestyksessä:

- 1) täytäntöönpanokulut;
- 2) saamiset, joiden vakuutena on kirjattu lakisääteinen panttioikeus kiinteistöön, keskenään samalla etusijalla;
- 3) saamiset, joiden vakuutena on kiinnitykseen perustuva panttioikeus kiinteistöön, ja kiinteistöön kirjatut erityiset oikeudet lainhuuto- ja kiinnitysrekisterin osoittamalla keskinäisellä etusijalla;
- 4) kiinteistöön kohdistuvat kirjaamattomat eläke-, vuokra- tai muut käyttöoikeudet, jos oikeudenhaltija on ottanut kiinteistön tai sen osan hallintaansa ennen ulosmittausta, niin että aikaisemmin perustetulla oikeudella on etusija;
- 5) kauppahintasaaminen, jota tarkoitetaan 32 a §:ssä; sekä
- 6) saamiset, joista kiinteistö on ulosmitattu, keskenään samalla etusijalla, jollei velkojien maksunsaantioikeudesta annetussa laissa (1578/92) toisin säädetä.

Jos kiinteistö kuuluu konkurssipesään, kiinteistön hoidosta ja myymisestä aiheutuneet välttämättömät kustannukset on suoritettava konkurssipesälle heti täytäntöönpanokulujen jälkeen.

Ks. Maakaari 1995 20 luku, Si 601.

Ks. KiinA 22 §, Si 614.

Kiinteistön myyjä oli hakenut maksamattomalle kauppahinnalle kiinnitystä MK 11: 2:ssa säädettyssä ajassa. Kiinnityspäätöksessä, joka oli saanut lainvoiman, oli saatavan etuoikeus kuitenkin vahvistettu kiinnityksen vahvistamispäivästä eikä kaupantekopäivästä. Koska ulosotto miehellä ei ollut oikeutta tutkia kiinnityspäätöksen lainmukaisuutta, määräytyi saatavan etuoikeus kiinteistön pakkohuutokaupassa kiinnityspäätöksen mukaisesti kiinnityksen vahvistamispäivästä. KKO:1979-II-40.

27 §. Ulosmitatun kiinteistön myymisessä on sen velan pääoma, jonka kiinnitys on voimassa paremmalla oikeudella kuin se määrä, jota uloshaetaan, kohdastaan siirtyvä kauppasumman vähennyksenä ostajan vastattavaksi, ellei kiinnityksenhaltija viimeistään huutokauppakeskustelussa vaadi maksua.

Kiinnitetty velka, joka 29 ja 31 §:ssä mainitaan, alköön siten siirtykö; kuitenkin tapahtukoon siirtyminen, kun useampia samasta saamisesta kiinnitettyjä kiinteistöjä 36 ja 37 §:n mukaan myydään samalla kertaa ja ne joutuvat yhdelle ostajalle.

Jäljellä olevan kauppasumman maksamisesta olkoon laki niinkuin 45 §:ssä sanotaan.

L:lla 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997 tämän §:n 2 mom. on muutettu kuulumaan seuraavasti:

Panttisaaminen ei siirry ostajan vastattavaksi 31 §:ssä tarkoitettuihin tapauksissa. Saaminen, jonka vakuutena on eri kiinteistöihin kohdistuva panttioikeus, saadaan jättää ostajan vastattavaksi vain, jos kaikki yhteiskiinnitetty kiinteistöt on myyty yhdessä.

Ks. KiinA 26 §, Si 614.

28 §. Alimman tarjouksen, mikä ulosmitatun kiinteistön myymisessä saadaan hyväksyä, pitää olla suurempi niiden saamisen sekä ulosmittaus- ja muiden kulujen yhteenlaskettua määrää, jotka ovat kauppasummasta suoritettavat paremmalla oikeudella kuin se tahi ne määrät, joita uloshaetaan.

Jos on säästynyt tuloa kiinteistöstä, niin se määrä, jota suurempi alimman tarjouksen pitää olla, asetettakoon, tulon arvon mukaan, vähemmäksi.

Ks. UlosottoA 22 §, Pr 603.

Kun kiinteistö myydään useiden saamisten suorittamiseksi, on alin hyväksyttävä tarjous laskettava sen saamisen mukaan, jolla haunalaista saamisista on paras oikeus. KKO:1935-I-54.

29 §. 25 §:ssä mainittua velkojainluetteloa tehtäessä ja alinta hyväksyttävää tarjousta laskettaessa on ehdonalainen tai riitainen vaatimus pantava ehdottomaksi tahi riidattomaksi, saaminen, jonka enin määrä ainoastaan on ilmoitettu, senmääräiseksi, sekä kiinnitetty saamismäärä, josta toinenkin kiinteistö on kiinnitetty, kokonaisuenaan. Mutta jos useampia kiinteistöjä on myytävä samasta saamismäärästä, ja jos niitä rasittaa yhteisesti kiinnitetty saaminen, jolla on parempi oikeus kuin sillä summalla, jota on uloshaettu; niin laskettakoon alin hyväksyttävä tarjous kaikilta kiinteistöiltä yhteisesti, niin myös, katsoen siihen että jonkin kiinteistön myyminen saattaa 37 §:n 4 momentin mukaan jäädä siksensä, toisilta kiinteistöiltä yhteisesti.

L:lla 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997, tämä § on muutettu kuulumaan seuraavasti:

Valvottu saaminen merkitään velkojain luetteloon ottaen huomioon korot ja muut liitännäiskustannukset huutokauppapäivään asti laskettuina, kuitenkin panttisaamisena enintään panttikirjan osoittamaan rahamäärään. Jos saaminen on panttikirjan rahamäärää pienempi, erotusta ei oteta huomioon velkojainluettelossa eikä varoja jaettaessa.

30 §. Jos saaminen, joka ei ole langennut maksettavaksi ja josta korkoa lankeemispäivään asti ei ole määrätty, ei ole siirtyvä ostajan vastattavaksi, laskettakoon se velkojainluettelossa siksi määräksi, joka, kun siihen lisätään viisi prosenttia vuotuista korkoa huutokaupan ja lankeemispäivän väliseltä ajalta, vastaa koko saamissummaa.

Jos kiinteistö on vastaava korosta tahi muusta sellaisesta saamisesta, joka ei ole pääomaltaan määrätty, taikka tulosta tahi muusta edusta, joka jollekulle on myönnetty vissillä raha- tai tavaramäärällä kiinteistöä suoritettavaksi, niin arvattakoon tämä saaminen, siltä varalta että kiinteistö, sen mukaan kuin 38 §:ssä sanotaan, myydään ilman edun voimassa-pysymisen ehtoa, äskenmainitun korkokannan mukaan ja, milloin etu on nautittavana ainoastaan määrätyn ajan, 1 momentissa mainittua laskutapaa käyttäen, siihen pääoma-arvoon, mikä sillä huutokauppapäivänä on. Elinkoron pääoma-arvo on kuitenkin aina laskettava siksi määräksi, josta samanlainen korko voidaan saada jostakin esivallan hyväksymästä kotimaisesta vakuutuslaitoksesta.

Ks. KiinA 22 ja 26 §, Si 614.

31 §. (12.3.1909) Jos saamisesta tai muusta oikeudesta myönnetyn kiinnityksen tai rekisteröimisen pätevyys on erityisen tutkimuksen varassa tai ratkaisu päätöksellä, joka ei ole saanut laillista voimaa, taikka jos sellaista kiinnitystä tai rekisteröimistä on haettu, mutta hakemusta ei vielä ole tutkittu, merkittäköön sekin saaminen tahi oikeus velkojain luetteloon ja otettakoon lukuun alinta tarjousta määrättäessä.

L:lla 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997, tämä § on muutettu kuulumaan seuraavasti:

Jollei lainhuuto- ja kiinnitysrekisteristä ilmenevän kiinnityksen perusteella ole valvottu saamista eikä panttikirja ole velallisen hallussa, velkojainluetteloon merkitään panttikirjan rahamäärä. Jos panttioikeus tai saaminen on perusteeltaan tai määrältään ehdollinen tai riitainen, saaminen merkitään vaatimuksen mukaan.

Panttisaaminen ja erityinen oikeus merkitään velkojainluetteloon, vaikkei kiinnitystä tai kirjausta koskevaa asiaa ole lainvoimaisesti ratkaistu, jollei hakemusta ole jätetty lepäämään ulosmittauksen, turvaamistoimen tai konkurssin vuoksi.

L:lla 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997, tähän lukuun on lisätty uusi

31 a §, joka kuuluu seuraavasti:

31 a §. Panttisaaminen, joka kohdistuu myös toiseen kiinteistöön, merkitään koko määrältään velkojainluetteloon ja otetaan täysimääräisesti huomioon kiinteistön alinta hyväksyttävää tarjousta laskettaessa.

Kiinteistöistä tai kiinteistön osista, jotka on 36 §:n tai 37 §:n mukaan tarjottava yhdessä myytäväksi, määrätään yhteinen alin hyväksyttävä tarjous.

Jos kiinteistö myydään yhteiskiinnitykseen perustuvan panttisaamisen perimiseksi noudattaen 37 a §:ssä tarkoitettua myyntijärjestystä, alinta hyväksyttävää tarjousta ei lasketa.

32 §. (17.3.1939/79) Nautintaoikeus, josta kiinteistö kiinnityksen tai rekisteröimisen nojalla tahi maksamattoman kauppahinnan oikeutta koskevien säännösten mukaan on vastaava, merkittäköön etuoikeutensa mukaan velkojain luetteloon, sille kuitenkin mitään arvoa kirjoittamatta. Sama olkoon lakina oikeudesta tuloon tahi muuhun etuun, joka on jollekulle myönnetty omaisuudesta suoritettavaksi, jos ei sitä oikeutta saateta, sen mukaan mitä 30 §:n 2 momentissa on sanottu, panna luetteloon pääomaarvoonsa, niin myös sellaisesta rekisteröimättömästä tontin vuokraoikeudesta sekä muusta kiinnittämättömästä tai rekisteröimättömästä vuokraoikeudesta, josta kiinteistö sen mukaan, kuin erikseen on säädetty, on vastaava ja joka on velkojain keskustelussa tai kirjallisesti sitä ennen huutokaupan toimittajalle ilmoitettu.

L:lla 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997, tähän lukuun on lisätty uusi 32 a §, joka kuuluu seuraavasti:

32 a §. Jos velallisen oikeus kiinteistöön on 4 luvun 27 §:ssä tarkoitetulla tavalla ehdollinen, kiinteistö on myytävä luovutuskirjasta ilmenevä ehto säilyttäen. Huutokauppaostaja vastaa luovutukseen perustuvista velallisen velvoitteista alkuperäiseen kiinteistön luovuttajaan nähden. Jos ulosmittausta hakeneella velkojalla on kiinteistö-panttioikeus, kiinteistö myydään ehdoitta.

Jos omistusoikeuden siirtymisen tai voimassa pysymisen ehtona on kauppahinnan maksaminen, kiinteistön myyjä voi kuitenkin valvoa saamisensa ja vaatia maksua kaupahinnasta asianosaiskeskustelussa noudattaen, mitä panttisaamisesta säädetään.

Ks. lisäystä tähän §:ään A:ssa vuokramiehen oikeuden turvaamisesta kruununtilaa perinnöksi ostettaessa 7.8.1902.

33 §. Kun velkojain keskinäisestä etuudesta tahi myyntiehdoista sovitaan toisin kuin tässä edellä tahi muualla tässä luvussa on säädetty, niin on sitä noudatettava velkojainluetteloa tehtäessä, jos kaikki, joiden oikeutta muutos koskee, ovat siitä yksimieliset; kuitenkin älköön sopimusta tehtäkö vastoin 27 §:n 2 momenttia.

Ks. KS 71 §, Pr 506.

34 §. Sittenkuin velkojainluettelo on tehty ja allekirjoitettu, lukekoon huutokaupantoinittaja sen julki sekä ilmoittakoon selvästi muutkin myyntiehdot ja erittäin huutamistavan ja ajan, jolloin kauppasumma viihteistään on maksettava.

35 §. Ulosmitattu kiinteä omaisuus myydään nostohuudolla.

36 §. Kun useita kiinteistöjä on yhteisesti ulosmitattu samasta saamisesta, taikka kun useita, samasta saamisäärästä kiinnitettuja kiinteistöjä on sen maksamiseksi käytettävä, ovat ne kaikki myytävät samalla kertaa, niinkuin 37 §:ssä sanotaan.

L:lla 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997, tämä § on muutettu kuulumaan seuraavasti:

Jos ulosmitatut kiinteistöt kuuluvat samalle omistajalle, hän saa määrätä, missä järjestyksessä kiinteistö myydään.

Saman omistajan yhteiskiinnitetyt kiinteistöt on tarjottava myytäväksi yhdessä. Jos huutokaupan toimittaja arvioi, että kiinteistöistä voidaan erikseen myytäväksi saada korkeampi hinta, tai jos kiinteistön omistaja on sitä vaatinut, yhteistarjous hyväksytään ehdollisena ja kiinteistöt tarjotaan erikseen myytäväksi. Kiinteistöistä erikseen tehdyt tarjoukset hyväksytään, jos niiden yhteismäärä on korkeampi

kuin kiinteistöistä tehty yhteistarjous. Erillistarjoukset on kiinteistön omistajan vaatimuksesta hyväksyttävä myös, jos niiden yhteismäärä riittää kaikkien panttisaamisten sekä uloshaetun saamisen suoritukseksi.

Jos saman omistajan kiinteistöt muodostavat yhden käyttöyksikön, ne saadaan myydä yhdessä, vaikka niihin ei kohdistu yhteiskiinnitystä. Jos tarjottu kauppahinta ei riitä kaikkien kiinteistöihin kohdistuvien panttisaamisten suoritukseksi taikka jos huutokaupan toimittaja arvioi, että kiinteistöistä voidaan erikseen myytäväksi saada korkeampi hinta tai jos kiinteistön omistaja on sitä vaatinut, kiinteistöt tarjotaan erikseen myytäväksi. Tarjousten hyväksymisestä on voimassa, mitä 2 momentissa säädetään. Kauppahinta jaetaan kiinteistöjen kesken niistä erikseen myytäväksi tehtyjen tarjousten suhteessa.

Ks. L:n 551/95 voimaantulosäännöstä tämän luvun 17 §:n alla.

L:lla 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997, tähän lukuun on lisätty uusi 36 a §, joka kuuluu seuraavasti:

36 a §. Ulosmitatusta kiinteöstä tarjotaan määräala erikseen myytäväksi, jos kiinteistön omistaja, ulosottovelkoja ja muut asianosaiset siihen suostuvat taikka jos tuomioistuimella on niin määrännyt. Määräala tarjotaan myytäväksi rasituksista vapaana ja alinta hyväksyttävää tarjousta määräämättä. Kauppahinta jaetaan niin kuin kiinteistön kauppahinta olisi jaettava, jollei toisin sovita.

Kiinteistö saadaan asianosaisten suostumuksetakin tarjota määrälainaan myytäväksi noudattaen, mitä 36 §:n 2 momentissa säädetään.

Kiinteistöön vahvistetut kiinnitykset on poistettava myydyin määrälain osalta. Kiinteistöön kohdistuva kiinnitys on kuolettava siltä osin kuin panttisaaminen on tullut suoritetuksi.

37 §. Kun useampia kiinteistöjä samalla kertaa myydään niin pantakoon, jos niillä on sama omistaja, ensiksi jokainen kiinteistö erikseen ja sitten kaikki yhteisesti huutoon, ja jos yhteishuudossa on tarjottu suurempi hinta, olkoon se pätevä; ja jaettakoon siinä tapauksessa syntynyt ylijäämä yhteisesti huudetuille kiinteistöille sen hinnan mukaan, jota kustakin kiinteistöistä on tarjottu.

Jos kiinteistöillä on eri omistajat, on jokainen kiinteistö erikseen huudettava myytäväksi. Jos kiinteistöt eivät silloin nouse niin suurelle hinnalle, että uloshaetun saaminen tahi muu, huonompioikeuksinen, niihin yhteisesti kiinnitetty saaminen voidaan täysin maksaa, taikka jos ne nousevat tähän määrään tahi korkeammalla ja jos jonkin näiden kiinteistöjen omistaja ei ole siitä tehnyt korkeinta tarjousta; silloin pantakoon kaikki kiinteistöt yhteisesti huutoon. Ellei kiinteistöjen hinta yhteisessä huudossa nouse eri huudoissa tehtyjen tarjousten yhteenlaskettua määrää suuremmaksi; taikka jos se nousee suuremmaksi ja joku, joka ensimmäisessä myymisessä teki korkeimman tarjouksen jostakin kiinteistöistään, huutokaupan toimittajalle heti suorittaa mitä ylijäämästä tulee velkojalle tahi jollekulle muulle, jolla hänen jälkeensä on yhteinen kiinnitys kiinteistöihin; olkoon ensimmäinen myyminen pysyväinen. Muussa tapauksessa olkoon viimeinen myyminen pätevä, ja jaettakoon ylijäämä niinkuin äsken sanottiin.

Jos kahdella tai useammalla kiinteistöllä on sama omistaja, pantakoon, jos hän tahtoo, nekin kiinteistöt yhteisesti huutoon.

Jos jonkin näiden kiinteistöjen kauppahinta ei täytä sitä määrää, joka on kiinteistöistä suoritettava paremmalla oikeudella kuin uloshaettu saaminen; jääköön sen kiinteistön myyminen siksensä.

L:lla 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997, tämä § on muutettu kuulumaan seuraavasti:

37 §. Määräosin omistettu kiinteistö myydään kokonaisuuna noudattaen, mitä 36 §:n 3 momentissa säädetään, jos uloshaetun saamisen vakuutena on panttioikeus koko kiinteistöön. Kiinteistön osat tarjotaan kuitenkin myytäväksi erikseen vain huutokaupantoinittajan tai jonkun kiinteistön yhteisomistajan niin vaatiessa.

Kun jakamattoman tilan eri osuudet on kukin erikseen ulosmitattu omistajansa velasta, ei noita osuuksia, vaikka niitä kaikkia rasittaaakin koko tilaan vahvistettu kiinnitys, johon perustuvan saatavan maksamiseksi tilaa ei ole ulosmitattu, saa pakkohuutokau-

passa panna yhteiseen huutoon. KKO:1936-I-36.

L:lla 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997, tähän lukuun on lisätty uudet 37 a - d §:t, jotka kuuluvat seuraavasti:

37 a §. Eri omistajille kuuluvat kiinteistöt on myytävä erikseen, vaikka ne on ulosmitattu yhteiskiinnitykseen perustuvan panttisaamisen maksamiseksi. Ensinnä on myytävä velallisen omistama kiinteistö.

Jos panttioikeus kohdistuu kiinteistönmuodostuksen vuoksi useisiin kiinteistöihin, eikä 1 momentista muuta johdu, kantakiinteistö on myytävä ensin ja lohkokiinteistö tai tontti vain, jollei kantakiinteistöstä saatu kauppahinta riitä uloshaetun saamisen suorituksiksi. Jos pantatusta kiinteistöstä on muodostettu useita eri omistajille kuuluvia lohkokiinteistöjä tai tontteja, myöhemmin lainhuudatettu kiinteistö myydään ennen aikaisemmin lainhuudatettuja kiinteistöä. Jollei lainhuutoa ole haettu mihinkään kiinteistöön tai lainhuutoa on haettu samana päivänä useaan kiinteistöön, ensin myydään myöhemmin toiselle luovutettu kiinteistö.

Jollei eri omistajille kuuluvien kiinteistöjen myyntijärjestystä voida määrätä 1 tai 2 momentin perusteiden mukaisesti, velkoja saa perä saamisensa osoittamastaan kiinteistöstä.

Ks. L:n 551/95 voimaantulosäännöstä tämän luvun 17 §:n alla.

37 b §. Jos kiinteistö, joka vastaa toissijaisesti yhteiskiinnitykseen perustuvasta panttisaamisesta, on myyty muun saamisen perimiseksi noudattamatta 37 a §:n 1 ja 2 momentissa säädettyä myyntijärjestystä, huutokauppavelallinen saa ilman eri sitoumusta panttioikeuden ensisijaisesti vastuussa olevaan kiinteistöön takautumisvaatimuksensa vakuudeksi sitä määrästä, joka on kauppahinnasta maksettu panttioikeuden haltijalle.

Ks. L:n 551/95 voimaantulosäännöstä tämän luvun 17 §:n alla.

37 c §. Yhteiskiinnitys on poistettava myydyin kiinteistön osalta, jollei kaikkia yhteiskiinnitettyjä kiinteistöjä ole myyty yhdessä samalle ostajalle. Muihin kiinteistöihin kohdistuva yhteiskiinnitys on kuoletettava siltä osin kuin panttisaaminen on tullut suoritetuksi edellyttäen, ettei huutokauppavelallinen ole saanut 37 b §:n mukaan panttioikeutta takautumisvaatimukselleen.

Ks. L:n 551/95 voimaantulosäännöstä tämän luvun 17 §:n alla.

37 d §. Pantattu vuokraoikeus tai muu käyttöoikeus myydään kirjatun sopimuksen mukaisena siihen kuuluvine rakennuksineen ja laitteineen, vaikka käyttöoikeus on muuttunut tai lakannut kesken sopimuskauden.

Ks. L:n 551/95 voimaantulosäännöstä tämän luvun 17 §:n alla.

38 §. (12.3.1909) Jos kiinteistö velkojain luetteloon on merkitty vastaavaksi nautinto-oikeudesta tai oikeudesta tuloon tahi muuhun etuun, joka jollekulle on myönnetty kiinteistöstä suoritettavaksi; huudettakoon kiinteistö sillä ehdolla myytäväksi, että se oikeus on voimassa pysyvä. Jos silloin havaitaan, että joku, jolla on parempi oikeus, ei voi tarjotusta kauppasummasta saada täyttää hyvitystä, panttakoon, ellei tämä suostu jättämään tapahtunutta huutoa voimaansa, kiinteistö uudestaan huutoon, tekemättä ehtoa oikeuden pysyvyydestä. Jos kauppasumma silloin nousee suuremmaksi, ja jos viimeainitun oikeuden haltija ei heti maksa sisään mitä parempi-oikeuksinen on ylijäämästä saapa, olkoon viimeinen myyminen pätevä; muussa tapauksessa jääköön ensimmäinen pysyväiseksi.

Ks. UL 5: 30 ynnä viite; MaanvuokraL 12 §, Si 629.

39 §. Jos, kiinteistöä myytäessä, sen maalla on kasvavaa vihantoa, ja jos tämä ei ole viljelijän omaa tai muun, jolla on nautinto-oikeus kiinteistöön; panttakoon vihanto samaan huutoon kuin kiinteistökin, ja tehtäköön se ennen huutoa tietäväksi.

Mitä kiinteistön, ulosmittauksen jälkeen tuottamasta tulosta vielä on jäljellä, myytäköön myöskin heti kun kiinteistö on myyty.

40 §. Kun joku on kiinteistön huutanut, maksakoon, jos huuto 41 §:n mukaan on hyväksytty, heti, joko puhtaalla rahalla taikka antamalla myytyyn tilaan kiinnitetyn velkakirjan, kuudenneksen koko kauppasummasta, mutta ei missään tapauksessa vähempää kuin ne kulut, mitkä ovat kauppasummasta maksettavat, eikä myöskään enempää kuin sen määrän, joka velkojain luettelon mukaan on rahalla maksettava.

Velkakirjaa älköön hyväksyttäväksi maksuksi, ellei sen pääoma tahi tarpeellinen osa siitä tule kauppahinnasta suoritetuksi. Jos ostaja mieluummin tahtoo siitä, mikä näin on maksettava, asettaa pantin tahi takauksen niinkuin omasta velastaan, olkoon sekin pätevä.

Ellei ostaja jaksaa maksaa tahi asettaa vakuutta niinkuin nyt on sanottu, panttakoon kiinteistö heti uudestaan huutoon.

Ks. UL 3: 20.

41 §. Jos huutokaupassa tehdään niin korkea tarjous, että se velkojain luettelon mukaan saadaan hyväksyä, tapahtukoon kiinteistön myyminen, paitsi jos kauppasumma ei riitä hakijan saamisen maksuksi ja hän vastustaa myymistä.

Ellei tarjous nouse niin korkealle kuin nyt on sanottu, älköön kiinteistöä myytäväksi, paitsi jos ne saamamiehet, joiden alimpaan hyväksyttävään tarjoukseen lasketut saamiset eivät tulisi tarjotusta kauppasummasta täysin suoritetuiksi, suostuvat myymiseen eikä sitä vastusta se, joka on saamistansa uloshakenut.

Tarjousta ei kuitenkaan saa hyväksyä, jos huutokaupan toimittaja arvioi, että se selvästi alittaa kiinteistön käyvän huutokauppa-arvon paikkakunnalla ja että korkeampi hinta voidaan ilmeisesti saada uudessa huutokaupassa. Uudessa huutokaupassa tehty tarjous on hylättävä vain, jos se alittaa kiinteistön käyvän huutokauppa-arvon niin olennaisesti, että myyntiä olisi pidettävä kohtuuttomana. (12.4.1995/551)

Jos ulosmittaus on toimitettu ennen 1.7.1995, noudatetaan aikaisempia säännöksiä.

42 §. (12.4.1995/551) Jos ensimmäisessä huutokaupassa ei tehdä tarjousta tai jos tarjousta ei hyväksytty, kiinteistö määrätään uudestaan myytäväksi, jollei hakija sitä vastusta. Huutokaupan toimittajan on huutokauppatilaisuudessa ilmoitettava uuden huutokaupan aika ja paikka. Kuulutus uudesta huutokaupasta on vähintään kahta viikkoa aikaisemmin julkaittava paikkakunnalla leviävässä sanomalehdessä.

Jos ulosmittaus on toimitettu ennen 1.7.1995, noudatetaan aikaisempia säännöksiä.

Ks. KuulL, Va 408.

43 §. (12.4.1995/551) Jollei kiinteistöä myydä ensimmäisessä huutokaupassa eikä uutta huutokaupaa määrätä toimitettavaksi taikka jollei kiinteistöä uudessakaan huutokaupassa myydä, ulosmittaus peräntyy.

Jos ulosmittaus on toimitettu ennen 1.7.1995, noudatetaan aikaisempia säännöksiä.

44 §. Ennen huutokaupan päättymistä antakoon huutokaupan toimittaja tiedon ajasta, jolloin kauppasumma 6 luvun 9 §:n mukaan tulee jaettavaksi, niin myös jakopaikasta.

Jos se käy päinsä ja oikeudenosalliset ovat jakotavasta yhtä mieltä, toimitettakoon jakaminen heti.

45 §. (18.5.1973/389) Kauppasummasta velkojainluettelon mukaan rahana maksettava määrä on viimeistään kauppasumman jakotilaisuudessa huutokaupan toimittajalle suoritettava, jollei ostaja sen sijaan näytä ottaneensa vastattavakseen kiinteistöön kiinnitetystä velasta tahi saaneensa maksuajan pidentystä. Jos ostaja ei täytä maksuvelvollisuuttaan, kauppa raukeaa. Huutokaupan toimittajan tulee silloin huolehtia siitä, että kiinteistö viipymättä kuulutetaan uudestaan myytäväksi niin kuin 18 §:ssä on säädetty.

Jos kiinteistö uudessa huutokaupassa myydään aikaisempaa kauppasummaa sekä sille 47 §:n mukaan laskettavaa korkoa pienemmästä hinnasta, aikaisem-

man ostajan on korvattava erotus. Jos kauppasumma nousee suuremmaksi, hänellä ei ole oikeutta ylijäämään. Hänen on myös korvattava kulut jälkimmäisestä pakkohuutokaupasta, jollei niitä voida suorittaa mainitusta ylijäämästä. Korvausten määrä on merkittävä huutokauppapöytäkirjaan.

Aikaisemmalta ostajalta perittävät korvaukset saa ulosotonhaltijan määräyksestä ulosottaa häneltä uudessa huutokaupassa laaditun pöytäkirjan nojalla niin kuin riita-asiasa annetun tuomion täytäntöönpanosta on säädetty. Jos osasta kauppasummaa on 40 §:n mukaisesti asetettu pantti tai takaus, korvaukset saa siinä järjestyksessä, kuin 3 luvun 20a §:ssä on säädetty, panttauksen tai takauksen määrään asti ulosottaa pantista tai takausmieheltä.

Ostajalla, joka uudessa huutokaupassa laaditun pöytäkirjan mukaan on korvausvelvollinen, on oikeus velkojaa ja velallista vastaan nostettavalla kanteella vaatia takaisinsaantia sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä kiinteistö sijaitsee. Kanne on puhevalan menettämisen uhalla nostettava kuuden kuukauden kuluessa huutokaupasta lukien.

Maksuvelvollisuutensa laiminlyönyt ostaja ei saanut hänen lainlyöntinsä takia pidetyssä uudessa pakkohuutokaupassa laskea hyväkseen ensimmäisessä huutokaupassa toimitusmiehelle suorittamansa kuudennessa kauppahinnasta. KKO:1981-II-72.

46 §. Jos sellaisen kiinnitetyn saamisen haltija, mikä velkojainluettelon mukaan olisi ollut kauppasummasta puhtaalla rahalla maksettava, tahtoo jättää saamisensa pääoman, kiinnitysoikeuden lakkaamatta, ostajan vastattavaksi tämän velkana, tehköön siitä sopimuksen ennen kauppasumman jakamista.

Jos ostaja muuten velkojalta tahi, milloin jokin osa kauppasummaa on velalliselle tuleva, tältä on saanut maksuajan pitennystä, nauttikoon hyväksensä siinä sovitut ehdot.

Ks. KiinA 26 §, Si 614.

47 §. Siitä kauppasumman osasta, jonka sijaan ostaja ei ole ottanut kiinnitettyä velkaa vastattavakseen, suorittakoon hän viisi prosenttia vuotuista korkoa huutokauppapäivästä siksi kuin maksu tapahtuu.

Korosta, joka siirtyneestä velasta on luvattu, vastattakoon ostaja huutokauppapäivästä alkaen.

48 §. (27.10.1933/267) Ostajan täytettyä maksuvelvollisuutensa ja huutokaupan päästyä lailliseen voimaan antakoon huutokaupan toimittaja kiinteistön kauppakirjan; ja pitää kauppakirjassa myös mainittaman, mitkä kiinnitetyt velat ostaja on ottanut vastattavakseen sekä mitkä nautinto-oikeudet, oikeudet tuloon tai muuhun etuun on myytäessä pysytetty voimassaan. Niin ikään on kauppakirjaan merkittävä, onko kiinteistö huutokaupassa myyty siihen kiinnitetyn määrän vai muunlaisen saamisen suorittamiseksi. Kauppakirjan todistaminen sillä tavoin, kuin maakaarella on säädetty, älköön olko tarpeen.

Huutokaupasta tehty valitus älköön estäkö kauppakirjan antamista, jos valitus koskee ainoastaan velkojain keskinäistä etuutta eikä saata huutokaupan kumoamista vaikuttaa.

L:lla 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997, tähän §:ään on lisätty uusi 3 mom., joka kuuluu seuraavasti:

Huutokaupan toimittajan on luovutettava ostajalle ne panttikirjat, joihin perustuva panttioikeus on rauennut huutokaupassa, jollei kiinnityksiä ole kuolettava.

Ks. L pakkohuutokaupalla myytävien kiinteistöjen lunastamisesta valtiolle, Pr 605 ja A samasta, Pr 606.

Miten ulosotto-toimin myydystä kiinteistöistä annettava kauppakirja on leimattava, osoittaa Leimaverol 4 luku, M 80.

49 §. (12.5.1925/168) Ostaja saa maksuvelvollisuutensa täytettyään ottaa kiinteistön haltuunsa. Tarvittaessa ulosottomiehen tulee antaa siihen virka-apua. Jollei velallisella ole muuta asuinpaikkaa tarjona, ulosottomiehen tulee osoittaa hänelle tarpeelliset huoneet, joissa velallinen saa myymisen jälkeen asua kolme kuukautta ja vielä seuraavan kuukauden ensimmäiseen arkipäivään. Ostajan oikeudesta purkaa vuokrasopimus tai irtisanoa vuokramies, kun vuokraoikeutta ei ole myytäessä pysytetty voimassa, on säädetty erikseen. (10.7.1987/658)

Tulon, joka myymisen jälkeen kiinteöstä lähtee aina haltuunottoon asti, korjatkoon huutokaupan toimittaja talteen ostajan varalle.

Ks. viite UL 5: 48 kohdalla sekä MK 16 luku, Si 602; L asuinhuoneiston vuokrauksesta 39 §, Si 417; L liikehuoneiston vuokrauksesta 32 §, Si 418; MaanvuokraL 12 §, Si 629.

50 §. Kauppasumman maksettuaan olkoon ostaja kiinteistön puolesta vapaa verosta tahi muusta maksusta, mikä on kiinteöstä lähtevä ja ennen myyntipäivää on langennut maksettavaksi, niin myös muusta edellisen omistajan velasta, ellei se 27 tahi 46 §:n mukaan ole ostajan vastattavaksi siirtynyt.

Ostajan vastattavaksi siirtyneestä velasta olkoon edellinen omistaja vapaa.

L:lla 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997, tämä § on muutettu kuulumaan seuraavasti:

50 §. Kun ostaja on täyttänyt maksuvelvollisuutensa ja huutokauppa on saanut lainvoiman, myyty kiinteistö ei vastaa saamisista, jotka eivät ole 27 tai 46 §:n mukaan siirtyneet ostajan vastattaviksi. Velallinen ei enää vastaa saamisesta, joka on siirtynyt ostajan vastattavaksi.

Ostajan täytettyä maksuvelvollisuutensa ja huutokaupan saatua lainvoiman, ostajaa vastaan ei voida esittää väitettä paremmasta oikeudesta kiinteistöön taikka kiinteistön ainesosaan tai tarpeistoon. Kauppa ei kuitenkaan jää pysyväksi, jos kiinteistö on joutunut pois oikealta omistajalta maakaaren 13 luvun 5 §:ssä tarkoitetusta syystä. Kiinteistön oikealla omistajalla tai ostajalla, jonka oikeus kiinteistöön ei jää pysyväksi, on oikeus saada korvaus valtion varoista niin kuin maakaaren 13 luvun 6 - 8 §:ssä säädetään.

Ks. KiinA 26 §, Si 614.

51 §. (12.3.1909) Kun kiinteän omaisuuden ulosmittaus on peräytynyt tahi toimitetun myymisen kautta lakannut, tehköön huutokaupan toimittaja siitä heti ilmoituksen, maalla tuomarille ja kaupungissa oikeudelle; liittäköön siihen myöskin, kun kiinnitetty kiinteistö on myyty, tarpeellisen otteen 6 luvun 9 §:ssä mainitusta luettelosta ja ne kiinnityskirjat, jotka koskevat kauppasummasta maksettua velkaa, kuin myöskin ilmoituksen pysytetyistä ja rauenneista nautinto-oikeuksista sekä oikeuksista tuloon tahi muuhun etuun, jotta voitaisiin merkitä, mitkä kiinnitykset ja rekisteröimiset on pysytetty voimassaan, sekä kuolettaa rauenneet kiinnitykset ja rekisteröimiset.

L:lla 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997, tämä § on muutettu kuulumaan seuraavasti:

51 §. Kun kiinteän omaisuuden ulosmittaus on peräytynyt taikka toimitetun myymisen johdosta lakannut, huutokaupan toimittajan on ilmoitettava siitä asianomaiselle kirjaamisviranomaiselle. Ilmoitukseen on liitettävä ote 6 luvun 9 §:ssä tarkoitetusta luettelosta sekä tieto rauenneista ja pysytetyistä panttioikeuksista ja kirjatusta erityisistä oikeuksista tarvittavien rekisterimerkintöjen tekemistä varten.

Huutokaupan toimittajan on ilmoitettava kuolettamista varten ne kiinnitykset, jotka ovat panttioikeuden perustana 31 §:ssä tarkoitettulle saamiselle taikka jotka on muutettava 36 a tai 37 c §:n mukaan, sekä toimitettava niitä koskevat panttikirjat kirjaamisviranomaiselle.

Ks. KiinA 30 §, Si 614.

Pakkohuutokaupassa rauenneesta kiinnityksestä oli jäänyt ilmoitus tekemättä tuomarille kuolettamista varten. Kolmas mies, joka vilpittömässä mielessä oli saanut haltuunsa velkakirjan ja sittemmin uudistanutkin kiinnityksen, ei ollut oikeutettu kiinnityksen nojalla perimään saamista tilan uudelta omistajalta. KKO:1941-I-2.

52 §. Jos uusi kiinteistön huutokauppa 42 tahi 45 §:n mukaan on pidettävä, noudatettakoon siinä mitä ensimmäisestä huutokaupasta on säädetty; kuitenkin ei tarvitse saamista, joka ilmoituksen nojalla on otettu ensimmäistä huutokauppaa varten tehtyyn velkojainluetteloon, uudestaan ilmoittaa.

53 §. Joka toimittaa ulosmitatun omaisuuden huutokauppaa, älköön itse siitä mitään ostako.

54 §. (18.5.1973/389) Kun määräala on ulosotto-toimin myyty, ulosottomiehen on annettava ostajalle kauppakirja, johon on merkittävä kauppahinta ja muut kaupan ehdot. Kauppakirjan todistaminen maakaarissa säädettyllä tavalla ei ole tarpeen.

Ulosottomiehen on ilmoitettava myymisestä asianomaiselle kihlakunnantuomarille tai kiinteistötuomarille.

Jollei määrälän erottamisoikeuden vakuudeksi ole vahvistettu kiinnitystä, mutta ostaja hakee sitä 30 päivässä huutokaupasta lukien, vahvistetun kiinnityksen oikeusvaikutusten katsotaan alkaneen sinä päivänä, jona ulosmittauksesta on tehty merkintä ulosmitattujen kiinteistöjen luetteloon.

Ks. JakoL 183 §, Ym 102.

Tämä § on kumottu L:llä 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997.

6 luku. Ulosmittauksesta kertyneitten varain tilityksestä ja jakamisesta

1 §. Menettelystä, jonka mukaan ulosotossa kertyneet rahavarat ja toiselle annettavaksi tuomittu tavara tilitetään velkojalle, säädetään asetuksella. (14.12.1984/867)

Ennen kuin tuomio tai päätös, jonka nojalla ulosmittaus on tehty, on saanut lainvoiman, hakija saa nostaa kertyneet varat vain panttia tai takausta vastaan. Pantti tai takaus vaaditaan myös pantaessa täytäntöön lainvoimaa vailla olevaa hovioikeuden tuomiota, jonka osalta muutoksenhakuun tarvitaan valituslupa. Vakuutta ei kuitenkaan vaadita, milloin kysymyksessä olevasta asiasta on erikseen säädetty, että siinä annettu tuomio pannaan täytäntöön muutoksenhausta huolimatta tai kuten lainvoimainen tuomio. (13.6.1986/470)

Rahat, jotka velkoja saa ilman vakuutta tai alkupe- räistä saamistodistetta esittämättä nostaa, on viipymättä lähetettävä velkojalle hänen ilmoittamallaan osoitteella tai osoittamaansa rahalaitokseen. Jollei osoitetta tai rahalaitosta ole tiedossa taikka jos vakuus on asetettava tai saamistodiste esitettävä, velkoja saa noutaa varat ulosottomieheltä. (18.5.1973/389)

Ks. UlosottoA 7 ja 24 §, Pr 603

2 § on kumottu L:llä 14.12.1984/867.

3 §. Milloin velkoja on pyytänyt ulosmitatusta omaisuudesta maksua 4 luvun 12 §:n mukaan eivätkä varat riitä kaikkien saatavien suorittamiseen tai velkojat sovi niiden jakamisesta, ulosottomiehen tulee laatia jaosta eri luettelo. Hänen tulee myös ilmoittaa velkojille, että luettelo on hänen ilmoittamastaan määräpäivästä alkaen 9 luvun mukaisen valitusajan ulosottomiehen luona nähtävänä. Jakaminen on tästä huolimatta toimitettava luettelon mukaan panttia tai takausta vastaan, milloin pantti tai takaus tämän luvun mukaan on asetettava. (30.12.1992/1586)

Jakoluetteloa tehdessään noudattakoon ulosottomies sitä etuoikeusjärjestystä, joka on säädetty ulosmittauksesta vaarinoitettavaksi, niin myös sopivilta

osilta mitä 5 luvun 25 §:n 2 momentissa sekä 29 ja 30 §:ssä samaa lukua on velkojainluettelosta määrätty.

L:n 30.12.1992/1586 voimaantulosäännöstä ks. UL 4:30 kohdalla.

Ks. UlosottoA 20 §, Pr 603.

4 §. Jos ulosottomies, ennenkuin tekee jakoluettelon, katsoo tarpeelliseksi antaa velkojille tilaisuutta lausua mielipiteensä toistensa vaatimuksista, kutsukoon heidät kokoontumaan kanssansa määrättyksi ajaksi ja ilmoitettuun paikkaan; ja siinä tapauksessa jakoluettelo tehtäköön ja pantakoon esille heti keskustelun päätyttyä, ilman että eri tiedonanto siitä on tarpeen.

5 §. Jos joku 4 luvun 12 §:n mukaan on vaatinut maksua ulosmitatusta omaisuudesta lähteväksi, vaikk'ei hänen saamistansa ole tuomiolla vahvistettu, ja jos hän ei voi näyttää, että velallinen on maksun hänelle myöntänyt; kutsukoon ulosottomies velkojan ja velallisen kokoon niinkuin 4 §:ssä on sanottu. Toisten velkojain oikeutta jako-osaan älköön sen kautta viivytettävä.

6 §. (18.5.1973/389) Jollei ilmoitusta tai kutsua, jota tarkoitetaan 3, 4 tai 5 §:ssä, ole hyvissä ajoin saatu toimitetuksi kaikille asianosaisille, se on julkaistava vähintään kaksi viikkoa ennen määräpäivää virallisessa lehdessä ja jossakin paikkakunnalla leviävässä sanomalehdessä.

Ks. L virallisesta lehdestä, Va 407.

7 §. Jos ulosmittauksen toimittaja 1 luvun mukaan ei ole oikeellinen toimittamaan kauppasumman jakamista, tulee hänen heti lähettää kertyneet varat sekä ulosmittauspöytäkirja ja muut asiaan kuuluvat kirjat sille ulosottomiehelle, jonka tehtävä jakaminen on; ja menetelköön tämä sitten niinkuin edellä on säädetty.

8 §. (15.6.1984/461) Kun on myyty alusrekisteriin merkitty alus, osuus siihen tai sen lastina olevaa tavaraa, rekisteröity ilma-alus, linja- tai kuorma-auto tai perävaunu, kauppahinta on jaettava viipymättä ja viimeistään kahden viikon kuluessa siitä, kun kauppahinta on ollut viimeistään maksettava. Erityinen ilmoitus jaosta ei ole tarpeen.

Ks. UlosottoA 20 ja 24 §, Pr 603.

9 §. Sittenkuin kiinteistö on ulosotto-toimin myyty, tulee huutokaupanpitäjän, ellei kauppasummaa heti huutokaupan jälkeen ole jaettu, kahdentenavii- dettä päivänä sen perästä se jakaa määrättyllä paikalla ja hetkellä, silloin tekemänsä luettelon mukaan, joka näyttää minkä verta varoja on tullut velkojainluetteloon pantujen saamisten osalle; noudatettakoon kuitenkin varojen maksamisessa 15 §:n säännöksiä.

Omaisuudesta säästynyt tulo, niin myös korvaus, jonka entinen huutaja on velvollinen maksamaan kun omaisuus on mennyt uuteen huutoon, on kauppasumman mukana jaettava.

Jos varoja on päälle sen mitä velkojainluettelossa on maksettavaksi vahvistettu, jaettakoon niistä, luettelossa ilmoitetun keskinäisen oikeuden mukaan, kor- koakin huutokauppa- ja jakopäivän väliseltä ajalta niiden saamisten osalle, jotka eivät ole siirtyneet ostajan vastattaviksi.

Ks. UlosottoA 20 ja 24 §, Pr 603.

Ulosottomiehen, jota konkurssiin luovutetun pesän toimitsijamiehet olivat pyytäneet myymään pesään kuuluvan kiinteistön, tuli myöskin kiinteistön ulosmittauksen jälkeen tuottaman tulon myymiseen ja jakamiseen nähden noudattaa UL:n määräyksiä. KKO 1922 p II 78.

10 §. Jos saaminen, joka ilmoituksen mukaan pitää myydyin kiinteistön kauppasummasta maksettaman, on ilmoitettu myöhemmin kuin 5 luvun 26 §:ssä sanotaan, annettakoon siitä velkojalle jako-osa velkojainluetteloon pantujen saamisen jäljestä.

11 §. (18.5.1973/389) Jos kauppasumman jakamista ei voida toimittaa sitä varten määrättyä aikana sen vuoksi, että ylempi viranomainen on määrännyt täytäntöönpanon keskeytettäväksi, jakotoimitus on peruutettava. Ilmoitus peruutuksesta on, mikäli mahdollista, ennen määräpäivää julkaistava jossakin paikkakunnalla leviävässä sanomalehdessä. Jos este lakkaa, toimitusmies määrää uuden jakamisajan ja ilmoittaa sen asianomaisille niin kuin 6 §:ssä on säädetty.

12 §. Jos riitaiselle tahi ehdonalaiselle vaatimukselle taikka kiinnitetylle saamiselle 5 luvun 31 §:ssä mainitussa tapauksessa on laskettu jako-osa irtaimesta tahi kiinteästä omaisuudesta, pantakoon se määrä erillensä, kunnes kysymys velkojan oikeudesta on lopullisesti ratkaistu taikka ehto tullut täytetyksi tahi lakannut olemasta. Jos riitainen saaminen ei vielä ole oikeuden tutkittavana, neuvottakoon velkojaa panemaan kanteensa vireille haasteen nojalla. Jos toinen, jonka oikeus on sen kysymyksen varassa, tahtoo itse haastattaa, olkoon hänellä siihen valta.

L:lla 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997, tämä § on muutettu kuulumaan seuraavasti:

Jos riitaiselle tai ehdolliselle taikka 5 luvun 31 §:ssä tarkoitettulle saamiselle on laskettu jako-osa irtaimesta tai kiinteästä omaisuudesta, pannaan sen määrä erilleen, kunnes kysymys velkojen oikeudesta on lopullisesti ratkaistu taikka ehto tullut täytetyksi tai lakannut olemasta. Kiinnityksen kuolettaminen ei vaikuta velkojan oikeuteen saada jako-osa erilleen pannuista varoista. Jos riitainen saaminen ei ole tuomioistuimen tutkittavana, velkoja osoitetaan panemaan kanne vireille. Kanteen saa panna vireille myös joku toinen, jonka oikeuteen ratkaisu vaikuttaa.

13 §. Kun 5 luvun 26 §:n nojalla jako-osa saamisesta lasketaan ilman että saamistodistetta on nähtävälle tuotu, niin myös kun tässä edellä olevan 12 §:n mukaan varoja pannaan erillensä, määrättäköön samalla, kuinka summa sitten on jaettava, jos myöhemmin havaitaan, että se tahi jokin osa siitä ei olekaan tuleva sille velkojalle, jonka saamisen varalle se oli laskettu tahi erillensä pantu.

L:lla 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997, tämä § on muutettu kuulumaan seuraavasti:

13 §. Kun varoja pannaan 12 §:n mukaan erilleen, on samalla määrättävä, kuinka rahamäärä jaetaan, jos myöhemmin käy ilmi, ettei kyseisellä velkojalla ole oikeutta suoritukseen.

14 §. (18.5.1973/389) Jos velallisen myöntämättä annetaan velkojalle jako-osa saamisesta, jota ei ole maksettavaksi tuomittu, velallisella on oikeus kanteella vaatia takaisinsaantia sen paikkakunnan yleisessä alioikeudessa, missä täytäntöönpano on tapahtunut. Jos täytäntöönpano on koskenut kiinteistöä, kanne on kuitenkin ajettava siellä, missä kiinteistö sijaitsee.

Kanne on puhevallan menettämisen uhalla nostettava kuuden kuukauden kuluessa siitä lukien, kun kauppasumman jako taikka, jos on myyty kiinteistö tai rekisteröity alus, osuus siihen tai sen lastina olevaa tavaraa, ilma-alus, linja- tai kuorma-auto taikka perävaunu, huutokauppa on saanut lainvoiman.

15 §. (18.5.1973/389) Ennen kuin huutokauppa, jossa on myyty kiinteätä omaisuutta taikka rekisteröity alus tai osuus siihen tahi sen lastina olevaa tavaraa, ilma-alus, linja- tai kuorma-auto taikka perävaunu,

taikka muun irtaimen omaisuuden kauppahinnan jako, joka 3, 4 tai 5 §:n mukaan on erikseen toimitettu, on saanut lainvoiman taikka huutokaupasta tai jaosta tehtyyn valitukseen on annettu lopullinen päätös, velkoja saa ainoastaan panttia tai takausta vastaan nostaa jako-osansa, jolleivät ne velkojat, joiden saatava ei ole tullut täysin suoritetuksi, ja velallinen suostu siihen, että jako-osa saadaan nostaa ilman vakuutta.

Milloin huutokauppa ei ole saanut lainvoimaa, jako-osan nostamiseen ilman vakuutta vaaditaan myös ostajan suostumus. Jos valitus koskee ainoastaan velkojain keskinäistä etuoikeutta eikä huutokaupan kumoamista ole vaadittu, ostajan suostumus ei kuitenkaan ole tarpeen.

15a §. (30.12.1992/1586) Milloin yritys kiinnityksen kohteena olevasta ulosmitatusta omaisuudesta on saatu sitä rahaksimuutettaessa asetuksella säädettyä suurempi markkamäärä, rahaksimuutosta on kuuluttava virallisessa lehdessä. Velkojalle ei saa tällöin suorittaa maksua ennen kuin kuukausi on kulunut kuulutuksen julkaisemisesta. Kuulutuksessa tulee mainita velallisen nimi, rahaksimuuton kertymä ja se, että omaisuuteen on vahvistettu yritys kiinnitys.

L:n 30.12.1992/1586 voimaantulosäännöstä ks. UL 4:30 kohdalla.

Ks. UlosottoA 38 §, Pr 603.

16 §. (5.2.1965/46) Jos ulosmittaus kuolleen henkilön pesässä on toimitettu, älköön 3 luvun 7 §:n 3 momentissa mainittuna aikana kuolinpesän hallinnon suostumuksetta suoritettako maksua velkojalle, jolla ei ollut pantti- tai pidätysoikeutta ulosmitattuun omaisuuteen.

17 §. Rahamäärä, jota 11 §:n mukaan ei voida jakaa sitä varten määrättyllä ajalla tahi joka 12 §:n mukaan on jaossa pantu erillensä jonkun velkojan saamisen varalle, on viipymättä pantava läänin rahastoon talletettavaksi. Jos valittajan tahi velkojan vaatimus on hyväksytty tuomiolla tahi päätöksellä, joka ei ole saanut lain voimaa, olkoon hän kuitenkin oikeutettu nostamaan rahat panttia tahi takausta vastaan. Muussa tapauksessa tutkikoon ulosotonhaltija, saako joko se velkoja, jonka varalle rahat on erillensä pantu, taikka muu, jolle 13 §:ssä mainitun määräyksen nojalla rahat ehkä tulevat, ne panttia tahi takausta vastaan nostaa, ennenkuin on ratkaistu kellä niihin on oikeus.

Ks. UlosottoA 26 §, Pr 603.

18 §. 1 mom. on kumottu L:lla 14.12.1984/867.

Jos jako-osa on laskettu ilman että saamistodistetta on näytetty, ja jos velkoja ei ilmoita itseänsä yön ja vuoden kuluessa siitä kuin huutokauppa sai laillisen voiman, nostakoon rahat panttia tahi takausta vastaan joku muu, jolle ne 13 §:n mukaan ehkä tulevat.

Ks. UlosottoA 26 §, Pr 603.

19 §. (14.12.1984/867) Jos asianosainen sitä vaatii, 17 tai 24 §:n mukaisesti lääninrahastoon talletetut varat on pantava ulosotonhaltijan hyväksymään rahalaitokseen korkoa kasvamaan. Koron saa se, jolle varat määrätään maksettavaksi.

Ks. UlosottoA 26 §, Pr 603.

20 §. (14.12.1984/867) Määräajasta, jonka kuluessa ulosotto on toimeenpantava ja tilitys tehtävä, säädetään asetuksella.

21 § on kumottu L:lla 27.11.1987/897.

22 §. Kun 3 §:n mukaan eri jakoluettelo on tehtävä varoista, jotka ovat ulosmittauksen kautta kertyneet, olkoon ulosottomies velvollinen asettamaan luettelon esille neljässätöistä päivässä taikka, jos tarvit-

see virallisissa sanomalehdissä kuuluttaa, neljässä viikossa siitä kuin omaisuus myytiin tahi varat muuten kertyivät.

Ks. L virallisesta lehdestä, Va 407.

23 §. (30.12.1992/1586) Kun useampi kuin yksi velkoja vaatii maksua velallisen omaisuudesta ja havaitaan, että velkojalle ei kertyisi ulosmitatuista varoista asetuksella säädettyä markkamäärää suurempaa jako-osaa, voidaan tällaisen velkojan saatava jättää ottamatta huomioon jaossa.

Kun kysymyksessä on palkkaan, eläkkeeseen tai elinkeinotuloon taikka muuhun toistuvaistuloon kohdistuva ulosmittaus tai velallisen toistuvaissuoritus, ulosottomies voi, sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään, jakaa ulosmitatut tai ulosottomiehelle muuten kertyneet varat vuorotellen velkojien kesken.

Edellä 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa ulosmitatut varat asetuksella säädettyä ajankohdalla jaetaan vain niiden velkojien kesken, jotka ovat hakenneet ulosmittausta menettelyn alkaessa.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, ei koske etuoikeutettua saatavaa.

L:n 30.12.1992/1586 voimaantulosäännöstä ks. UL 4:30 kohdalla.

Ks. UlosottoA 40 §, Pr 603.

24 §. (1.2.1929/53) Ulosottomiehelle kertyneet varat ovat, mikäli niistä ei ole toisin säädetty, ulosottomiehen luona pidettävät velkojain saatavana neljä viikkoa siitä, kuin velkoja on oikeutettu ne nostamaan. Jollei velkoja sanotun ajan kuluessa nosta rahojaa, on ulosottomiehen viipymättä talletettava ne läänin rahastoon; ja tilittäköön ulosottomies rahat sitten velkojalle tallettamisesta saamallaan todistuksella. Kun saamistodiste, jonka velkoja ulosmittauksen toimittamista varten on antanut, on asian käsittelyksen jälkeen velkojalle palautettava, pidettäköön saamistodiste ulosottomiehen luona velkojan saatavana neljä viikkoa; muuten olkoon sellaisesta asiakirjasta voimassa, mitä edellä on kertyneistä rahoista säädetty.

Jos velkoja laiminlyö maksun ottamisen ulosmittausta omaisuudesta, älköön hänellä olko oikeutta saada korkoa siitä ajasta asti, jolloin maksu oli hänen saatavissaan, ellei sellainen korko 19 §:n säännöksen nojalla ole hänelle tuleva.

Jos joku on saanut nostaa kauppasummarahojaa, ennenkuin on lopullisesti tutkittu, kenellä niihin on parempi oikeus, ja jos nostaja sitten nähdään velvolliseksi antamaan takaisin nostamansa tahi osa siitä, maksakoon korkoa kuusi sadalta vuodessa rahain nostopäivästä lukien.

Jollei ulosmittauksesta kertyneitä rahoja nosteta kymmenen vuoden kuluessa siitä, kuin rahat ovat olleet läänin rahastoon talletettavat, taikka sen ajan kuluessa näytetään, että tuomio tai päätös, johon täytäntöönpano on perustunut, on muutettu tai kumottu tahi ei ole saanut lainvoimaa, taikka ettei ole lopullisesti ratkaistu, kenellä on parempi oikeus rahoihin, menkööt nämä valtionvarastolle. Jos sellainen seikka näytetään, luetaan aina uusi aika, kymmenen vuotta, siitä lähtien.

25 §. (20.12.1991/1634) Milloin ulosottomiehelle maksettu liikasuuritus on asetuksella säädettyä markkamäärää pienempi, se saadaan jättää palauttamatta maksajalle. Palauttamatta jätetty liikasuuritus tuloutetaan valtiolle.

Ks. UlosottoA 37 §, Pr 603.

7 luku. Turvaamistoimipäätöksen täytäntöönpano (22.7.1991/1066)

1 §. (22.7.1991/1066) Oikeudenkäymiskaaren 7 luvun säännösten nojalla määrätyn turvaamistoimen täytäntöönpanossa noudatetaan tämän luvun ja soveltuvin osin lain 3 ja 4 luvun säännöksiä.

2 §. (22.7.1991/1066) Irtaimen omaisuuden takavarikko pannaan täytäntöön noudattaen soveltuvin osin irtaimen omaisuuden ulosmittaamista koskevia säännöksiä.

Ulosottomies voi kuitenkin, jos hukkaamisvaara todennäköisesti on vähäinen tai olosuhteet muutoin antavat aiheen taikka hakija siihen suostuu, antaa hakijan vastapuolelle sellaisen kiellon omaisuuden hukkaamisesta kuin 8 §:n 1 momentissa on säädetty.

Ulosottomiehen oikeudesta metsäkiinnityksenhaltijan pyynnöstä toimittaa metsän ostajalle tai hakkaajalle hakkuukiello sekä panna jo hakatut puut takavarikkoon ks. MetsäkiinnitysL 4-10 §, Si 617.

Ks. L suojametsistä 11 §, Ma 606 sekä Yksityismetsäl 13 ja 15 §, Ma 602; L osamaksukaupasta 9-18 §, Si 506.

3 §. (22.7.1991/1066) Kiinteän omaisuuden takavarikko pannaan täytäntöön noudattaen soveltuvin osin kiinteistön ulosmittaamista koskevia säännöksiä.

Sen jälkeen, kun kiinteä omaisuus on tullut takavarikon alaiseksi, siihen ei saa vahvistaa kiinnitystä, ellei sellaisen vakuuden vaatimus perustu sitä ennen tehtyyn hakemukseen tai maksamattoman kauppahinnan oikeutta koskeviin säännöksiin taikka aikaisempaan nautinta- tai muun oikeuden perustamiseen taikka tuomioistuimen määräykseen. Takavarikon aikana tehty kiinteistön luovutus tai kiinnitetyn velkakirjan pantiksi antaminen taikka kiinnitys, joka on vahvistettu vastoin tätä momenttia, on tehoton, jollei 8 §:n 4 momentista muuta johdu.

L:lla 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997 tämän §:n 2 mom. on muutettu kuulumaan seuraavasti:

Kiinteän omaisuuden takavarikolla on 4 luvun 30 §:ssä säädetty oikeusvaikutukset.

4 §. (22.7.1991/1066) Oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 5 §:n 2 momentissa tarkoitettua väliaikaisen turvaamistoimipäätöksen saa panna täytäntöön ennalta ilmoittamatta silloinkin, kun ilmoitus tämän lain 3 luvun 26 §:n mukaan olisi tarpeen.

5 §. (22.7.1991/1066) Omaisuutta, jota ei saa ulosmitata, ei myöskään saa panna saamisen turvaamiseksi takavarikkoon. Muualla laissa on lisäksi säännöksiä omaisuudesta, jota ei saa panna takavarikkoon.

Kun rahaa on pantu takavarikkoon, ulosottomies voi hakijan tai vastapuolen pyynnöstä tallettaa sen rahalaitokseen niin kuin 6 luvun 19 §:ssä on säädetty.

Ks. L eräiden ilma-alusten vapautuksesta takavarikosta ja hukkaamiskiellosta, Si 426.

6 §. (22.7.1991/1066) Jos saamisesta on pantu takavarikkoon pilaantuvaa, arvossaan nopeasti alentuvaa tai korkeita hoitokustannuksia aiheuttavaa omaisuutta, noudatetaan 3 luvun 7 §:n säännöstä sellaisen omaisuuden myymisestä.

7 §. Jos oikeus vuokraan, hyrryyn tahi veroon, joka kiinteästä omaisuudesta tulee, myönnetään takavarikkoon pantavaksi, asetettakoon, niinkuin 4 luvun 24 §:ssä on sanottu, toimitsija varoja kantamaan ja julistettakoon kiello maksuvelvolliselle.

Joka toimitsijaksi on asetettu, suoritakoon hallusansa olevista varoista ulosteon tahi maksun, joka on omaisuudesta suoritettava ja takavarikon aikana lankeaa maksettavaksi. Sama laki olkoon sellaisen kiinnitetyn velan korosta, joka on omaisuudesta tuleva pa-

remmalla oikeudella kuin se saaminen, josta takavarikko on myönnetty.

8 §. (22.7.1991/1066) Antaessaan hakijan vasta puolelle 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua kiellon tai pannaessa täytäntöön kiinteän omaisuuden takavarikon ulosottomiehen on laadittava luettelo kiellon alaiseksi pantavasta omaisuudesta sekä kiellettävä vastapuolta tätä omaisuutta kätkemästä, hävittämästä, luovuttamasta tai menettämästä muulla tavalla, joka vaarantaa hakijan oikeuden.

Jos vastapuoli piileksii tai on lähtenyt maasta eikä ulosottomies tapaa asiamiestä, jolla on oikeus hänen puolestaan vastaanottaa kiellon tiedoksi, vastapuolen asuntoon, liikkeeseen tai jollekin hänen kotiväkeensä kuuluvalla on toimitettava kirjallinen ilmoitus kiellosta sekä siitä, että kielloa koskevat asiakirjat ovat ulosottomiehen luona vastapuolen saatavissa. Sen lisäksi ilmoitus on hakijan toimesta julkaistava virallisessa lehdessä sekä lähetettävä postitse asianomaiselle, jos hänen osoitteensa on tunnettu. Vastapuolen katsotaan saaneen kiellosta tiedon, kun ilmoitus on julkaistu ja lähetetty niin kuin edellä on säädetty.

Kiellon alainen omaisuus jää sen haltijalle, jonka on hoidettava sitä huolellisesti ja joka saa käyttää sitä tavanomaisella tavalla. Jos kiello on annettu saamisen turvaamiseksi, omaisuus on arvioitava niin kuin ulosmittatun omaisuuden arvioimisesta on säädetty.

Ennen kuin kiinteätä omaisuutta koskeva tässä pykälässä tarkoitettu kiello on 4 luvun 28 §:n nojalla merkitty rekisteriin, se ei ole voimassa henkilöä vastaan, joka vilpittömässä mielessä on saanut omaisuuden omakseen tahi kiinnityksen siihen. Jos tässä pykälässä tarkoitettu kiello kumotaan tai peruutetaan, siitä on ilmoitettava sanotulle rekisteriviranomaiselle.

Jos tässä pykälässä tarkoitettu omaisuus on sivullisen hallussa, häntä on kiellettävä luovuttamasta sitä pois.

Tämän §:n 4 mom. on kumottu L:lla 551/95, joka tulee voimaan samanaikaisesti vuoden 1995 maakaaren (Si 601) kanssa 1.1.1997.

Ks. L virallisesta lehdessä, Va 407.

9 §. (22.7.1991/1066) Oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 3 §:n 1 momentin 4 kohdan tai 13 §:n nojalla määrätyn toimitsijan on hoidettava ja säilytettävä huolellisesti hänelle uskottua omaisuutta ja annettava tehtävänsä päätyttyä tili ulosottomiehelle. Silloin kun toimitsijan haltuun ja hoitoon on määrätty omaisuutta, jonka takavarikoimisesta ulosottomiehen tulee ilmoittaa rekisteriviranomaiselle, tulee toimitsijan tehdä vastaava ilmoitus.

Ulosottomiehen on annettava 1 momentissa tarkoitettulle toimitsijalle virka-apua.

10 §. (22.7.1991/1066) Turvaamistoimen hakija on ulosottomiehen kehotuksesta velvollinen maksamaan toimitsijalle tai ulosottomiehelle vaaditun suuruisen ennakon turvaamistoimen täytäntöönpanosta aiheutuvien kulujen korvaamisesta.

11 §. (22.7.1991/1066) Hakijan on annettava ulosottomiehelle kahden viikon kuluessa oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 6 §:ssä tarkoitettua vireillepanomääräajan päättymisestä selvitys pääasian käsiteltäväksi saattamisesta uhalla, että turvaamistoimen täytäntöönpano voidaan peruuttaa siten kuin 13 §:n 2 momentissa säädetään.

11a §. (22.7.1991/1066) Jos on todennäköistä, että oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 1, 2 tai 3 §:ssä tarkoitettu oikeuden vaarantuminen on käsillä, ulosotto-

mies voi myöntää sanotussa luvussa tarkoitettua turvaamistoimen siinä tapauksessa, että hakijalla on tämän lain 3 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettu täytäntöönpanoperuste, mutta hänen täytäntöönpanohakemukseensa ei voida heti suostua.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu turvaamistoimi on voimassa enintään kuusi kuukautta turvaamistoimen myöntämisestä. Ulosottomies voi erillisestä hakemuksesta pidentää turvaamistoimen voimassaoloaikaa, jos siihen on erityinen syy.

12 §. (22.7.1991/1066) Oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 1 §:ssä tarkoitettua turvaamistoimipäätöstä ei saa panna täytäntöön ja jo tapahtunut täytäntöönpano on peruutettava, jos vastapuoli on asettanut ulosottomiehelle pantin tai takauksen.

Pantaessa täytäntöön oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 2 tai 3 §:ssä tarkoitettua turvaamistoimipäätöstä ulosottomies saa hyväksyä vastapuolen tarjoaman vakuuden vain, jos hakija on sen hyväksynyt tai jos se asianmukaisella ja riittävällä tavalla vastaa hakijan oikeussuojan tarvetta.

13 §. (22.7.1991/1066) Ulosottomiehen on peruutettava turvaamistoimen toimeenpano, jos sen hakija pyytää peruuttamista taikka jos velallinen esittää hakijan kirjallisen ilmoituksen tai muun selvän ja luotettavan selvityksen siitä, että kysymyksessä oleva saaminen on maksettu.

Ulosottomiehen on vastapuolen vaatimuksesta peruutettava turvaamistoimen täytäntöönpano myös, jollei hakija osoita, että kanne on pantu vireille oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 6 §:ssä säädettyssä määräajassa, taikka kun näytetään, että turvaamistoimi on muusta sanotussa 6 §:ssä mainitusta syystä peräytynyt tai että kanne on hylätty tai jätetty tutkimatta, taikka jos 11 a §:n 2 momentissa säädetty määräaika on kulunut umpeen.

14 - 15 § on kumottu L:lla 22.7.1991/1066.

16 §. (22.7.1991/1066) Turvaamistoimipäätöstä ei saa panna täytäntöön, ellei hakija aseta ulosottomiehelle panttia tai takausta vahingosta, mikä sellaisesta toimenpiteestä voi syntyä vastapuolelle. Mahdollisuudesta vapautua vakuuden asettamisesta on säädetty oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 7 §:ssä.

Ks. OK 7:7, Pr 101.

17 - 21 § on kumottu L:lla 22.7.1991/1066.

8 luku. Ulosottoasiain kuluista

1 §. Asioissa, joista 2 luvussa puhutaan, määrätään ulosotonhaltija hakijalle, milloin tämän asian voittoa, korvauksen kaikista tarpeellisista kuluista mitkä lainhaku on tuottanut. Jos asia riitaisena lykätään oikeuteen, määrättäköön vastapuolelle korvaus hänen kuluistansa; ja saakoon kuitenkin oikeus, kun asiaa siellä ajetaan perille, harkita minkä korvauksen toinen riitapuoli on velvollinen antamaan toiselle siitä, mitä häneltä ulosotonhaltijan luona on kulunut.

2 §. Muissa kuin 1 §:ssä mainituissa ulosottoasioissa määrättäköön ulosotonhaltija, sen mukaan kuin kohtuulliseksi havaitsee, pitääkö tappiipuolen maksaa ja kuinka paljon toiselle korvausta siitä, mitä hän ulosotonhaltijan luona on kuluttanut.

3 §. Kun pannaan täytäntöön tuomiota, jolla maksuvelvollisuus on jollekulle määrätty, otettakoon häneltä samalla kaikki tarpeelliset kulut, jotka ulosmittauksesta, ulosmittatun omaisuuden hoidosta ja myy-

misestä taikka, jos tuomittu tavara on mitattu ulos, sen kuljettamisesta maksupaikalle sekä kauppahinnan jakamisesta ja muusta täytäntöönpanon lopettamista varten määrätystä toimesta syntyvät.

Ulosmittauspöytäkirjan otteen lunastusmaksu asiassa, jossa pöytäkirjanote ei ollut tarpeen ulosmittauksen toimeenpanon kannalta, asiakirjojen velkojalle palauttamista varten varattu maksu sekä maksu täytäntöönpanoasiakirjana olleen yksipuolisen tuomion tiedoksiantamisesta velalliselle eivät olleet ulosmittauksessa UL 8: 3:n mukaan velalliselta otettavia ulosottokuluja, minkä vuoksi ulosmittaus niiden osalta kumottiin. KKO:1977-II-96.

3a §. (30.12.1992/1586) Omaisuuden ulosmittamisesta ja myymisestä, kauppahinnan jakamisesta sekä muusta ulosoton loppuun saattamista varten määrätystä toimesta aiheutuvat kulut on maksettava ensin kauppahinnasta. Jos jokin kuluerä on syntynyt vain määrätyn saamisen eduksi, sellainen erä on maksettava lähinnä ennen mainittua saamista.

L:n 30.12.1992/1586 voimaantulosäännöstä ks. UL 4:30 kohdalla.

4 §. Jos täytäntöön pantava tuomio sisältää sellaisen määräyksen, kuin 3 luvun 2 §:n 2 ja 4–6 kohdassa on mainittu, otettakoon täytäntöön pantaessa myöskin siitä syntyvät kulut tappiupuolelta.

Kun tappiupuoli on tuomiolla veloitettu jotakin täyttämään sillä uhalla, että vastapuoli saa sen niskoittalevan kustannuksella toimituttaa, ovat tuomion täytäntöönpanosta vastapuolella olleet kulut niskoittalevalta ilman muuta ulosotettavissa, mikäli ne ovat kohtuulliset, joka seikka on ulosottomiehen harkittava. KKO 1919 p II 522, Lm 1919 s. 150.

5 §. Muusta täytäntöönpanosta, kuin mikä 3 ja 4 §:ssä on mainittu sekä tämän §:n 2 momentissa mainitaan, olkoon tappiupuoli myöskin aina velvollinen maksamaan kulut; älköön niitä kuitenkaan otetako ulos ennenkuin ulosotonhaltija tahi oikeus on niiden suuruuden määrännyt.

2 mom. on kumottu L:lla 22.7.1991/1066.

Ks. MetsäkiinnitysL 11 §, Si 617.

5a §. (14.12.1984/867) Ulosotosta valtiolle aiheutuvien kustannusten korvaamiseksi perittävistä maksuista säädetään erikseen.

6 §. Täytäntöönpanokulut ovat, milloin ulosottomies vaatii, sen edeltäkin maksettavat, joka täytäntöönpanoa on pyytänyt; älköön kuitenkaan, kun pannaan täytäntöön laillisen voiman saanutta tuomiota, jolla maksuvelvollisuus on jollekulle määrätty, kuluja edeltämaksamista vaadittako muissa tapauksissa kuin niissä, jotka on mainittu 3 luvun 28 §:ssä, 4 luvun 17, 18 ja 25 §:ssä, 5 luvun 17 §:ssä sekä 7 luvun 3 §:ssä.

7 §. Jos voittopuoli, joka on oikeutettu pitämään tointa tuomion täytäntöönpanosta vastapuolen kustannuksella, vaatii tämän velvoittamista maksamaan sellaiset kulut edeltäkin, niin ulosotonhaltija, milloin kustannusarvio, asianymmärtävän tahi muuten luotettavan henkilön tekemä, tuodaan esille, saakoon määrätä että kulut ovat, sen mukaan kuin kohtuulliseksi harkitaan, joko yhdellä kertaa tahi sitä myöten kuin täytäntöönpano edistyy, tappiupuolelta otettavat.

8 §. Jos ei täytäntöönpano-kuluja, silloin kun niitä ei ole edeltäkin maksettu, ole saatu tappiupuolelta ulos, taikka jos ne eivät ole hänen maksettavansa, suoritakoon ne hakija. Ellei hakija maksa kuluja suosiolla, olkoon ulosottomiehellä valta häneltä ottaa taikka hänen kotipaikkakuntansa ulosottomiehellä otattaa ne ulos.

9 luku. Muutoksen hakemisesta ulosottomiehen menettelyyn

Luvun otsake muutettu näin kuuluvaksi L:lla 16.12.1966/644.

1 §. Ulosottomiehen menettelystä asiassa, josta tässä laissa puhutaan, saa kirjallisesti ulosotonhaltijalle valittaa.

Ks. VeroUL 8 §, Pr 608; MetsäkiinnitysL, Si 617; L osamaksukaupasta 13 §, Si 506.

Velallinen ei ole oikeutettu valittamaan ulosmittauksesta sillä perusteella, että ulosmitattu omaisuus kuuluu kolmannelle henkilölle. SOO 1904, TB 1905 s. 115 a n:o 12.

Ostajan on katsottu olevan oikeutetun valittamaan huutokaupasta, jos siinä on myyty sivulliselle kuuluvaa omaisuutta. KKO 1923 p II 1308. 9 luku

Koska valittajan perintöosuutta hänen isänsä kuolinpesästä vastaava määrä oli ulosmittauksen jälkeen suoritettu ulosmittauksen toimittajalle ja sittemmin tilitetty velkojalle ja ulosmittaus siis oli saatettu loppuun, niin valitus ei antanut aiheita enempään lausuntoon. KKO:1943-II-181.

Vaikka A, joka oli lainvoimaisella päätöksellä veloitettu määrääjässä aukaisemaan oja uhalla, että B sen jälkeen sai tehdä sen A:n kustannuksella, oli väittämänsä mukaan täyttänyt asetetun veloituksen, oli ulosottomies määrääjän kuluttua ilmoittanut A:lle, että B oli, mikäli A ei aukaissut ojaa, oikeutettu tekemään sen A:n kustannuksella ja ettei A saanut tätä estää. Ilmoituksen ei katsottu käsittäneen sellaista ulosottomiehen toimenpidettä, johon lain mukaan voitiin hakea muutosta. KKO:1951-II-156, D 1952 s. 54.

Sitten kun pakkohuutokaupassa oli yhteisessä huudossa myyty määrääjä ja määrääjän omistajalle kuulunut asuin- ja kaupparakennus, joka sijaitsi määrääjän ulkopuolella, maatalousministeriö oli pakkohuutokaupalla myytävien kiinteistöjen lunastamisesta valtiolle 14.1.1938 annetun lain nojalla päättänyt lunastaa määrääjän valtiolle, minkä jälkeen ulosottomies oli antanut valtiolle kauppakirjan koko myytyyn omaisuuteen. Myydystä omaisuudesta korkeimman tarjouksen tehnyt vaati ulosotonhaltijalta kauppakirjan oikaistavaksi siten, että se olisi todistuksena valtion oikeudesta vain määrääjään. Valituksen katsottiin kuuluvan ulosotonhaltijan käsiteltäviin. KKO:1958-II-73.

2 §. (14.12.1984/867) Määräaika ulosmittauksesta valittamiseen on kaksikymmentä päivää. Määräaika lasketaan velalliselle siitä päivästä, jona ulosmittaus on päättynyt tai 4 luvun 18 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa velallisen luona toimeenpantu sekä velkojalle siitä päivästä, jona hän sai ulosmittauksesta tiedon.

Ks. MääräaikaL 6 §, Pr 202.

Kun velalliselle ei ollut ennen ulosmittausta toimitettu UL:n 3 luvun 26 ja 27 §:ssä tarkoitettua ilmoitusta ulosmittauksesta, hänellä oli oikeus valittaa 20 päivässä ulosmittauksesta tiedon saatuaan. KKO:1964-II-36.

3 §. (18.5.1973/389) Valitus, joka koskee ulosottomiehen toimittamaa kiinteistön taikka alusrekisteriin merkityn aluksen, osuuden siihen tai sen lastina olevan tavaran, ilma-aluksen, linja- tai kuorma-auton taikka perävaunun huutokauppaa, sen kuuluttamista, velkojainluettelon laatimista tai muuta ulosottomiehen toimenpidettä huutokaupassa, on tehtävä 2 §:ssä mainitussa määrääjässä huutokaupasta lukien.

4 §. (14.12.1984/867) Määräaika irtaimen omaisuuden kauppahinnan jakamisesta valittamiseen 6 luvun 3 §:ssä mainituissa tapauksissa on kaksikymmentä päivää. Määräaika lasketaan päivästä, jona jakoluettelo on 6 luvun 3 tai 4 §:n mukaisesti pantu esille. Jos on pidetty 6 luvun 5 §:n mukainen kokous, määräaika lasketaan kokouspäivästä.

Ks. MääräaikaL 6 §, Pr 202.

5 §. Jos 2, 3 tahi 4 §:ssä säädetty valitusajaksi laiminlyödään eikä laillista estettä saman ajan kuluessa näytetä, älköön valitusta, mikäli sen tarkoituksena on saada ulosottomiehen toimi muutetuksi, otettako tutkittavaksi. Jos näytetään este, on ulosotonhaltijan määrättävä valittajalle uusi asian perilleajamisaika.

Toimituksissa, jotka nyt sanotuissa pykälissä mainitaan, ilmoittakoon ulosottomies mitä muutoksen

haussa on noudatettava ja mikä uhka laiminlyömisestä on.

6 §. (31.8.1978/667) Jos 2, 3 tai 4 §:ssä tarkoitetussa asiassa määräajassa toimitettuun valituskirjelmään ei ole liitetty valituksen alaisessa toimituksessa tehtyä pöytäkirjaa tai jos valituskirjelmä on niin puutteellinen, ettei asiaa voida sen perusteella ratkaista, ulosotonhaltijan on kehotettava valittajaa korjaamaan puute ulosotonhaltijan määräämässä ajassa. Jollei kehotusta noudateta tai saada annetuksi tiedoksi, valitus on jätettävä tutkimatta.

7 §. Jos se, joka ulosottomiehen toimesta valittaa, väittää että toimituksessa on menetelty toisin kuin ulosottomiehen pöytäkirjasta näkyy, niin ulosotonhaltija, jos katsoo valittajan kanteen tutkimisen sitä vaativan, määrätköön todistajain kuulustelua oikeudessa pidettäväksi.

Väite, että ulosotomies on menetellyt toisin kuin pöytäkirja osoittaa, on tehtävä todennäköiseksi, jotta todistajain kuulustelu voitaisiin määrätä. KKO:1922 p II 80. Samoin KKO:1925 p II 811.

8 § on kumottu L:lla 27.11.1987/897.

9 §. Kun ulosottomiehen tointa koskeva valitus tehdään ulosotonhaltijalle, keskeyttäköön hän, jos syyt on ja asia ei siedä viivytystä, toistaiseksi tai kunnes lopullinen päätös annetaan, toimen tahi oikeusköön sitä niin kuin asianhaarat vaativat; määrätköön kuitenkin, milloin asian laatu erittäin vaatii, että valittajan on asetettava pantti tai takaus niistä kuluista ja siitä vahingosta, mitä viivytyksestä ehkä tulee.

Tuomion täytäntöönpano oli keskeytettävä, kunnes riita kiinnityksen pätevydestä oli tuomioistuimessa lopullisesti ratkaistu. KKO:1931-II-367; sama periaate KKO:1934-II-499. Ks. oikeustap. UL 4: 26 kohdalla.

UL 9 luv. 9 §:n nojalla asetettuun takaukseen on katsottu sisältyneen vastuun siitä vahingosta, jonka velallinen on aikaansaanut ulosoton keskeyttämisen jälkeen hukkaamalla ulosmitatun omaisuuden. KKO:1930-I-21.

10 §. Valitus, joka 3 tahi 4 §:n mukaan tehdään velkojainluettelosta tahi kauppahinnan jakamisesta, älköön olko pätevä muiden kuin valituksentekijän puolesta.

11 §. 2-4 §:ssä mainituista asioista annettakoon ulosotonhaltijan lopullinen päätös siinä järjestyksessä, kuin 2 luvun 22 §:ssä on säädetty.

12 §. Ulosmittauksesta tehty valitus älköön estäkö täytäntöönpanon jatkamista, älköönkä valitus muustakaan ulosottomiehen toimesta sitä viivyttäkö, ellei tässä laissa ole toisin säädetty tahi ulosotonhaltija toisin määrää.

10 luku. Muutoksen hakemisesta ulosottoasiassa annettuun päätökseen

Luvun nimike muutettu näin kuuluvaksi L:lla 18.5.1973/389.

1 §. Muutosta ulosotonhaltijan päätökseen ulosottoasiassa haetaan hovioikeudelta valittamalla. Kun ulosotonhaltija ratkaisee asian lopullisesti, sen on samalla ilmoitettava muutoksenhakuoikeudesta ja siitä, mitä puhevallan säilyttämiseksi on noudatettava. (14.12.1984/867)

Velallinen älköön hakeko muutosta päätökseen, jolla asia riitaisena on oikeuteen lykätty. Jos velkoja, ennenkuin sellainen päätös on saanut laillisen voiman, on haastattanut asian oikeuteen, älköön hänellä enää olko valtaa päätökseen hakea muutosta. Ulosottolaki 10 luku

Koska ulosmittauksesta tehty valitus koski verotustoimenpiteen oikeellisuutta eikä lääninhallituksen niin ollen olisi tullut käsitellä sitä ulosotonhaltijana, asia palautettiin lääninhallitukselle, jonka tuli ottaa se veroviranomaisena käsiteltäväkseen.

KKO:1972-II-48.

Se seikka, että sivullinen yhdellä valituskirjalla on hakenut muutosta kahteen ulosmittaustoimitukseen, ei oikeuta maaherraa jättämään ottamatta asiaa tutkittavaksi. KKO:1933-II-13.

Kun ulosotonhaltija lykännyt kolmannen miehen vaatimuksen, joka koskee omistusoikeutta ulosmitattuun kiinteistöön, tuomioistuimen ratkaistavaksi, on tällä oikeus valittaa ulosotonhaltijan päätöksestä. KKO 1921 p II 343, T 1921 s. 177.

Ulosotonhaltijan tulee, antaessaan ulosottoasiassa asiakirjoille kirjoitetun päätöksen, josta saa valittaa, määrätä, että voittapuolen on toimitettava vastapuolelle ei ainoastaan sanottu päätös, vaan myöskin mainitut asiakirjat. KKO:1926-II-22, D 1926 s. 29.

Ulosmittauksesta, jossa velallisen palkkaa on ulosmitattu, ei palkanmaksajalla, jolle on annettu maksukielto, ole katsottu olevan valitusoikeutta. KKO:1936-I-42.

Kun se seikka, että kiinteistön ostajaa on ulosmittauksesta kielletty maksamasta kiinteistön myyjälle tällä kaupan nojalla mahdollisesti olevaa saamista, ei loukkaa ostajan oikeutta, hänen ulosmittauksesta tekemänsä valitus on jätetty tutkimatta. KKO:1939-II-310.

Kun sivullinen valittaa kiinteän omaisuuden ulosmittauksesta sillä perusteella, että hän on ulosmittauksen jälkeen tuomioistuimessa pannut vireille velallista vastaan oikeudenkäynnin omistusoikeudesta ulosmitattuun omaisuuteen, voidaan ulosmittauksen loppuunsaattaminen keskeyttää, kunnes riitajuttu on lopullisesti ratkaistu. KKO:1937-I-17.

2 §. Jos ulosotonhaltija eri päätöksellä on antanut lausuntonsa asian käsittelyä koskevasta seikasta; älköön valitusta siitä tehtäkö muuten kuin pääasian yhteydessä. Riitapuolella olkoon lupa erittäin valittaa määräyksestä, mikä 7 luvun 17 §:n tahi 9 luvun 9 §:n mukaan annetaan ennen asian lopullista ratkaisemista. Jos riitapuoli luulee voivansa näyttää että ulosotonhaltija tarpeettomasti viivyttää ulosottoasiaa; saakoon hän siitä valittaa.

3 §. (14.12.1984/867) Ulosotonhaltijan lopullisesta toimesta, joka on julkipanolla ilmoitettu ja koskee 2 luvussa mainittua asiaa, tai ulosotonhaltijan antamasta päätöksestä sellaisen valituksen johdosta, joka on tehty ulosmittauksesta tai 9 luvun 3 ja 4 §:ssä mainitusta huutokaupasta tai kauppahinnan jakamisesta, valitetaan hovioikeuteen. Määräaika on kolmekymmentä päivää siitä päivästä jona ulosotonhaltijan päätös annettiin.

Ks. MääräaikaL 6 §, Pr 202.

4 §. Joka ei tyydy päätökseen, jonka ulosotonhaltija on antanut muissa tapauksissa kuin mitkä 3 §:ssä on mainittu, hänellä olkoon se valitusaika, mikä samassa pykälässä on säädetty, lukien siitä kuin päätös on hänelle tiedoksi annettu.

Kirje 1.4.1790, joka kuuluu:

Kun Knk. Maj. on havainnut monta hankaluutta ilmaantuvan tutkittaessa, ovatko Knk. Maj:lle tuodut valitukset laillisessa ajassa saapuneet, koska melkein aina on puuttunut ilmoitus siitä, milloin päätös on valittajalle toimitettu, josta lähtien asetusten mukaan määräaika luetaan, on Knk. Maj. tämän korjaamiseksi käskenyt kaikkien [kollegien], [maaherrain] ja konsistorien siinä tiedonannossansa valituksen tekemisestä, joka päätökseen kirjoitetaan, myöskin veloitaa se, joka tahtoo valituksensa, [Knk. Maj:lle] antaa, aina liittämään siihen asianmukaisesti vahvistetun todistuksen siitä, milloin hän on saanut tiedokseen sen päätöksen, josta hän valittaa.

Vaikka valittaja UL:n 4 luv. 7 §:n 1 mom. nojalla asetetun toimitsijan määräyksen peruuttamista koskevassa asiassa oli antanut HO:een vain kahden yksityisen henkilön oikeaksi todistaman jäljennöksen maistraatin päätöksestä eikä siis alkuperäistä päätöstä tai virallista jäljennöstä siitä, HO:n ei olisi pitänyt jättää valitusta tutkimatta ja asia palautettiin HO:een. KKO:1963-II-128.

5 §. (18.5.1973/389) Jos valitusaika on luettava päätöksen tiedoksisaamisesta, voittapuolen asiana on toimittaa haaste tiedoksiannolla vastapuolelle tiedoksi ulosotonhaltijan päätös sekä, milloin päätös on kirjoitettu asiakirjoille, myös päätökseen liittyvät asiakirjat ulosotonhaltijan luona oikeaksi todistettuna jäljennöksenä. Alkuperäiseen päätökseen ja mainittuun jäl-

jennökseen on merkittävä päivä, jolloin tiedoksianto tapahtuu.

Jollei vastapuolella ole vakinaista asuinpaikkaa Suomessa tai jos hän oleskelee maan ulkopuolella eikä hänellä ole täällä tunnettua asiamiestä, jolla on oikeus hänen puolestaan ottaa vastaan tiedoksianto, jäljennös päätöksestä annetaan ulosotonhaltijalle ja ilmoitus siitä, että se on ulosotonhaltijan luona vastapuolen saatavana, julkaistaan voittapuolen toimesta virallisessa lehdessä ja lähetetään lisäksi postitse asianomaiselle, mikäli hänen osoitteensa on tunnettu. Sellaisessa tapauksessa on 4 §:ssä tarkoitettu vastapuolen valitusajaksi kolme kuukautta siitä lukien, kun voittapuoli on täyttänyt, mitä edellä on säädetty.

Ks. OK 11:5, Pr 101; L virallisesta lehdestä, Va 407.

6 §. (27.11.1987/897) Muutosta ulosotonhaltijan 1 luvun 12 tai 13 §:n nojalla tekemään päätökseen haetaan hovioikeudelta valittamalla. Määräaika valituksen tekemiseen on 30 päivää siitä päivästä, jona valittaja sai tiedon päätöksestä.

7 §. Jos valitusta ei määrättyssä ajassa anneta hovioikeuteen, alkoon sitä otettako tutkittavaksi, ellei saman ajan kuluessa laillista estettä näydetä; jos laillinen este näytetään, määrätköön hovioikeus uuden ajan.

8 §. (31.8.1978/667) Jollei määräajassa toimitettuun valituskirjelmään ole liitetty ulosotonhaltijan päätöstä tai muuta valituksen tutkimiseksi tarpeellista toimituskirjaa taikka jos valituskirjelmä on niin puutteellinen, ettei asiaa voida sen perusteella ratkaista, hovioikeuden on kehotettava valittajaa korjaamaan puute hovioikeuden määräämässä ajassa. Jollei kehoitusta noudateta tai saada annetuksi tiedoksi, valitus on jätettävä tutkimatta.

9 §. (18.5.1973/389) Jollei valitusta heti jätetä tutkittavaksi ottamatta tai hylätä, on vastapuolelta vaadittava vastaus virkateitse.

Milloin vastapuolella ei ole vakinaista asuinpaikkaa Suomessa tai hän oleskelee maan ulkopuolella eikä hänellä ole täällä tunnettua asiamiestä, jolla on oikeus hänen puolestaan ottaa vastaan tiedoksianto, valittaja saa toimittaa kehotuksen vastauksen antamiseen sekä ilmoituksen siitä, missä asiakirjat ovat vastapuolen nähtävinä, hänelle tiedoksi 5 §:n 2 momentin mukaisessa järjestyksessä. Hänen on silloin annettava vastauksensa mainitussa momentissa säädettyssä määräajassa.

10 - 11 § kumottu L:lla 13.3.1964/136.

12 §. Jos hovioikeus katsoo tarpeelliseksi vaatia ulosotonhaltijan lausuntoa valituksesta, tehköön sen virkatoimin.

13 §. (12.8.1960/363) Jos valitus ei anna aiheutta valituksenalaisen päätöksen muuttamiseen, maksakoon valittaja vastapuolen kulut sen mukaan kuin hovioikeus harkitsee kohtuulliseksi.

14 §. Kun ilmoitetaan valitus ulosotonhaltijan päätöstä vastaan, olkoon hovioikeudella valta, milloin syyt on, ennen muutoksenhaun lopullista tutkimusta määrätä, ettei päätöstä saa panna täytäntöön, taikka että, jos täytäntöönpano jo on alkanut, enempään toimeen ei saa ryhtyä.

Kun velan lakkaamisesta tarjotun selvityksen esittäminen ei hankaluukselta ollut mahdollista ulosottomenettelyssä, velallisella oli valta vaatia tuomiolla vahvistettavaksi, ettei velkojalla, jolle hänet oli lainvoiman saaneella tuomiolla velvoitettu suorittamaan eräs maksu, enää ollut häneltä saatavaa. KKO:1970-II-19.

Kun velallinen oli tuomioistuimessa vaatinut vahvistettavaksi, ettei velkojalla, jolle hänet oli lainvoiman saaneella tuomiolla velvoitettu suorittamaan eräs maksu, enää ollut häneltä saatavaa, tuo-

mioon perustuva täytäntöönpano määrättiin ulosotonhaltijalle tehdystä hakemuksesta keskeyttäväksi siihen saakka, kunnes velan olemattomuuden vahvistamista koskeva juttu oli lainvoimaisesti ratkaistu. KKO:1970-II-50, D 1970 s. 92.

15 §. Hovioikeuden päätökseen haetaan muutosta valittamalla. Tällöin on soveltuvin osin noudatettava, mitä oikeudenkäymiskaaren 30 luvussa on säädetty muutoksenhausta hovioikeuden ratkaisuun, mutta määräaika valituslupan pyytämiseen ja valituksen tekemiseen on 30 päivää siitä päivästä, jona hovioikeuden päätös annettiin. (2.2.1979/109)

Jollei vastapuolella ole vakinaista asuinpaikkaa Suomessa tai jos hän oleskelee maan ulkopuolella eikä hänellä ole täällä tunnettua asiamiestä, jolla on oikeus hänen puolestaan ottaa vastaan tiedoksianto, vastauksen vaatimisesta ja antamisesta oli vastaavasti voimassa, mitä 9 §:n 2 momentissa on säädetty. (18.5.1973/389)

Ks. OK 30 luku, Pr 101.

Kun velallinen oli perustanut takavarikon kumoamiseksi tekemänsä muutoksenhakulupa-anomuksen yksinomaan siihen, että takavarikkoon pantu omaisuus kuului kolmannelle henkilölle, ei anomusta otettu tutkittavaksi. KKO:1975-II-49.

Pr 602 A uuden ulosottolain voimaantulamisesta ja siitä mitä sen johdosta on vaarin otettava 3.12.1895/37

L 31.12.1987/1233 - HE:157/1987

Valtiosäätäjien esityksestä on säädetty:

1 §. Se ulosottolaki, joka nyt on hyväksytty ja noudatettavaksi otettu, niin myöskin tämän asetuksen säännökset käyvät voimaan 1 p:nä tammikuuta 1897; kuitenkin ovat ne asiat, jotka mainittuna aikana jo ovat vireillä, käsiteltävät vanhemman lain mukaan, ellei tässä jäljempänä toisin määrätä.

2 §. Uuden lain kautta kumotaan ulosottoakaari 1734 vuoden lakia sekä, paitsi uudessa laissa ja tässä jäljempänä 25 §:ssä tehtyjä poikkeuksia, kaikki muutkin säännökset, jotka selittävät tahi muuttavat sanotun kaaren sisällystä taikka siihen jotakin lisäävät.

[Uuden lain määräykset eivät kuitenkaan koske sitä, mitä on erittäin säädetty ulosottoasioista niitä vastaan, jotka kuuluvat Suomenmaahan sijoitettuun Venäjän sotaväkeen.]

3 §. 1734 vuoden lain oikeudenkäymiskaaresta kumotaan:

8 luvun 2 §:ssä olevat määräykset hovioikeuden toimista ulosottoasioissa;

12 luvun 3 ja 4 §:n säännökset ulosmittaamisoikeudesta sekä tuomion täytäntöönpanosta takaisinsaantiasioista; ja

mitä 30 luvun [1 ja 19 §] sisältävät muutoksen hakemisesta hovioikeuden päätökseen sellaisissa asioissa, joista uudessa laissa puhutaan.

Ks. UL 10: 15, Pr 601 ja OK 30 luku, Pr 101.

4 §. Kaikki muut yleisessä siviililaisissa annetut, uuden lain säännösten kanssa ristiriidassa olevat määräykset kumotaan myöskin, ellei tässä jäljempänä toisin säädetä.

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1995

Julkaistu Helsingissä 20 päivänä lokakuuta 1995

N:o 1175—1181

SISÄLLYS

N:o	Sivu
1175 Laki ulosottolain 3 luvun 20 §:n muuttamisesta	2791
1176 Asetus ulosottoasetuksen 7 §:n muuttamisesta	2792
1177 Asetus ulosottomaksuista annetun asetuksen 6 §:n muuttamisesta	2793
1178 Asetus oppisopimuskoulutuksesta annetun asetuksen 7 §:n muuttamisesta	2794
1179 Asetus Suomen ulkomaanedustustojen sijainnista annetun asetuksen muuttamisesta	2795
1180 Asetus huoltovarmuuskeskuksesta annetun asetuksen muuttamisesta	2796
1181 Puolustusministeriön päätös asevelvollisten yleisistä varusmiespalvelukseen astumispäivistä vuonna 1998	2797

N:o 1175

Laki

ulosottolain 3 luvun 20 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä lokakuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 3 päivänä joulukuuta 1895 annetun ulosottolain 3 luvun 20 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 18 päivänä toukokuuta 1973 annetussa laissa (389/73), seuraavasti:

3 luku

Yleisiä säännöksiä tuomioiden ja päätösten täytäntöönpanosta

20 §

Vakuutta ei vaadita, jos velkojana on valtio tai sen laitos, valtion vakuusrahostosta annetussa laissa (379/92) tarkoitettu omaisuuden-

hoitoyhtiö, kansaneläkelaitos, Suomen Pankki, muu julkisen valvonnan alainen pankkilaitos, Helsingin yliopisto, kunta, kuntayhtymä, Ahvenanmaan maakunta taikka evankelis-luterilainen kirkko, ortodoksinen kirkkokunta tai niihin kuuluva seurakunta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1995.

Helsingissä 13 päivänä lokakuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Sauli Niinistö*

HE 74/95
LaVM 6/95

123—1995

450301A

Oikeusministeriön
KIRJASTO

5 §. Milloin vanhan lain ulosottokaareen tahi erityiseen asetukseen viitataan, on vastaavaa uuden lain tahi tämän asetuksen määräystä käytettävä.

6 §. Ellei velanhaku-asiata, joka uuden lain voimaan tullessa on vireillä [Keisarin ja Suuriruhtinaan käskynhaltijan] luona, yön ja vuoden kuluessa sen jälkeen hänen luonaan ajeta perille niinkuin uuden lain 2 luvun 11 §:ssä sanotaan; olkoon voimassa mitä siinä on säädetty.

7 §. Jos kiinteä omaisuus on ulosottoimin myytävä, eikä ensimmäisen huutokaupan päivää ole määrätty ennen kuin uusi laki käy voimaan; niin on vaikka ulosmittaus onkin tehty vanhemman lain mukaisesti, uuden lain määräyksiä noudatettava omaisuutta myytäessä ja täytäntöönpanoa loppuun saatettaessa; älköön kuitenkaan uuden lain säännöksiä alimman hyväksyttävän tarjouksen määräämisestä sovellettako, milloin ulosmitatulle sekä yhdelle tai useammalle muulle kiinteistölle yhteisen kiinnityksen haltijalla ei ole parempaa oikeutta kuin mikä on mainittuna loppusäännöksessä tänä päivänä annetussa asetuksessa, joka sisältää muutoksia muutamiin 9 p. marraskuuta 1868 kiinteän omaisuuden kiinnityksestä annetun asetuksen pykäliin.

Ks. UL 5: 12-52; 6: 9-19 ja 23, Pr 601.

8 §. Uuden lain päästyä voimaan älköön velalliselle missään tapauksessa määrättäkö velkavankeutta tahi velvollisuutta velan suorittamiseen työllä, älköönkä hänen palkkansa tahi eläkkeensä pidätystä myönnettäkö. Älköön myöskään, ennen annetun päätöksen nojalla, velallista pidettäkö velkavankeudessa tahi työssä. Uuden lain voimaan käydessä rautkoon ennen myönnetty palkanpidätys, ellei täytäntöönpano jo silloin ole alkanut.

Ks. KS 45 §, Pr 506.

9 §. Milloin yleisen siviililain mukaan jokin oikeussuhde on jätetty sen varaan, että [Keisarin ja Suuriruhtinaan käskynhaltijalle] pannaan takaus, taikka saaminen annetaan ilmi tahi haetaan ulos, taikka toisen vaatimusta moititaan, olkoon ulosotonhaltijasta voimassa, mitä näiden tapausten varalta [Keisarin ja Suuriruhtinaan käskynhaltijasta] sanotaan.

10 §. (18.5.1973/392) Yleistä keskuusliikettä varten rakennetun yksityisen rautatien laillistuksesta ja kiinnittämisestä 15 päivänä huhtikuuta 1889 annetun lain säännöksiä sellaisen rautatien ulosmittauksesta ja myymisestä, siihen kiinnitetyn velan siirtämisestä ostajan vastattavaksi sekä kauppahinnan maksamisesta ja tallettamisesta on edelleen noudatettava.

Milloin kiinteätä omaisuutta on jonkin lainkohdan mukaan pidettävä takavarikossa, omaisuus pannaan myymis- tai hukkaamiskiellon alaiseksi niin kuin ulosottolain 7 luvun 3 §:n 1 momentissa on säädetty. Jos on tarjona vaara, että omaisuus huolimattoman hoidon tai muun syyn takia tuntuvasti huononee, sitä hoitamaan voidaan määrätä toimitsija niin kuin ulosottolain 4 luvun 25 §:n 2 momentissa on säädetty.

Ks. Yleistä keskuusliikettä varten rakennetun yksityisen rautatien laillistuksesta ja kiinnittämisestä 15.4.1889; UL 4: 25 § 2 mom. ja 7: 3 § 1 mom., Pr 601.

11 § on kumottu L:lla 31.12.1987/1233.

12 - 13 §:n on kumonnut L velkakirjalain voimaanpanosta, Si 406 yht.

14 - 15 § on kumottu L:lla 18.5.1973/392.

Ks. KK 9: 12 ja 13, Si 401.

16 - 20 §:n on kumonnut L velkakirjalain voimaanpanosta, Si 406 yht.

21 § on kumottu L:lla 18.5.1973/392.

Ks. UL 7: 20, Pr 601.

22 § on kumottu L:lla 18.5.1973/392.

Ks. KK 12: 12, Si 401.

23 § on kumottu L:lla 18.5.1973/392.

24 § on kumottu L:lla 18.5.1973/392.

Ks. TakausA 4 §, Si 407.

25 § on kumottu L:lla 18.5.1973/392.

Ks. edellä 10 §.

26 - 27 § on kumottu VeroUL:lla, Pr 608.

28 § on kumottu L:lla 18.5.1973/392.

Ks. edellä 10 §.

29 § on kumottu L:lla 18.5.1973/392.

Ks. UL 3: 35-36, Pr 601.

30 - 31 § on kumottu L:lla 18.5.1973/392.

Pr 603 Ulosottoasetus 31.10.1896

A:n nimike on muutettu näin kuuluvaksi 5.12.1969/755.

3 p:nä Joulukuuta 1895 annetun ulosottolain nojalla on annettu seuraavat määräykset:

1 §. (8.2.1985/162) Ulosottomiehen on pidettävä tuomion tai päätöksen nojalla täytäntöönpantavista ulosottoasioista päiväkirjakortistoa. Päiväkirjakortissa ja sen diaariolehdessä on mainittava ulosottohakemuksen järjestysnumero ja saapumispäivä, hakija, asiamies ja tilitysosoite, velallisen nimi ja osoite, täytäntöönpanoasiakirja, täytäntöönpanon tai saamisen laatu ja perittävä rahamäärä sekä etuoikeusvaatimus. Päiväkirjakorttiin on lisäksi merkittävä ulosottomiehen täytäntöönpanotoimet ja niiden aika sekä päivä, jona täytäntöönpano on annettu nimetyn avustavan ulosottomiehen tehtäväksi, avustavan ulosottomiehen täytäntöönpanotoimet, kertyneet ja hakijalle tilitetyt rahamäärät sekä päivä, jona lopputilitys on tehty.

Jos täytäntöönpanoa kohtaa este taikka jos täytäntöönpano viipyy velkojan myöntämän maksuajan, ulosmittausvalituksen, palkan ulosmittauksen tai muun sellaisen seikan johdosta, jota ei ole voitu välttää, päiväkirjakorttiin on merkittävä mainittu este tai lopputilityksen viipymisen syy.

Toimeksi saamistaan tehtävistä avustavan ulosottomiehen tulee pitää tilikirjakortistoa. Tilikirjakortin kaavan vahvistaa oikeusministeriö.

1 a §. (20.12.1985/1017) Kun ulosottomies siirtää asian ulosottolain 3 luvun 21 a §:n nojalla toiselle paikkakunnalle, hänen on liitettävä kirjeeseensä tuomio tai muu täytäntöönpanoperuste ja muut asiaan liittyvät asiakirjat. Täytäntöönpanoperusteeseen on merkittävä siirtäminen ja sen syy sekä velallisen olinpaikasta, työpaikasta ja omaisuudesta saadut tiedot. Jos asiassa on jo toimitettu ulosmittaus, myös ote ulosmittauspöytäkirjasta on liitettävä kirjeeseen.

Kirjeen kaksoiskappale on lähetettävä lopullisena tilityksenä hakijalle.

1 b §. (20.12.1985/1017) Kun ulosottomies pyytää ulosottolain 3 luvun 21 b §:n nojalla muiden paikkakuntien ulosottomiehiltä virka-apua samanaikaisen täytäntöönpanon aikaansaamiseksi, hänen on yksilöitävä pyytämänsä toimenpiteet ja annettava tarvittavat ohjeet niiden suorittamisesta. Ulosmittavan omaisuuden muuttamista rahaksi on pyydetävä erikseen.

Virka-apua antavan ulosottomiehen on tilitettävä kertyneet varat virka-avun pyytäjälle. Täytäntöönpa-

noperusteena käytetty tuomion tai muun täytäntöönpanoperusteiden jäljennös on palautettava virka-avun pyytäjälle ja siihen on merkittävät kertyneet varat tai täytäntöönpanoa kohdannut este.

1c §. (20.12.1985/1017) Kun samaan saamistodisteeseen perustuvat tuomiot on ulosottolain 3 luvun 22 §:n 3 momentin mukaisesti pantava täytäntöön samanaikaisesti eri paikkakunnilla, muun ulosottomiehen on pyydettävä saamistodisteen vastaan ottaneelta ulosottomieheltä tarvittavat ohjeet täytäntöönpanoa varten. Täytäntöönpanossa noudatetaan soveltuvin osin 1 b §:n säännöksiä.

1d § on kumottu A:lla 20.12.1985/1017.

1e § on kumottu A:lla 8.2.1985/162.

2 §. Siihen päiväkirjaan, jota ulosottolain 1 luvun 11 §:n 1 momentin mukaan ulosotonhaltijan tulee ulosottoasioista pitää, on kutakin asiaa varten eri sarakkeisiin merkittävät asian numero päiväkirjassa, päivä jolloin hakemus tahi muu asiakirja ulosotonhaltijalle saapui, hakija, se, jota vastaan vaatimus on tehty, asian laatu, saamisen määrä lainhakuasioissa, se toimenpide, johon ulosotonhaltija on ryhtynyt, sekä päivä, jolloin asia ratkaistiin.

3 §. Palkan ja elinkeinotulon ulosmittauksen johdosta annetuista maksukielloista ulosottomiehen on pidettävä velallisten nimien mukaiseen aakkosjärjestykseen järjestettyä kortistoa. (19.12.1986/950)

Ulosottomies voi määrätä alaisensa virkamiehen hoitamaan puolestaan 1 momentissa tarkoitettua maksuikieltokortistoa ja valvomaan maksuikieltojen noudattamista. (20.12.1985/1017)

4 §. (20.12.1991/1637) Oikeusministeriö voi määrätä, että ulosottomiehen ja avustavan ulosottomiehen ulosottoasiain kirjanpito on pidettävä automaattista tietojenkäsittelyä apuna käyttäen. Kirjanpidosta on soveltuvin osin voimassa, mitä ulosottoasiain kirjanpidosta tässä asetuksessa säädetään.

Milloin 1 momentissa mainittu määräys on annettu, oikeusministeriö voi myöntää hakijalle luvan hakea ulosottoa siten, että ulosottohakemuksessa tarvittavat tiedot toimitetaan ulosottomiehelle automaattista tietojenkäsittelyä apuna käyttäen. Ulosottomiehen tilitykset ja ilmoitukset hakijalle voidaan tehdä automaattista tietojenkäsittelyä käyttäen. Perimiskuitin sijasta hakijalle voidaan toimittaa erillinen tilityserittely.

5 §. (19.11.1982/825) Lääninhallituksen tehtävänä on oikeusministeriön johdolla valvoa ja ohjata ulosottotoimintaa läänissä.

Lääninhallituksen on vähintään kerran vuodessa toimitettava ulosottomiehen kanslian tarkastus. Tarkastuksesta on laadittava pöytäkirja, joka on lähetettävä tiedoksi ulosottomiehelle. Tarkastuksessa mahdollisesti ilmenneiden virheiden ja puutteiden johdosta ulosottomieheltä tai avustavalta ulosottomieheltä on vaadittava selitys. Jos kaupunginvoudin luona toimitetussa tarkastuksessa on ilmennyt aihetta muistutukseen, pöytäkirja selityksineen on lähetettävä oikeusministeriölle. Tarkastuksesta on tehtävä lisäksi merkintä kirjanpidon pääkirjaan. Merkintä on päivätävä ja allekirjoitettava. (1.10.1993/852)

6 §. (19.11.1982/825) Oikeusministeriöllä on oikeus saada ulosottoviranomaisilta ulosottotoimintaa koskevia tilastotietoja.

7 §. (8.2.1985/162) Ulosottomies on velvollinen ulosottoasiassa pyynnöstä antamaan kirjallisen todis-

tuksen päiväkirjakorttiin merkityistä seikoista. Lisäksi ulosottomiehen on pyynnöstä annettava jäljennös ulosottomiehen hallussa olevasta toimituskirjasta ja muusta asiakirjasta.

Ulosottomies saa pyynnöstä antaa luottotietotointia varten kirjallisia todistuksia ulosotossa varattomiksi todetuista velallisista, saamisen perimiseksi toimitetuista ulosmittauksista ja pakkohuutokaupoista sekä osamaksukaupasta annetun lain (91/66) mukaisista tilityksistä ja muista ulosottomiehen toimituksista. Todistukseen merkitään velallisen nimi ja syntymäaika tahi, mikäli mahdollista, henkilö- tai liiketunnus sekä toimitus ja sen aika. Pynnöstä todistukseen merkitään myös saamisen laatu ja määrä.

7a-8 § on kumottu A:lla 8.2.1985/162.

Ks. L kruununvoudin ja apulaiskruununvoudin virkojen lakikauttamisesta 22.12.1944/989.

9 §. Kun, ulosottolain 2 luvun 13 §:ssä olevan säännöksen johdosta, velallinen tunnustaa saamiskirjan [kruununvoudille,] nimismiehelle tahi kaupunginvoudille, on siitä laadittava pöytäkirja, johon saamiskirja sanasta sanaan kopioidaan. Pöytäkirjaan on pantava, että toimitusmies ja todistaja tuntevat velallisen, taikka ne tiedot, jotka velallisesta on saatu; ja on pöytäkirja toimitusmiehen ja todistajan allekirjoitettava.

Ks. viite 8 §:n kohdalla.

10 §. Kun ulosotonhaltijan päätöksen, ajanmääräyksen tahi lykkäyspäätöksen antaminen ilmoitetaan julkipanolla, on antamisaika merkittävä sitä varten laitettuun kirjaan, joka on pidettävä saatavilla jokaiselle, joka siitä tahtoo jotakin tietoa hakea.

Jos hakija tai muu asianosainen on käyttänyt asiasta, on tämänkin nimi merkittävä kirjaan. (14.2.1992/161)

11 § on kumottu A:lla 20.12.1985/1017.

12 §. (20.12.1991/1637) Merkinnässä, josta ulosottolain 3 luvun 22 §:n 2 momentissa säädetään, on mainittava päivä, jona saamistodiste ulosottomiehelle annetaan, sekä hakijan nimi.

13 §. (20.12.1985/1017) Jos ulosottomiehen on annettava ilmoitus, kieltö tahi muu asiakirja tiedoksi haastetiedoksiannolla toimialueensa ulkopuolella olevalle, hänen on pyydettävä virka-apua sen paikkakunnan ulosottomieheltä, jonka toimialueella tiedoksiannon pitää tapahtua.

Kun veron ennakon palautus on ulosmitattu, maksuikieltö lähetetään asianomaiselle lääninverovirastolle. Jos ennako on määrätty palautettavaksi ulosottopiirin ulkopuolella olevassa kunnassa, ote ulosotto-pöytäkirjasta lähetetään sen ulosottopiiriin ulosottomiehelle, johon kysymyksessä oleva kunta kuuluu. Viimeksi mainitussa tapauksessa on virka-apua antavan ulosottomiehen tehtävänä huolehtia ulosottolain 4 luvun 18 §:ssä säädetyn maksuikiellon tiedoksiantamisesta ja veronpalautuksesta kertyvien varojen tilitämisestä virka-apua pyytäneelle ulosottomiehelle.

13a §. (14.12.1973/906) Ulosmittauksesta taikka takavarikon tai hukkaamiskiellon toimeenpanosta on ilmoitettava, kun toimenpide koskee

1) rekisteröityä alusta tai osuutta siihen, alusrekisterilaissa (512/93) säädetyille rekisteriviranomaiselle, (1.10.1993/852)

2) ilma-alusta ilmailuhallitukselle,

3) linja- tai kuorma-autoa, kuorma-autoon kytkettäväksi hyväksyttyä perävaunua, erikoisautoa, trakto-

ria tai moottorityökonetta Autorekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikölle, tai

4) patenttia tai tavaramerkki- tai mallioikeutta, patenti- ja rekisterihallitukselle. (4.12.1992/1258)

Ilmoituksessa on mainittava ulosmitatun esineen tai oikeuden rekisterinumero ja muut sitä koskevat tarpeelliset tiedot, velallisen ja velkojan nimi ja kotipaikka, kenen antama ja milloin annettu se asiakirja on, johon täytäntöönpano perustuu, saatavan määrä sekä päivä, jona ulosmittaus on toimitettu taikka takavarikko tai kiello toimeenpantu.

Omaisuuksien myymisestä ulosottoa toimien sekä ulosmittauksen, takavarikon tai kiellon kumoamisesta tai peruuttamisesta ulosottomiehen tulee niin ikään tehdä ilmoitus 1 momentissa mainitulle viranomaiselle. Jos myytyyn omaisuuteen on vahvistettu kiinnitys, ilmoituksessa on mainittava huutokaupassa pysytetyt sekä rauenneet kiinnitykset.

13b §. (14.1.1982/45) Kiinteistön pakkohuutokaupan toimittajan on seitsemän päivän kuluessa kauppakirjan antamisesta ilmoitettava kiinteistön luovutuksesta sille henkikirjoittajalle ja verotoimistolle, jonka alueella kiinteistö sijaitsee.

Mitä 1 momentissa on sanottu kiinteistöistä, koskee myös määräalaa.

14 § on kumottu A:lla 8.2.1985/162.

15 §. Toimitsija, jonka ulosotonhaltija tai ulosottomies ulosottolain 4 luvun 24 §:n mukaan on määrännyt kantamaan ulosmitatusta kiinteästä omaisuudesta tulevaa vuokraa, hyyryä tai veroa, on velvollinen ennen saman lain 5 luvun 24 §:ssä mainittua huutokauppakeskustelua huutokaupan toimittajalle rahassa tekemään tiliä siitä, mitä toimitsija määräyksen johdosta on kantanut.

Sama olkoon laki, jos ulosottomies on kantanut vuokraa, hyyryä tai veroa kiinteästä omaisuudesta ja joku muu kuin ulosottomies on ulosmitatun omaisuuden huutokaupan toimittava.

Jos vuokra, hyyry tai vero suoritetaan tavaroissa, pitää ulosottomiehen toimittaa ne myytäväksi sillä tavoin kuin ulosottolain 5 luvun 6 §:ssä säädetään; ja on toimitsija semmoisessa tapauksessa velvollinen hyvään aikaan sitä ennen ylöskantamansa tavarat ulosottomiehelle toimittamaan. Jos kuitenkin toimitsija katsoo velalliselle edullisemmaksi että jokin tavara, halpaan arvoonsa tai muuhun laatuunsa nähden, myydään ilman huutokauppaa, niin myyköön sen kohdas-taan.

16 §. Jos ulosotonhaltija ulosottolain 4 luvun 25 §:n mukaan on määrännyt toimitsijan ottamaan ulosmitatun kiinteän omaisuuden haltuunsa ja sitä hoitamaan, olkoon toimitsija velvollinen ennen sanotun lain 5 luvun 24 §:ssä mainittua huutokauppakeskustelua tekemään huutokaupan toimittajalle hoidostansa tiliä.

Ulosotonhaltija antakoon, jos sen tarpeelliseksi näkee, toimitsijalle lähempiä määräyksiä hoidosta. Sama olkoon laki sellaiseenkin toimitsijaan nähden, joka ulosottolain 7 luvun 3 §:n mukaan määrätään haltuunsa ottamaan ja hoitamaan kiinteätä omaisuutta, joka pannaan hukkaamiskiellon alaiseksi.

17 §. Kun ulosottomies ulosottolain 5 luvun 4 §:n mukaan on määrännyt toimitsijan kantamaan elinkoron tai muun velallisen elinaikana tai muuten määräämättömänä aikana suoritettavan edun tahi tulon sillä aikaa kuin siihen korkoon tahi tuloon olevan oikeu-

den ulosmittaus on voimassa, on ulosottomiehen erotettava asia luotaan siten, että merkitsee päiväkirjan yhdeksänteen sarakkeeseen toimitsijan asettamisesta ja poistaa saamismäärän kymmenennen sarakkeen toisessa osastossa.

Semmoinen toimitsija olkoon velvollinen joka vuosi velkojalle ja velalliselle tekemään tiliä siitä mitä hän on kantanut sekä, jos korko tahi tulo suoritetaan tavaroissa, pitämään tointa näitten myymisestä sillä tavoin kuin velalliselle edullisimmaksi näyttää.

18 §. (29.4.1988/383) Jos kaupunginvouti on antanut ulosottolain 5 luvun 1 §:n 2 momentin nojalla ulosmitatun irtaimen omaisuuden myymisen huutokaupantoinittajan tehtäväksi, tämän on lähetettävä myymisestä kertyneet varat viikon kuluessa huutokaupasta kaupunginvoudin virkavarain postisiirtotilille.

19 §. Jos ulosmitattu maalaiskiinteistö ei vielä ole läänin [maarekisteriin] kirjoitettu, hankkikoon se, jonka toimitettava kiinteistön huutokauppa on, ulosottolain 5 luvun 17 §:ssä mainitun [maarekisterin] otteen sijaan, muun semmoisen selvityksen kiinteistön nimestä, numerosta, osuussuhteesta koko maakirjataloon ja, jos sille on manttaalia pantu, manttaalinsuuruudesta, joka voidaan maanmittauskonttorista tahi lääninkonttorista taikka muulta viranomaiselta saada.

20 §. (14.12.1973/906) Huutokaupassa pidettävään pöytäkirjaan on merkittävä myytävä omaisuus, siitä tehty korkein tarjous ja tarjouksen tekijä sekä maksettu kauppasumma.

Jos myytävänä on kiinteistö, alus tai osuus siihen tai sen lastina olevaa tavaraa, ilma-alus, linja-auto, kuorma-auto tai perävauunu, on ennen huutoa tapahtuvassa tai ulosottolain 5 luvun 11 ja 19 §:n mukaisesti erikseen pidettävässä velkojain keskustelussa esitetyt vaatimukset ja väitteet sekä niiden johdosta annetut vastaukset merkittävä pöytäkirjaan. Mainitun luvun 11 tai 25 §:n mukaan laadittu velkojainluettelo on liitettävä huutokauppapöytäkirjaan.

Milloin muun kuin 2 momentissa mainitun omaisuuden huutokaupassa velkoja, jonka saatavasta myytävää omaisuutta ei ole ulosmitattu, on vaatinut suoritusta kauppasummasta päältä päin tai paremmalla etuoikeudella kuin minkä ulosmittaus tuottaa, on vaatimus ja siihen annettu vastaus sekä alin tarjous, jolla omaisuus saadaan myydä, merkittävä pöytäkirjaan. Jos osamaksulla myyty esine on ulosmitattu, on myyjän ja ostajan välillä toimitetusta tilityksestä laadittu pöytäkirja liitettävä huutokauppapöytäkirjaan.

E erityisessä toimituksessa, jossa jaetaan 2 momentissa mainitun omaisuuden myymisestä kertyneet varat, samoin kuin ulosottolain 6 luvun 4 tai 5 §:n mukaan muuten erikseen pidettävässä jakotoimituksessa on tehdyt vaatimukset ja väitteet sekä niihin annetut vastaukset niin ikään pöytäkirjaan merkittävä.

21 §. (14.12.1973/906) Ulosmitatun kiinteän omaisuuden, aluksen tai sen lastina olevan tavarain, ilma-aluksen, linja-auton, kuorma-auton tai perävauunun myymistä varten laadittu velkojain luettelo on, sitten kun toimitusmies on sen ulosottolain 5 luvun 11 §:n 2 momentin tai 25 §:n 2 momentin mukaisesti allekirjoittanut, hänen valvontansa alaisena asetettava velallisen ja velkojain sekä huutokauppapöytäkirjan nähtäväksi.

Toimitusmies määrää ajan, jonka velkojainluettelo on nähtävänä. Mainittu aika on merkittävä huuto-

kauppapöytäkirjaan.

22 §. Kiinteän omaisuuden säästyneeseen tuloon, jonka arvo ulosottolain 5 luvun 28 §:n 2 momentin mukaan on otettava lukuun alinta hyväksyttävää tarjousta määrättäessä, älköön luettako kiinteistöstä ulosmittauksen jälkeen tulleita ja huutokauppatilaisuudessa vielä jäljellä olevia tuotteita, jotka saman luvun 39 §:n 2 momentin mukaan ovat myytävät heti, kun itse kiinteistö on myyty.

23 §. Jos ulosottolain 4 luvun 23 §:ssä ja 5 luvun 17 §:ssä mainituista asiakirjoista näkyy, että ulosmittattu kiinteistö on vastaava tulosta tahi muusta edusta, joka on jollekulle elinkaudeksi myönnetty vissillä raha- tahi tavaramäärällä kiinteistöstä suoritettavaksi, ja jos uloshaetulla saamisella on etuus semmoisen elinkoron oikeuden edellä, olkoon se, jonka toimitettava kiinteistön huutokauppa on, velvollinen hankkimaan selvitystä oikeudenomaajan iästä sekä, jos elinkorko on määrätty tavaroissa suoritettavaksi, arvioimaan ne rahassa voimassa olevan keskiverohinnan tahi muun kohtuullisen perusteen mukaan.

24 § on kumottu A:lla 8.2.1985/162.

25 § on kumottu A:lla 20.12.1985/1017.

26 §. Jos joku tahtoo periä rahoja, jotka tässä ylempänä olevan 25 §:n mukaan on ulosotonhaltijalle lähetetty ja läänin rahastoon tahi, ulosottolain 6 luvun 19 §:n mukaan, pankkilaitokseen talletettavaksi pantu, pyytäköön sitä ulosotonhaltijalta.

27 §. (1.10.1993/852) Oikeusministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat ohjeet ulosottolain sekä tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta. Lisäksi oikeusministeriö vahvistaa ulosottolain ja tämän asetuksen soveltamisessa tarvittavien lomakkeiden kaavat.

28 §. (14.12.1973/906) Milloin asianosainen on ulosottoasiassa jättänyt ulosotonhaltijalle kirjoituksen tai asiakirjan, joka ulosottolain mukaan on jätettävä kaksin kappalein, liittämättä siihen kaksoiskappaleita tai jäljennöistä, kustannukset jäljentämisestä saa ulosottaa häneltä ilman tuomiota tai päätöstä noudattaen verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annettuja säännöksiä.

29 §. (19.12.1986/950) Milloin ulosottomies haittaa, että hakemus velallisen asettamisesta konkurssiin, oikeudenkäynti omaisuuden peräyttämiseksi ulosottoon tai muut erikoistoimenpiteet ovat tarpeen saamisen perimiseksi, ulosottomiehen on viipymättä ilmoitettava siitä ulosoton hakijalle. Milloin ulosottoselvitys on toimitettu, ulosottomiehen on liitettävä ilmoitukseen ote ulosottoselvityspöytäkirjasta.

30 §. (19.12.1986/950) Ulosottomiehen on ulosoton hakijan pyynnöstä annettava velalliselle tiedoksi konkurssisäännön 6 §:n 1 momentissa tarkoitettu maksukehoitus.

31 § on kumottu A:lla 19.12.1986/950.

32 §. (18.2.1985/162) Ulosottoasiat on toimeenpantava joutuisasti.

Ulosmittaus on toimitettava ja, jollei täytäntöönpanoa kielletä tai keskeytetä taikka velallinen näytä saaneensa velkojalta maksuaikaa taikka asiassa ilmaannu sellaista viivytystä, jota ulosottomies ei voi välttää, ulosmittattu omaisuus on myytävä niin hyvissä ajoin, että siitä kertyvät varat voidaan tilittää hakijalle viimeistään vuoden kuluessa ulosottoasian saapumisesta ulosottomiehelle.

Antaessaan täytäntöönpanotehtävän avustavalle ulosottomiehelle ulosottomies voi asettaa määräajan tehtävän suorittamista varten.

33 §. (8.2.1985/162) Avustavan ulosottomiehen tulee viivytyksettä ja viimeistään perimistä seuraavana valtion virastojen aukiolopäivänä tallettaa kertyneet varat ulosottomiehen virkavarain postisiirtotilille tai toimittaa ne ulosottomiehelle.

Avustavan ulosottomiehen on tehtävä tilitys perimistään varoista ulosottomiehelle tämän määräämänä aikana, kuitenkin vähintään kerran viikossa. Tilitykseen on liitettävä tarvittavat tositteet. Vähintään kerran viikossa tilitetään myös ne täytäntöönpanotehtävät, joissa täytäntöönpanoa on kohdannut este.

34 §. (8.2.1985/162) Ulosottomiehen on viipymättä talletettava hänelle kertyneet varat virkavarain postisiirtotililleen.

Jollei toisin ole säädetty, ulosottomiehen tulee lähettää kertyneet varat hakijalle postisiirron välityksellä kahden viikon kuluessa siitä, kun hän on ne perinyt tai avustavan ulosottomiehen tilityksenä vastaanottanut (ulosottomiehen rahatilitys). Erityisestä syystä oikeusministeriö voi pidentää edellä sanottua määräaika. Tilitys on tehtävä viikoittain.

Jollei kertyneitä varoja voida velkojalle lähettää, ulosottomiehen tulee 2 momentissa mainitussa ajassa ilmoittaa velkojalle kirjallisesti, mitä velkojan on täytettävä saadakseen nostaa varat ja milloin ne, jollei niitä nosteta, lähetetään lääninrahastoon. Jos velkojan tulee saada antamansa saamistodiste takaisin, ulosottomiehen on siitä hänelle vastaavasti ilmoitettava.

35 §. (8.2.1985/162) Oikeusministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat ohjeet ulosottomiehen vastaanottamien rahavarojen maksuliikenteen järjestämisestä ja kirjanpidosta.

36 §. (23.12.1988/1132) Jollei ulosottomenettelystä maksuvelvolliselta tavata ulosmittauskelpoista omaisuutta eikä tuloa (varattomuudesta) taikka jollei ulosottomenettelystä tavata maksuvelvollista eikä saada tietoa hänen olinpaikastaan taikka hänelle kuuluvasta ulosmittauskelpoisesta omaisuudesta tai tulosta (tuntemattomuudesta) ulosottoyrityksen toimittaneen ulosottomiehen tai ulosottoapulaisen tulee täytäntöönpanokirjaan merkitä ja allekirjoittaa todistus perimistä kohdanneesta esteestä.

Ulosottomiehen tulee tarkastaa ulosottoapulaisen laatima estetodistus ja saamisen perimiseksi suoritettut toimet. Täytäntöönpanoasiakirjat estetodistuksineen on viipymättä palautettava hakijalle. Milloin aiheutta ilmenee, ulosottoapulainen on määrättävä jatkamaan saamisen perimistä.

37 §. (20.12.1991/1637) Ulosottolain 3 luvun 38 §:ssä tarkoitettua vähäistä jäännössaamista koskevan täytäntöönpanoasiakirjan saa palauttaa hakijalle muihin toimiin ryhtymättä, jos jäännössaaminen on pienempi kuin 40 markkaa.

Ulosottolain 6 luvun 25 §:ssä tarkoitettu ulosottoasiassa maksettu vähäinen liिकासuoritus saadaan jättää palauttamatta maksajalle, jos se on pienempi kuin 40 markkaa.

38 §. (30.12.1992/1590) Milloin yritys kiinnityksen kohteena olevasta omaisuudesta on sitä rahaksimuutettaessa saatu enemmän kuin 100000 markkaa, sen jälkeen kun rahaksimuuttoluut on vähennetty, rahaksimuutosta on kuulutettava virallisessa lehdessä siten kuin ulosottolain 6 luvun 15 a §:ssä säädetään.

39 §. (30.12.1992/1590) Kun useampi kuin yksi velkoja vaatii maksua velallisen omaisuudesta ja havaitaan, että velkojalle ei kertyisi ulosmitatuista varoista 200 markkaa suurempaa jako-osaa, voidaan tällaisen velkojan saatava jättää ottamatta huomioon jaossa.

40 §. (30.12.1992/1590) Ulosottolain 6 luvun 23 §:n 2 momentissa tarkoitettussa menettelyssä kustakin toistuvaissuorituksesta kertyvät varat tilitetään kerrallaan vain yhdelle velkojalle tai osalle velkojista siten, että kunkin velkojan tulee saada vuorollaan suoritus menettelyn aikana kertyvistä velallisen varoista. Saatavalle voidaan osoittaa näistä varoista muita saatavia suurempi suhteellinen osuus, jos se on perintämenettelyn kannalta tarkoituksenmukaista eivätkä muiden velkojien mahdollisuudet maksunsaantiin sen vuoksi ilmeisesti vaarannu.

Vuorottelu voi kestää kerrallaan enintään kuusi kuukautta tai, jos velkojille tulevat jako-osat jäisivät saatavien lukumäärän vuoksi pieniksi, enintään yhden vuoden. Vuorottelussa noudatetaan, jollei muuhun järjestykseen ole erityistä aihetta, sitä järjestystä, jossa ulosmittausta on haettu.

Pr 604 A suojaosuudesta palkan ulosmittauksessa 24.11.1989/1031

Oikeusministerin esittelystä säädetään ulosottolain 4 luvun 6 §:n 3 momentin nojalla, sellaisena kuin se on 18 päivänä toukokuuta 1973 annetussa laissa (394/73):

1 §. (26.11.1993/1034) Palkan ulosmittauksessa katsotaan velallisen tarvitsevan seuraavaan palkanmaksupäivään asti itsensä ja hänen elatuksensa varas-
sa olevien puolisonsa sekä omien ja puolisonsa lasten ja ottolasten elatukseen, omalta osaltaan 92,00 markkaa ja jokaisen edellä mainitun omaisen osalta 33,00 markkaa päivää kohti (suojaisuus)

2 §. (26.11.1993/1034) Sellaisen elinkustannusten muutoksen johdosta, joka on tapahtunut 1 päivän marraskuuta 1993 jälkeen, on 1 §:ssä mainitut suojaosuuden määrät muutettava elinkustannusindeksin (lokakuu 1951 = 100) muutosta vastaavasti.

3 §. Milloin elinkustannusindeksin lokakuun indeksiluvun on todettu muuttuneen vähintään viisi prosenttia viimeksi tapahtunutta suojaosuuden määrän muuttamista vastanneesta indeksiluvusta, muutetaan määrät seuraavan kalenterivuoden alusta lukien.

Muutoksen suuruus on yhtä monta viittä prosenttia voimassa olevista suojaosuuden määristä kuin elinkustannusindeksin indeksiluku on 1 momentissa tarkoitettulla tavalla muuttunut täysiä viisiä prosentteja. Markkamäärä on pyöristettävä lähimmän täyden markan suuruiseksi.

4 §. Edellä 2 ja 3 §:ssä olevien säännösten mukaisesti tarkistetut suojaosuuden määrät on ilmoitettava vuosittain marraskuun aikana säädöskokoelmassa julkaistavalla oikeusministeriön päätöksellä. Päätös on muullakin sopivalla tavalla saatettava ulosottoviranomaisten tietoon.

5 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1990.

Tällä asetuksella kumotaan suojaosuudesta palkan ulosmittauksessa 20 päivänä marraskuuta 1981 annettu asetus (767/81).

Pr 605 L pakkohuutokaupalla myytävien kiinteistöjen lunastamisesta valtiolle 14.1.1938/23

L 18.1.1985/45 - HE:176/1984; L 31.12.1987/1313 - HE:113/1987; L 28.12.1990/1301 - HE:145/1990.

1 §. (18.1.1985/45) Kun kiinteistö on ulosottotoimin myyty, voi maatalouspiiri tai, milloin huutokauppahinta ylittää asetuksella säädettävän määrän, maatilahallitus kolmenkymmenen päivän kuluessa huutokaupan toimittamisesta lukien lunastaa myydyin kiinteistön huutokauppahinnasta. Lunastusoikeutta ei kuitenkaan ole, kun kiinteistö on kokonaan alueella, jolla on voimassa asemakaava tai joka on rakennuskiellossa asemakaavan laatimista varten tai alueella, joka rakennuskaavassa tai rantakaavassa taikka vahvistetussa yleiskaavassa on osoitettu muihin kuin maa- ja metsätaloudellisiin tarkoituksiin. Kauppakirjaa ei saa ostajalle tätä ennen antaa. (31.12.1987/1313)

Maaseutupiirin, jolle ilmoitetaan pakkohuutokaupan toimittamisesta, ei tarvitse saattaa maatilahallitukselle sen ratkaistavaksi 1 momentin mukaan kuuluvaa kiinteistön lunastamista koskevaa asiaa, milloin kysymys on kiinteistöstä, joka ei sovellu maaseutuelinkeinolain (1295/90) tai muutoin valtion tarkoituksiin. (28.12.1990/1301)

Kiinteistöllä tarkoitetaan tässä laissa myös tilan määräosaa ja määräalaa.

Ks. A pakkohuutokaupalla myytävien kiinteistöjen lunastamisesta valtiolle 1-2 §, Pr 606.

L 31.12.1987/1313 tuli voimaan 1.3.1988. Ennen mainittua päivää tapahtuneisiin pakkohuutokauppoihin sovelletaan kuitenkin aikaisempia säännöksiä.

2 §. (31.12.1987/1313) Jos maatalouspiiri tai maatilahallitus on päättänyt lunastaa kiinteistön valtiolle, tulee sen ilmoittaa siitä 1 §:ssä mainitun ajan kuluessa pakkohuutokaupan toimittajalle, jonka on annettava kauppakirja ilmoituksen tehneelle viranomaiselle.

3 §. Jos ostaja on kauppahinnan kokonaan tai osaksi jo suorittanut käteisellä, on se hänelle 5 %:n korkoineen maksettava takaisin. Myös on ostajalle, jos hän on ottanut kiinteistön haltuunsa, korvattava hänen siitä suorittamansa palovakuutusmaksut ja muut sen hoidosta johtuneet välttämättömät kustannukset, ellei katsota hänen saaneen niistä korvausta kiinteistön hänelle tuottamasta edusta.

Jos ostaja on kiinteistöltä korjannut sadon, vähennetään sen arvo, kustannukset huomioonottaen, lunastushinnasta.

4 §. Jos kiinteistöä, joka on valtiolle lunastettu, on jäänyt kauppahinnan vähennyksenä rasittamaan kiinnitettyjä velkoja tai nautintaoikeuksia tahi oikeuksia tuloon tai tuottoon, valtio vastaa niistä vain kiinteistön arvolla. Velat voidaan, jos [maatalousministeriö] niin päättää, kokonaisuudessaan heti suorittaa kiinnityksen haltijalle.

5 §. Jos ei voida sopia 3 §:ssä mainitun sadon arvosta tai ostajalle suoritettavasta korvauksesta, [asu-

RECEIVED

TRIPS
21 JUN 1996

2792

N:o 1176

Asetus

ulosottoasetuksen 7 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä lokakuuta 1995

Oikeusministerin esittelystä
muutetaan 31 päivänä lokakuuta 1896 annetun ulosottoasetuksen 7 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 8 päivänä helmikuuta 1985 annetussa asetuksessa (162/85), seuraavasti:

7 §

Ulosottomies saa massaluovutuksena luovuttaa tietoja ulosotossa varattomaksi todetuista velallisista luottotietotoiminnan harjoittajille luottotietorekisterin pitämistä varten.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1995.

Helsingissä 13 päivänä lokakuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Sauli Niinistö*